

ငါတို့ကလေး

ငါတို့ကလေးပေးမှထုတ်ဝေသည်

GUY DELISLE PYONGYANG A JOURNEY IN NORTH KOREA

ပြည်ထောင်စု

ပြည်ထောင်စု

GUY DELISLE

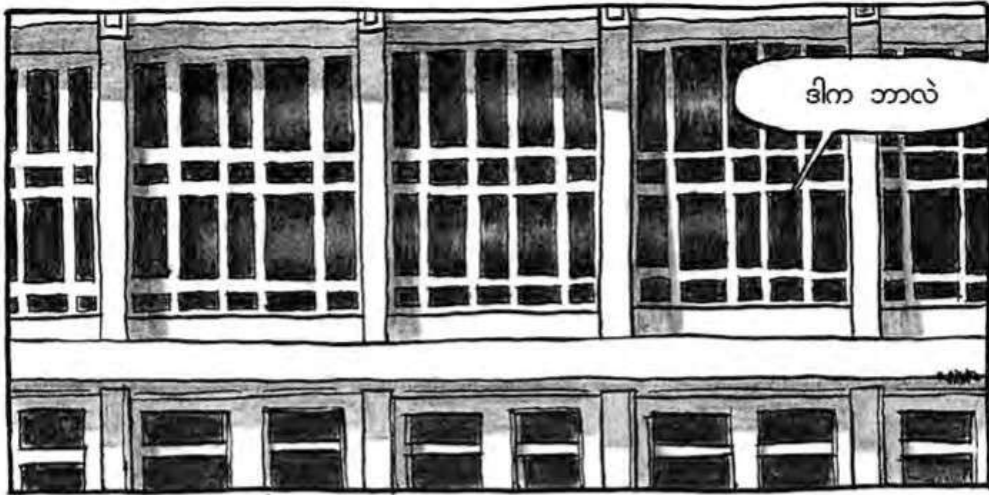
မှရင်းဖန်တီးသူ၏ ကိုယ်ရေးအကျဉ်း

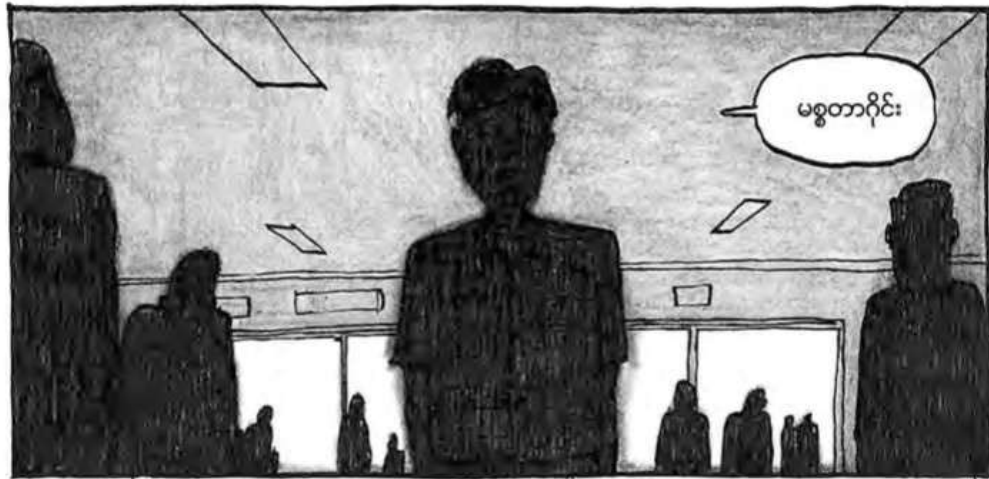
ဝိုင်းခဲလီလီကို ၁၉၆၆ ခုနှစ်က ကနေဒါနိုင်ငံ၊ ကွဲဘက်ပြည်နယ်မှာ မွေးပါတယ်။ လက်ရှိအချိန်မှာတော့ ဇနီး၊ သားတို့နဲ့ အတူ ပြင်သစ်နိုင်ငံတောင်ပိုင်းမှာ နေထိုင်လျက်ရှိတယ်။ Animation လုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်ရင်း ဥရောပမှာ ဆယ်နှစ်လောက် ခရီးထွက်ခဲ့ရာက ပုံရေးဆွဲခြင်းနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ရွေ့လျားမှုအကြောင်းကို ကောင်းကောင်းသင်ယူနိုင်ခဲ့တယ်။ လတ်တလောမှာတော့ ကာတွန်းရေးတာကို အာရုံစိုက်ပြီးလုပ်နေတယ်။ Drawn & Quarterly အပြင် သူ့ရဲ့စာအုပ်တွေကို ပြင်သစ်နဲ့ ကနေဒါနိုင်ငံက စာအုပ်တိုက်တွေကလည်း ထုတ်ဝေဖြန့်ချိခဲ့တယ်။ Pyongyang ကတော့ အင်္ဂလိပ်လို ရေးသားတဲ့ ပထမဆုံးစာအုပ်ပါ။

ကားဆရာက ကျွန်တော့်ကိုပန်းစည်း တစ်စည်းပေးတယ်။ ကျွန်တော့်အတွက် တော့ မဟုတ်လောက် ဘူးဆိုတာကို ကျွန် တော်သိတယ်။ ကြို တင်ပြင်ဆင်မှုအနေနဲ့ အကြံပြုချက်တွေပါတဲ့ ခရီးဆောင်စာအုပ်တစ် အုပ်လည်း ပေးတယ်။

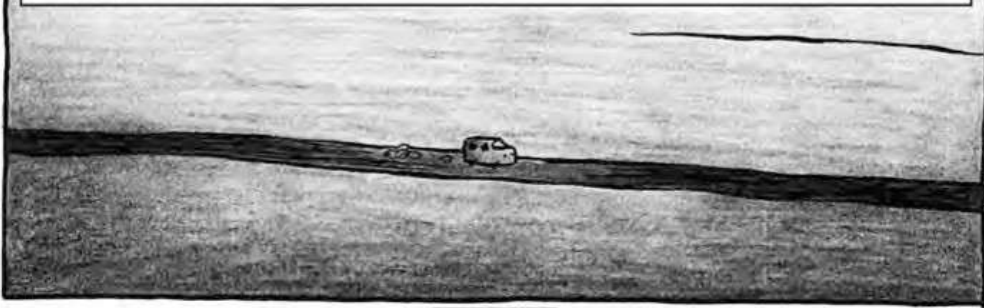
ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။

ခင်ဗျာသိပ် သဘောကောင်းတာ ပဲ။

ကျန်းမာရေးအကြံပြုချက်
ကိုယ့်ဆေးကိုယ်ယူလာပါ။ ရေငိုက်ခေါင်းကရေကို မသောက်ပါနှင့်။

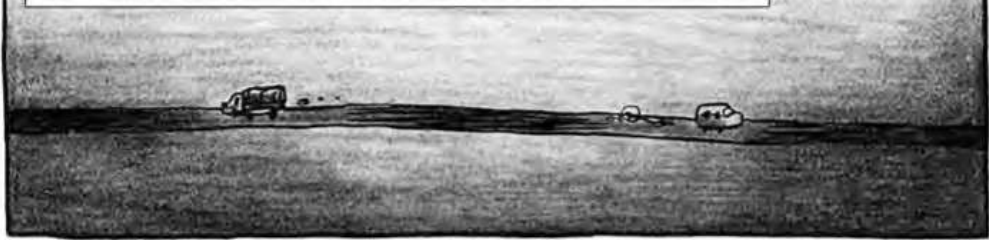

ခရီးသွားလာရေးအကြံပြုချက်
ဘယ်ကိုသွားသွား စတုဒီယိုမှကားဖြင့်သာသွားရမည်။ စကားပြန်(သို့)လမ်းညွှန်တစ်ယောက်အဖော်ပါရမည်။ တနင်္ဂနွေနေ့များတွင် ကားသုံးခွင့်မရှိ။ NGO ဝန်ထမ်းများသာလျှင် ကြိုက်သလိုဝင်ထွက်သွားလာခွင့် နှင့် ကားသုံးစွဲခွင့်ရှိသည်။

ခွင့်ပြုသောအရာများ

သီချင်းကက်ဆက်ခွေ၊ စီဒီနှင့် စီဒီဖွင့်စက်၊ ခရီးဆောင်ကွန်ပျူတာနှင့် ပရင်တာ၊
 ကင်မရာနှင့်ဖလင်၊ လက်ကိုင်ဗီဒီယိုကင်မရာ အချို့အရာများကို ဓာတ်ပုံရိုက်ခွင့်
 မရှိပါ။ အစားအစာအနေဖြင့် Custard၊ ခရမ်းချဉ်သီးအချဉ်ရည်စသည်...ခရီးဆုံး
 လျှင် စာအုပ်များကို စကားပြန်ထံ ပေးအပ်ခဲ့ရမည်။

ခွင့်မပြုသောအရာများ

မိုဘိုင်းလ်ဖုန်း (လေဆိပ်တွင် သိမ်းဆည်းထားပြီး
 ပြန်လည်ထွက်ခွာသည့်အခါ ပြန်လည်ပေးအပ်မည်)
 ညစ်ညမ်းရုပ်ရှင်နှင့် စာအုပ်များ

မယုံနိုင်စရာဘဲဟော။ ငနဲသားက
 အလိုပိတ်အဲယားကွန်းကားထဲမှာ
 ဆေးလိပ်သောက်နေတယ်။

ဟန်တော့ ကျနေပြီ

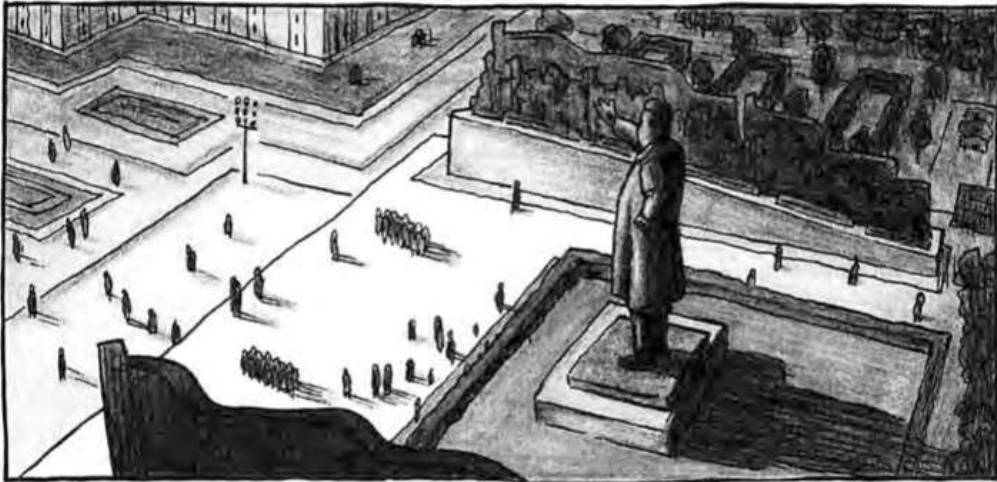
အသက်ရှူလိုမဝ။
 အေးကလည်းအေးသေး

ဟိုတယ်မဝင်ခင်မှာ မြို့ရဲ့အမြင့်ဆုံးနေရာကို သွားပြီး မြို့ရှုခင်းကိုကြည့်ရအောင်လို့ လမ်းညွှန်က ပြောတယ်။

တကယ်တော့ ဒါက အသစ်ရောက်လာတဲ့ညှော်သည် တိုင်း မလုပ်မနေရလုပ်ရတဲ့ကိစ္စ။ ဒါကို သူကပါးပါး နပ်နပ်ကလေးပြောပြီး ကျွန်တော့်ကို ခေါ်သွားတာ။

ကင်မ်အီလ်ဆွန်း
ကြေးရုပ်တု
အမြင့် ၂၂မီတာ

ဧည့်သည်တွေဟာ နိုင်ငံဖခင်ကြီးရဲ့
ရောမရုပ်တုကြီးနဲ့ အချိုးအစားမယူစွာ
တစ်ယောက်ချင်းရင်ဆိုင်ကြရတာပေါ့။

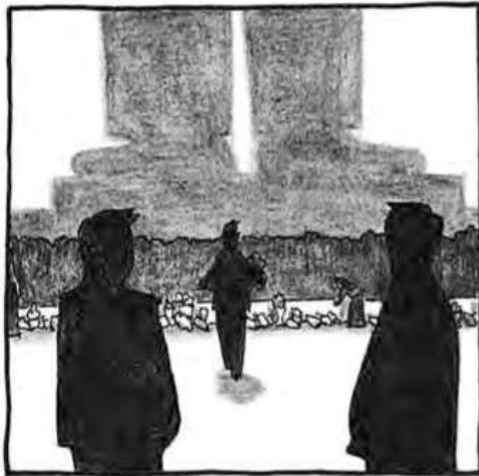
နိုင်ငံဖခင်ကြီးဟာ အနိစ္စရောက်
ခဲ့သော်လည်း ကနေ့တိုင်သမ္မတပဲ။
ကင်မ်အီလ်ဆွန်း (၁၉၂၁-၁၉၉၄)

ဝိုး...
ကျွတ်စကီး

အကြီးကြီးပါလားဟာ။
လုပ်ငန်းစဉ်က ဘာလဲဗျ။
ကျုပ်ဘာဆက်လုပ်ရမှာတုန်း။

အထွေထွေဆောင်ရန်နှင့်ရှောင်ရန်များ
ဘာကိုမှကိုယ့်သဘောနှင့်ကိုယ်မလုပ်ရ။
အခြေအနေတိုင်းမှာ မိမိရဲ့စကားပြန်
(သို့) လမ်းညွှန်နှင့်တိုင်ပင်ပါ။
အထူးတားမြစ်ချက်
မဟာခေါင်းဆောင်ကြီး (သို့) ချစ်ရပါ
သောခေါင်းဆောင်ကြီးကို
လှောင်ပြောင်ခြင်းမပြုရ။
ရိုသေသမှုရှိပါ။

ဘုရားရေ၊ အလုပ်လေးတစ်ခုရဖို့
အရေး Animator တစ်ယောက်
လုပ်ရတာတွေက မနည်းလှပါလား

ကားပါကင်နေရာ ပြန်ရောက်
တော့ ကျွန်တော်နဲ့ လေယာဉ်
တစ်စင်းတည်း အတူစီးလာခဲ့တဲ့
နိုင်ငံခြားသားတွေကိုတွေ့ရ
တယ်။ ဧည့်လမ်းညွှန်ကိုယ်စီနဲ့ပေါ့။

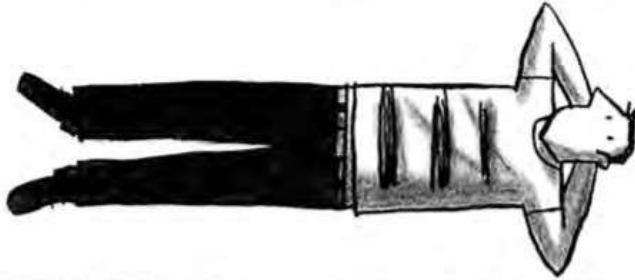
ကျွန်တော်တည်းတဲ့ဟိုတယ်က
မြို့ထဲနဲ့ သိပ်မဝေးတဲ့ကျွန်းငယ်လေး
တစ်ခုပေါ်မှာ ရှိတယ်။

အခန်းတွေက ရှေးဆန်တဲ့ ပုံမှန်အခန်း
ကြီးတွေ။ အေးတိအေးစက်နဲ့ အလုပ်
သဘောဆန်ဆန်ပဲ။ အာရှမှာတော့ ဒါမျိုး
အခန်းတွေကို ကြိုက်ကြတယ်။

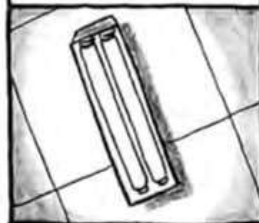
မြောက်ကိုရီးယားဟာ ကမ္ဘာနဲ့ အကင်းကွာဆုံးနိုင်ငံ။ နိုင်ငံခြားဧည့်သည် မြောက်တိပြောက်ချက်။
အင်တာနက် မရှိ။ ကော်ဖီဆိုင်မရှိ။ တကယ်တော့ ဘာဖျော်ဖြေရေးမှကို မရှိတာ။ ဟိုတယ်ကနေ
ခွာဖို့ကလည်း အင်မတန်ခက်။ ကိုရီးယားလူမျိုးတွေနဲ့တွေ့ဖို့ဆို ဝေးလာဝေးပေါ့။

ကံကောင်းချင်တော့ ကျွန်တော်က
တစ်ယောက်တည်းနေတတ်အောင်
လေ့ကျင့်ထားတယ်။ ပြုယန်းဟာ
ပျော်ရွှင်ဖွယ်စီရိပ်မြဲတစ်ခုမဟုတ်တာ
သေချာတာကိုး။

ဒါပေမယ့် တစ်ယောက်တည်း
နေတတ်အောင် လေ့ကျင့်ထား
တာကလည်း အသုံးမဝင်ပါဘူး။
တကယ်တော့ ခရီးသွားလာတဲ့
အခါ ဖြစ်လာသမျှအတွက်
အမြဲ အဆင်သင့်ရှိနေရမှာတဲ့။

ဒီအကွက်ကိုတွေ့လား။
ဘာမှပြင်စရာမရှိဘူး။ ဒီတော့
ကျော်သွားလိုက်ရုံပဲ

အင်း။
အိုကေလေ

အဆင်ပြေရဲ့လား။ ပြဿနာတစ်ခုခု ရှိနေ
လား။ ဒီအကွက်ကို တို့ပြန်လုပ်သင့်တယ်လို့
ထင်လို့လား

မဟုတ်ပါဘူး

ငါ ဘာမှပြောစရာမရှိပါဘူး။ ဒီမှာ ဘယ်
လောက်အရည်အသွေးဆိုရင် ရပြီဆိုတာကို
နားလည်အောင်လုပ်နေတာပါ

အင်း။တကယ်တော့ဇာတ်ကောင်
ခွန်တဲ့နေရာမှာ အားနည်းနေတယ်။
ဒီအကွက်ကိုပြန်လုပ်ခိုင်းလိုက်မယ်

အိုကေ

ဒီမှာ ပိုပြီး အလုပ်တွင်လိမ့် မယ်လို့ မျှော်လင့်ထားတာပဲ

ကျွန်တော်တို့ရဲ့ သူငယ်ချင်းက Corto Maltese

ကာတွန်းဇာတ်ကား အတွက် ရောက် နေတာပါ။

© CASTERMAN - PRATT

ဆိုးလ်မှာတုန်းကတော့ အချိန် အလဟဿပဲ

တကယ်ဆို ဆိုးလ်မှာလုပ်ခဲ့တဲ့ ပြကွက်အားလုံးကို သူတို့ ပဲရစ် မှာ ပြန်လုပ်ခဲ့ကြရတယ်။

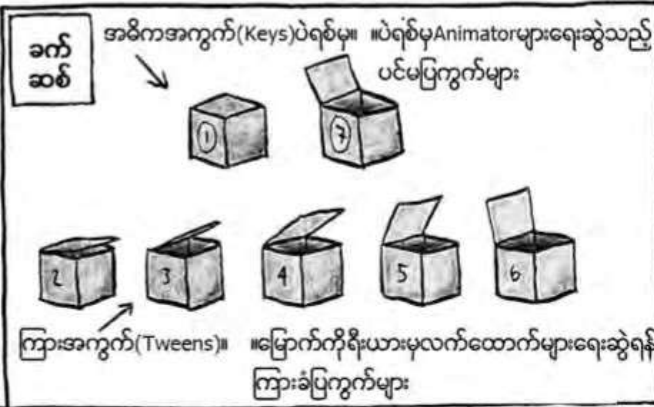
ဒါပေမယ့် ဘတ်ဂျက်က သိပ်မကျန်တော့ဘူး

ဇာတ်ကားအပြီးသတ်ထုတ်လုပ်မှုကို သူတို့ပြုယန်းမှာလုပ်နေကြပါတယ်။

ကြားအကွက်(Tweens)တွေ ကို တို့ဒီမှာလုပ်နေကြတာ

ဟုတ်လား

ခက် ဆစ်

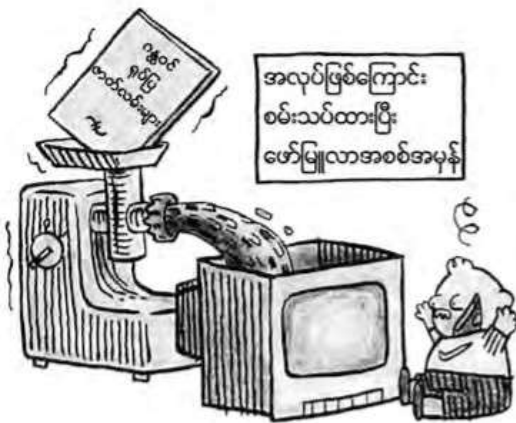
အဓိကအကွက်(Keys)ပဲရစ်မှ။ ။ပဲရစ်မှ Animator များရေးဆွဲသည့် ပင်မပြကွက်များ

ကြားအကွက်(Tweens)။ ။မြောက်ကိုရီးယားမှလက်ထောက်များရေးဆွဲရန် ကြားခံပြကွက်များ

ပေယွန် မည်သည့်အကွက်များက အဓိကအကွက်(Keys) များဖြစ်သနည်း။

ပ '5 'c ။၅၁၆၈

အလုပ်ဖြစ်ကြောင်း
စမ်းသပ်ထားပြီး
ဖော်မြူလာအစစ်အမှန်

ဟန်ကျပါကွာ။ ကလေးတွေ ရုပ်ပြစာ
အုပ်ကို ဒုက္ခခံပြီးဖတ်နေစရာမလိုတော့ဘူး
ပေါ့။ ရုပ်ပြအားလုံး တီဗီကနေစတယ်လို့ပဲ
ထင်ကြတော့မှာပါ။ Tin Tin လို့ ရုပ်ပြက
အဝ

အင်း

ရစ်ချက်ရဲ့ လမ်းညွှန်ရတ်တရက်ပေါ်
လာပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့တွေလိုက်
ရလို့ စိတ်သက်သာရာရသွားပုံပဲ

ဟိုတယ်ကို လမ်းလျှောက်ပြန်မယ်
လို့ ကျွန်တော်နဲ့ ဆန်ဒရင်းဆုံးဖြတ်
မိကြတယ်။

ကျွန်တော်တို့ရဲ့လမ်းညွှန်တွေက
မကန့်ကွက်ပေမယ့်လည်း
သိပ်ကြိုက်ပုံတော့မရဘူး

သူတို့ပါလာ
သလား

ဟင်အင်း။ ငါ
တော့မတွေ့ဘူး

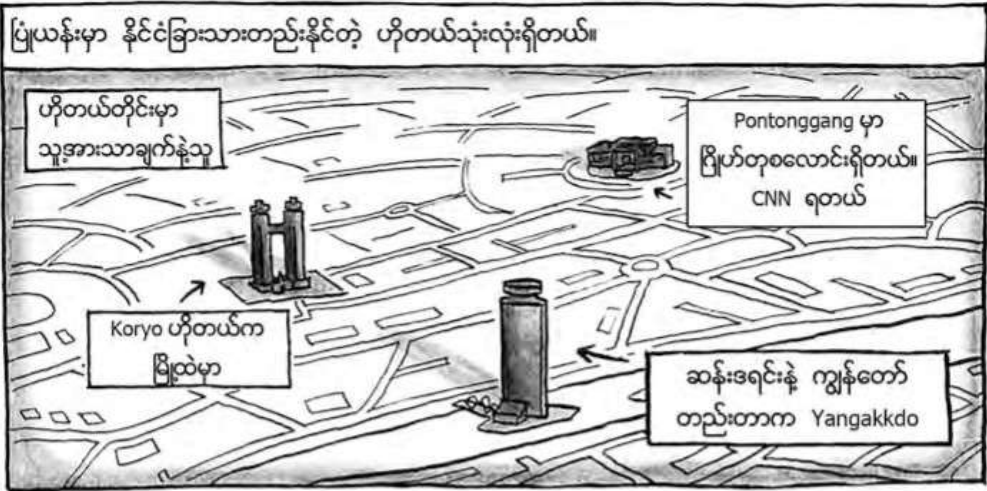
ဒီလိုဆိုတော့လည်း သူတို့က
မဆိုးလှပါဘူး

ခဏနေတော့ သူတို့ရဲ့စနစ်ကို ကျွန်တော်တို့သဘောပေါက်သွားတယ်။ သူတို့က ကျွန်တော်တို့ရှေ့က
သွားနှင့်ပြီး ကြိုကြိုစောင့်နေတာ။ အဲဒါ ဟိုတယ်ရောက်သည့်အထိပဲ။

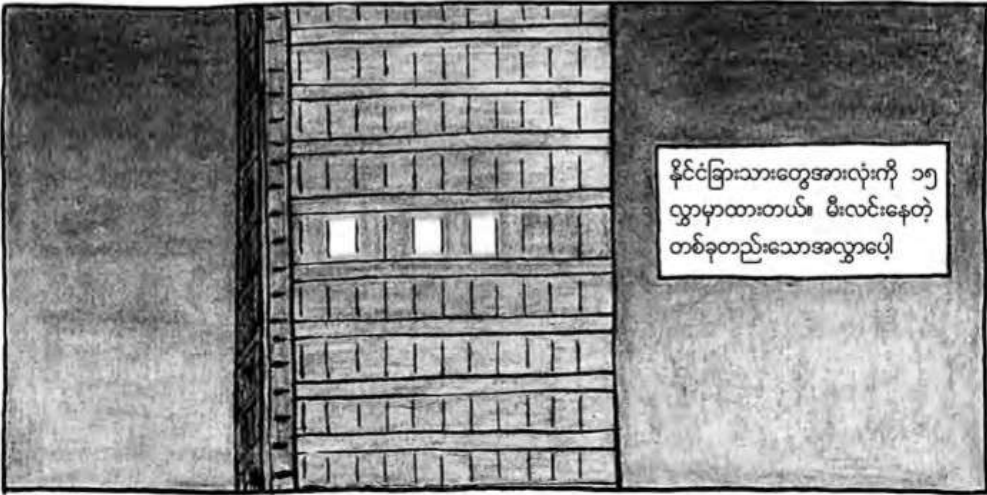
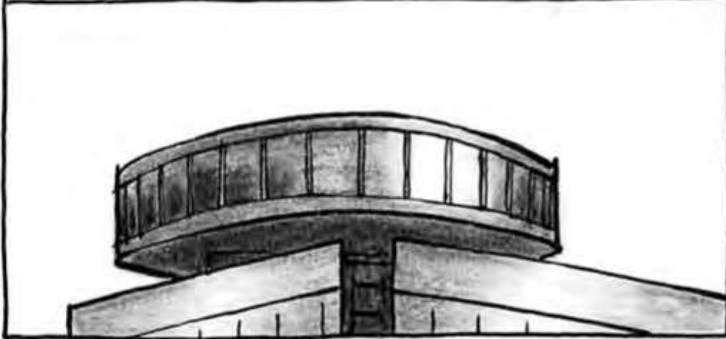

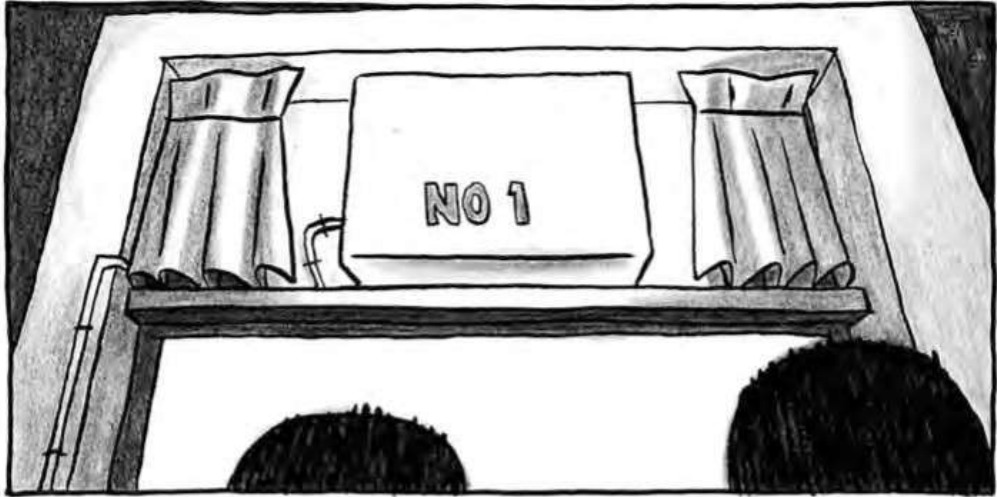
၂၀ရာစုဆီသို့၊ ခြေလှမ်းမှန်မှန်ဖြင့်၊ ချီတက်ခြင်း

ကျွန်တော်တို့ဟိုတယ်က အထပ်ငါးဆယ်ရှိတဲ့တာဝါကြီး။ ထိပ်မှာ ဆုံလည် စားသောက်ဆိုင်ရှိတယ်။ ပြင်သစ်ကုမ္ပဏီတစ်ခုက ၁၉၈၀ ကျော်မှာ ဆောက်ခဲ့တာ။

ဒါကြောင့်လည်း အိမ်သာကအစ ပြင်သစ်ဒီဇိုင်း

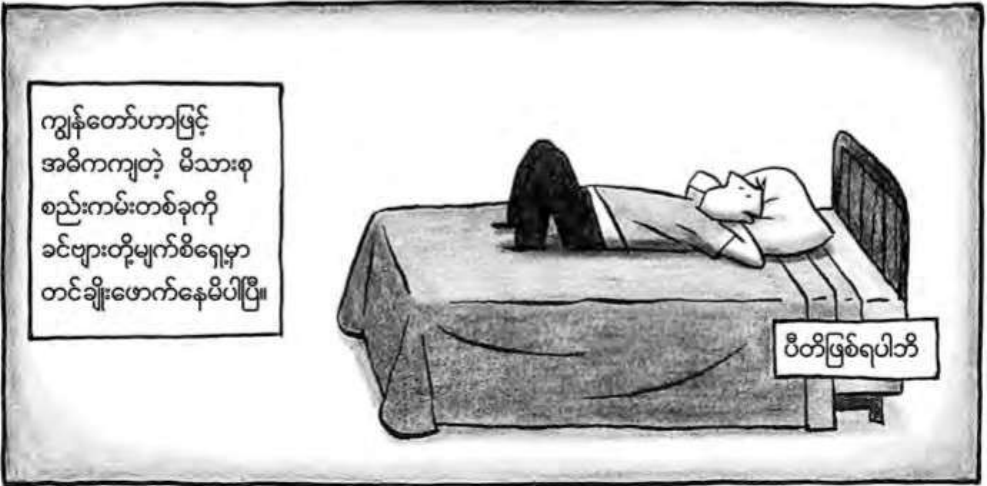

သူတို့ကဒီမှာ တစ်ပတ်ပဲနေကြမှာ။ High- Definition ထရန်မစ်တာတစ်လုံး တပ်ဆင်ရုံပဲ။

မကြာခင်မှာဆိုရင်ကင်မ်အစိုးရကို လေးစားအားကျတဲ့ ပြည်ပ ပရိသတ်တွေအနေနဲ့ခေါင်းဆောင်ကြီးရဲ့ သူရဲကောင်းဆန်တဲ့ စွန့်စားခန်းတွေကို Dolby အသံစနစ်၊ High Definition အရုပ်စနစ်တို့နဲ့ ကြည့်လင်စွာ ရှုစားနိုင်ပါတော့မယ်။

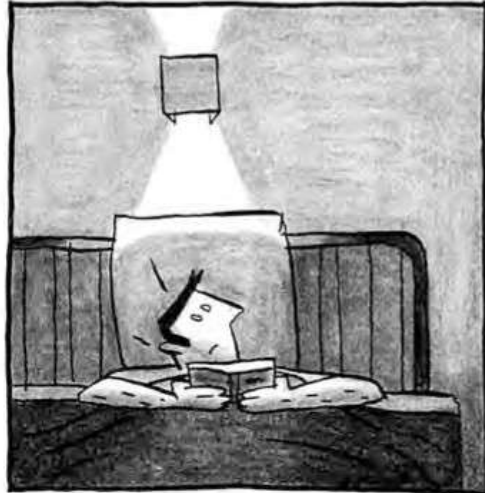

ညရောက်တော့ နောက်ပြန်လမ်းလျှောက်နေတဲ့လူတစ်ယောက်ကို တွေ့ရပါတယ်။ ခရီးပန်းနေလို့ပဲလား။ ဒါမှ မဟုတ် ဘာကိုပဲကြုံကြုံ ငါလက်ခံမယ်ဆိုပြီး စိတ်ပိုင်းဖြတ်ထားလို့ပဲလားတော့ မသိပါဘူး။ အဲဒီမြင်ကွင်းက ကျွန်တော့်အဖို့ အူကြောင်ကြောင်မဖြစ်သလို၊ အံ့ဩစရာလည်း မဖြစ်ဘူး။

“အတွေးစိစစ်ရေးရဲတပ်ဖွဲ့” အနေနဲ့ လူတစ်ဦးချင်းရဲ့ ဝါယာကို ဘယ်လိုစနစ်နဲ့ချိတ်သလဲ၊ ဘယ်လောက်
ကြာရင်တစ်ကြိမ်ချိတ်သလဲဆိုတာကိုတော့ မှန်းဆရုံပဲမှန်းဆနိုင်ပါမယ်။ သူတို့က လူတိုင်းကို အချိန်
တိုင်း စောင့်ကြည့်နေမယ်ဆိုလည်းဖြစ်နိုင်တာပဲ။ ဒါပေမယ့် တစ်ဦးချင်းစီရဲ့ ဝါယာကို ကြိုက်တဲ့အချိန်
ချိတ်လို့ရတယ်ဆိုတာကတော့ဗျာ။ လူတွေရဲ့ ပြုမူနေကျအလေ့အကျင့်တွေဟာ အလိုအလျောက် သိ
တဲ့ အသိတစ်မျိုးဖြစ်လာပါတယ်.....

တေးဒေါင်မြစ်ပေါ်ကမနက်ခင်းဖြူနိုးတွေဟာ ဟိုးအဝေးဆီကအနန္တအထိ ပြန့်ကား သွားပါတယ်။ စည်ပင်လော်စပ်ကာတွေကကြေညာချက်တွေကို အသံအနိမ့်အမြင့် မရှိဘဲ ထပ်တလဲလဲ ကြေညာနေတယ်။

လေထုထဲမှာ ကဗျာတစ်ပုဒ်ရှိတယ်

ဟေး... ဒီနေ့တစ်နေ့လုံး ကာရန်နဲ့စကားပြောမယ်။ တယ်ကောင်းတဲ့စိတ်ကူး...

ဟားဟား

အိုး...တော်ပါပြီ။ တစ်နေ့လုံး ကာရန်ရှာရတာနဲ့ပဲ ရူးသွားပါဦးမယ်။

တော်ပြီ မလုပ်တော့ဘူး

ခပ်လှမ်းလှမ်းကစားပွဲမှာထိုင်နေတဲ့ဆန်ဒရင်းဆီ ကျွန်တော်သွားလိုက်ပါတယ်

ဖရဲသီးတွေလား

အာ... ဟုတ်သား

ဟိုမှာကြည့်စမ်းတရုတ်တွေ ပြောင်းပြန်လမ်းလျှောက်လေ့ကျင့်ခန်းလုပ်နေတယ်

ဘာတွေ

ပြောင်းပြန်လမ်းလျှောက်ကြတာလေ။ နင်တကယ်ပဲမသိဘူးလား။ အဲဒါ ရိုးရာလေ့ကျင့်ခန်းပုံစံတစ်မျိုးပဲ

အိုး ဟုတ်ပြီ။ ဒါပဲနေမှာ

ထုံးစံအတိုင်း ကားရယ်၊ ကားဆရာရယ်၊ လမ်းညွှန်ရယ်၊ စကားပြန်ရယ်ဟာ ကျွန်တော်တို့ကို စတုဒိယိုပိုဒို စောင့်နေကြပါတယ်။

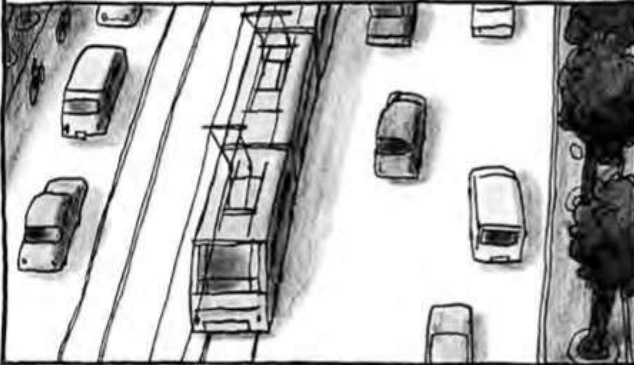
ပြုယန်း။ ရသေ့တိုင်းပြည်ထဲက တစ္ဆေမြို့။

အနောက်နိုင်ငံတွေမှာ မြင်တွေ့ရတဲ့စိတ်မကောင်းစရာဓာတ်ပုံ အနည်းငယ်ကြောင့် ပိုပြီးဆိုးဝါးတာတွေကိုမြင်ရဖို့ ကျွန်တော် မျှော်လင့်ခဲ့တာ အမှန်ပဲ

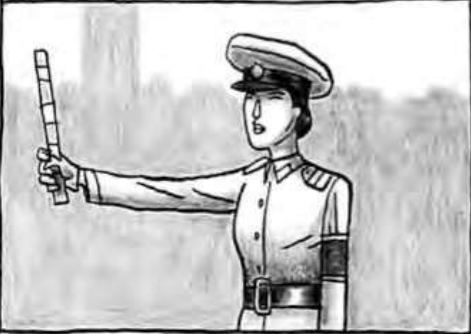
ဓာတ်ရထားလမ်းတွေ၊ ကားတွေ၊ ဘတ်စ်တွေ၊ ကုန်တင်ကားတွေ တကယ်တော့ လမ်းတွေဟာ ပုံတွေထဲကလိုတစ်ပြင် ဖြစ်မနေပါဘူး။

အရာတိုင်းက သန့်ရှင်းနေ တာ။ သန့်ရှင်းလွန်းနေ တယ်လို့တောင် ပြောရမှာ

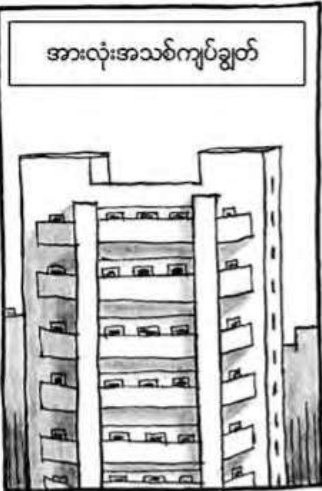

လမ်းပေါ်မှာ ဘယ်သူမှ ဝေ့လည်မနေဘူး။ လူ တိုင်းမှာ တစ်နေရာရာကိုသွားစရာရှိသလို တစ် ခုခု လုပ်စရာလည်းရှိကြတယ်။

အလဟဿလမ်းသလား သူမရှိ။ စကားစမြည် ပြောနေတဲ့ သက်ကြီးရွယ်အိုတွေ မတွေ့ရ။ စိတ်ကူးယဉ်စရာနတ္ထိ။

ဒါပြီးတော့ ဒါ ပြီးတော့

ဝိုး... ပြကွက်တွေရဲ့ ၉၀ ရာခိုင်နှုန်းကို အစကနေ ပြန် လုပ်ရမှာပါလား။

ဟုတ်တယ်။ အပိုင်းနှစ်ကို လုပ်တဲ့အဖွဲ့က ချာတူးလန်။

အိုး

ကျွန်တာတွေကိုဆက်မှတ် ထားလိုက်။ ပြန်ရိုက်ထားတဲ့ ပြကွက်တွေကိုပါ သွားစစ် လိုက်ဦးမယ်။

လုပ်ထား လိုက်မယ်။

Animation ကို စစ်ဖို့ဆိုရင် ကွန်ပျူတာမှာ ကျွန်တော်စစ်ရပါတယ်။ အဲဒီ ကွန်ပျူတာကို ကျန်အချိန်တွေမှာ ထုတ်လုပ်ရေးအတွက်သုံးပါတယ်။

အဲဒီကွန်ပျူတာနဲ့အတူ အင်မတန်တက် ကြွတဲ့နည်းပညာရှင်တစ်ယောက်ကိုလည်း အမွေဆက်ခံရပါတယ်။ သူကကျွန်တော် အလုပ် လုပ်နေရင်တောင် အနားလုံးဝ မယူ။

ကျွန်တော်တစ်ချက် တွေဝေလိုက်တာနဲ့

အိုး

အိုး

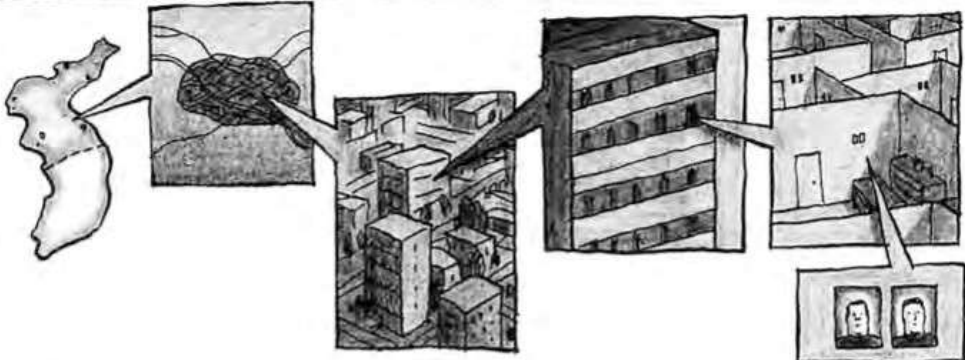

အိုး

ကျွန်တော်ကလစ်လုပ်ဖို့ နေရာကို သူက ပြသေး တာ။

မြောက်ကိုရီးယားတစ်နိုင်ငံလုံးက အခန်းတိုင်း၊ အထပ်တိုင်း၊ အဆောက်အဦတိုင်းမှာ ဖေဖေကင်မိနဲ့ သားဖြစ်သူတို့ရဲ့ ပုံတူတွေကို နံရံမှာ ဘေးချင်းကပ်ယာဉ်ချိတ်ထားပါတယ်။

အိမ်သာတော့မပါဘူး ပေါ့လေ။

“ကင်မိအိလ်ဆွန်းက ကင်မဂျီအိလ်ဖြစ်သလို ကင်မလျူအိလ်ကလည်း ကင်မိအိလ်ဆွန်းဖြစ်တာနဲ့ သူတို့ရဲ့ပုံတူတွေကိုဆင်တူအောင်စီရင်ထားပါတယ်။

စီနီယာကင်မမှာ ဆံပင်ဖြူတို့၊ သူ့ရဲ့ လည်ပင်းက အကျိတ်တို့ မရှိတော့သလို

ဂျူနီယာကင်မမှာ လည်း မျက်မှန်တို့၊ အဆီပိုတို့ မရှိတော့ပါဘူး။

တစ်ဆိုက်တည်း၊ တစ်ရွယ်တည်း၊ ဝတ်စုံအတူတူပဲ။

ဒီလိုဆိုတော့ ဘာမှမပြောင်းလဲတော့ဘူးပေါ့။ ပဲကိုင်ရှင်က အမြဲတမ်းတစ်ယောက်တည်း။

အား

ကော်ဖီသောက်နားချိန်ကြောင့်နောက်ထပ်တွေ့ရှိချက် တွေကို လေ့လာခွင့်ရတယ်။

ပုံတူတွေရဲ့ဘောင်တွေက
အပေါ်ဘက်ကို
ထူသွားတယ်။

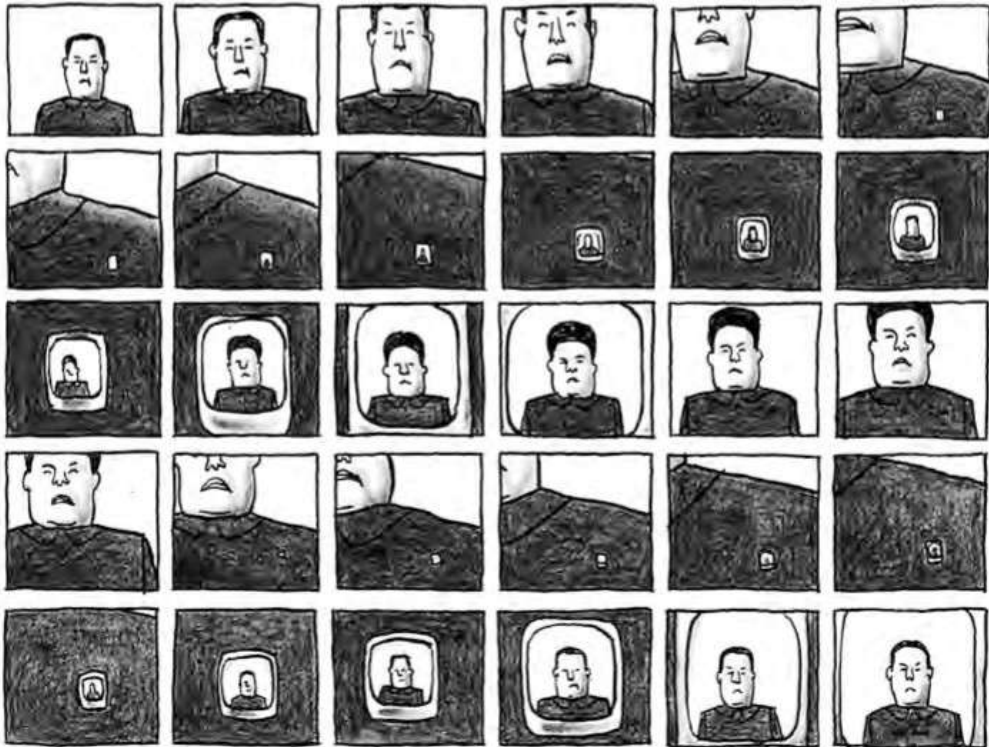

ဘောင်ကိုမြှင့်ထားတော့ အလင်းမပြန်ဘူး။
အလင်းမပြန်တော့ ၂၁ ရာစုရဲ့ သူရဲကောင်းနဲ့
သူရဲ ကြီးမြတ်လှတဲ့ဖခင်တို့ကို သက်သက်သာ
သာနဲ့ တစ်မိမိကြည့်လိုရတာပေါ့။ မျက်နှာချင်း
ဆိုင် စိုက်ကြည့်ရတဲ့အရသာကိုလည်း ပိုပြီး
လေးနက်ပြင်းထန်စေတယ်။

ဟော
ဟိုမှာ
အသေးစိတ်
ကလေးတစ်ခု
အော်ဝဲလ်သာ
တွေ့ရင်သဘော
ကျမှာ

ပုံတူနှစ်ခုစလုံးရဲ့ ရင်ဘတ်မှာအရာရှိ ရင်ထိုးတွေထိုးထားပြီး။
အဲဒီရင်ထိုးတွေက ကျွန်ုပ်တို့နဲ့ စိန်ယာကင်မ်တို့ရဲ့
ပုံတွေပါပဲ။ ဘယ်ဟာက ဘယ်သူဆိုတာကို မပြောနိုင်ပေမယ့်
အဖေရဲ့ပုံကို သားက ရင်ဘတ်မှာထိုး။ သားပုံကို အဖေက
ရင်ဘတ်မှာထိုးထားတယ်လို့ တွေးချင်စရာ။
လျှပ်စီးပတ်လမ်းတို့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာဆိုပါတော့။

ပြက္ခက် ၁၁၇ ဖဲကြီးကို တင်းတင်း ရင်းရင်းပုံစံပြပါ။ ဒါမှ ဇာတ်ကောင်က ကြိုးကိုဆွဲတဲ့အခါ ဖဲပြားက အလိုက် အသင့် ပြေသွားမှာ။

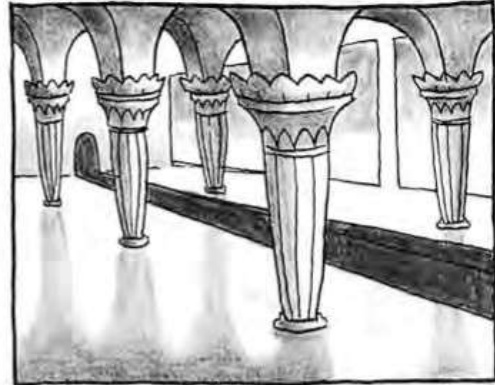
အဲသလိုမဟုတ်ရင် သူပုံက မြွေတစ်ကောင်ကိုကိုင်ပြီး ကစားနေတာနဲ့ တူနေမယ်

တိုင်းပြည်ရဲ့ ဂုဏ်ယူစရာနေရာတစ်ခုဆီကို လမ်းညွှန်က ကျွန်တော့်ကိုလိုက်ပို့ပါတယ်။ ကျွန်တော်တောင်းဆိုထားတာ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ရက်ကတည်းက ပါ။

မြေကြီးအောက် ဥပမာတန်တဲ့မြေအောက်ရထားဘူတာဟာ နယူးကလီးယားစစ်များဖြစ်ခဲ့ရင်ပုန်းရှောင်ဖို့အတွက်သာမန်ပုံကျင်း ထက်နှစ်ဆလောက်ပိုစိတ်ချရတယ်။ အမြဲတမ်းမလုံခြုံစိတ်ဖြစ်ရအောင်လုပ်တဲ့နေရာမှာဒီထက်ပိုကောင်းတဲ့နည်းလမ်းရှိပါဦးမလား။

စကျင်ကျောက်ကြမ်းပြင်များ၊ မီးပန်းဆိုင်များ၊ ထွင်းထုထားသောတိုင်လုံးများ။ အများပြည်သူပို့ဆောင်ရေး စနစ်ရဲ့ကျက်သရေအတွက် မြေအောက်နန်းတော်ကြီး

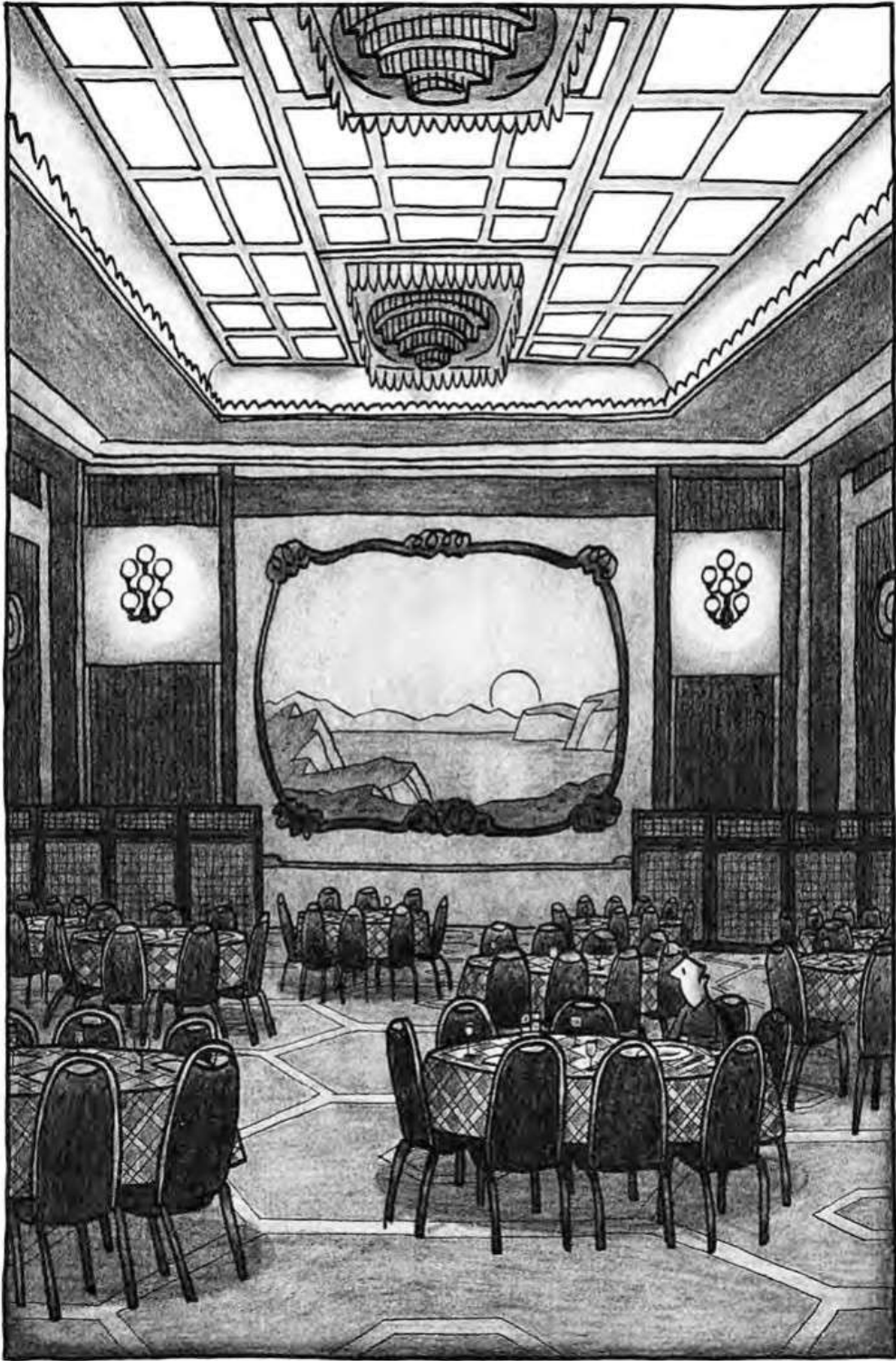
မီးပွိုင့်တွေအတွက်တောင်လှုပ်စစ်လုံလောက်အောင်မပေးနိုင်တဲ့မြို့မှာ မြေအောက်ရထားလိုက်ခေါင်းတွေက လာ့စ်ဗီးဂတ်စ်လိုထိန်ထိန်ညှိ။

ကျွန်တော်တို့ခရီးက မောက်ဘူတာမှာဆုံးပါတယ်။ ကားဆရာက ထွက်ပေါက်မှာ စောင့်နေတယ်။

ကျွန်တော်အသိမိတ်ဆွေထံမှာလည်း နှစ်ဘူတာထက် ပိုစီးဖူးတဲ့သူဘယ်သူမှမရှိ။

ဆန်အရင်းက သူ့ရန်ကုန်ဆက်ပွဲ ညစာကို စားသောက်ဆိုင် အမှတ်(၂)မှာ ကျင်းပပါတယ်။

ကိုရီးယားမိတ်ဆွေတွေကပဲဒီနေရာကိုရွေးတာ။ နိုင်ငံခြားသားတည်းတဲ့ဟိုတယ် မှာဆိုတော့သူတို့အတွက်လည်း လွတ်လွတ်လပ်လပ်ရှိလို့ဖြစ်ကောင်းဖြစ်မယ်။

ညစာက မြန်လည်းမြန်၊ ထိလည်း ထိရောက်။ ည ဂနာရီခွဲမှာ ညစာ စ စား။ အစားအသောက်အလှူပယ်၊ ဘီယာအလှူပယ်၊ ဆန်အရက် သုံး လေးလုံး။ စကားစမြည်ပြောငွေရှင်။ ည ဇနာရီခွဲမှာညစာပြီးဆုံး။ ပြီးတော့ စားသောက်ဆိုင်ကနေ ထလာကြ။ တချို့က နာခေါင်းတွေနီရဲ့၊ တချို့က နားရွက်တွေ ရဲတွတ်လို့ပေါ့။

အလုပ်လက်ပြောင်းလက်လွှဲမှာ သီးသန့်စကားပြန်တစ်ယောက်ကို လည်းကျွန်တော်ရလိုက်ပါတယ်

မစ္စတာစင်းန့်

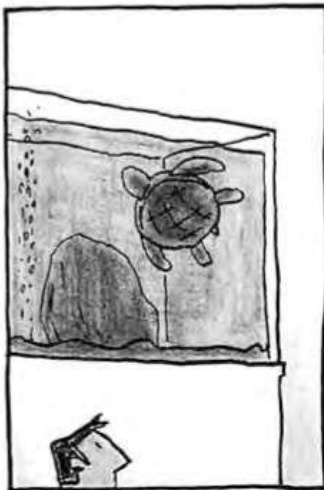
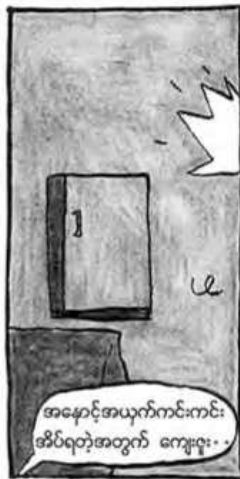
စစ်တပ်မှာ ဂနစ်စစ်မှုထမ်းပြီး ထွက်လာတာ မကြာသေးဘူး။

ပျော်စရာတော့ တော်တော်ကို ကောင်းဦးမယ့်ပုံပဲ။

ဒါပေမယ့် ကိစ္စမရှိပါဘူးလေ။ အခုဆို ကျွန်တော်တို့က မိသားစု လေးတစ်ခုဖြစ်နေပြီပဲ။ စာရေးတာက ဒါပဲမဟုတ်လား။

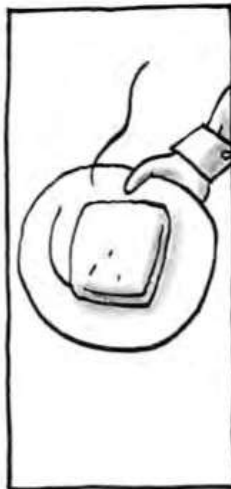

ပေါင်မုန့်မီးကင်
မှာလိုက်တယ်။

ပေါင်မုန့်မီးကင်
တစ်ချပ်ပေးပါ။

ကျွန်တော်ငယ်ငယ်က
အမေကပေါင်မုန့်မီးကင်
လုပ်ကြွေးလေ့ရှိတယ်။
သင်ကြားတွေ့အများကြီးနဲ့
ပေါ့။

ပေါင်မုန့်တစ်ချပ်ကို နွားနို့ထဲ
နှစ်ပြီး မိုက်ကရိုဝေ့ထဲထည့်
ကင်ထားတာ။ ကိုရီးယား
ပေါင်မုန့်မီးကင်လုပ်နည်းက
ကျွန်တော့်ရဲ့ ငယ်ဘဝကို
ဒီထက်ပိုပြီး အမှတ်မရ
စေတော့ပါ။

ပြုယန်းကနေ ပြန်တော့မယ်
ပြင်သစ်အင်ဂျင်နီယာ
နှစ်ယောက်ကို တွေ့ပါတယ်။

ဒေါ်လာ ၅သိန်းတန်ကြေးရှိတဲ့
အင်ဂျင်တယ်အသံလွှင့်မှုဆိုင်ရာ
ပစ္စည်းတွေကို အာဂျင်တီးနားတို့မှာ
သူတို့ရောင်းချနိုင်ခဲ့ပြီးပြီလေ။

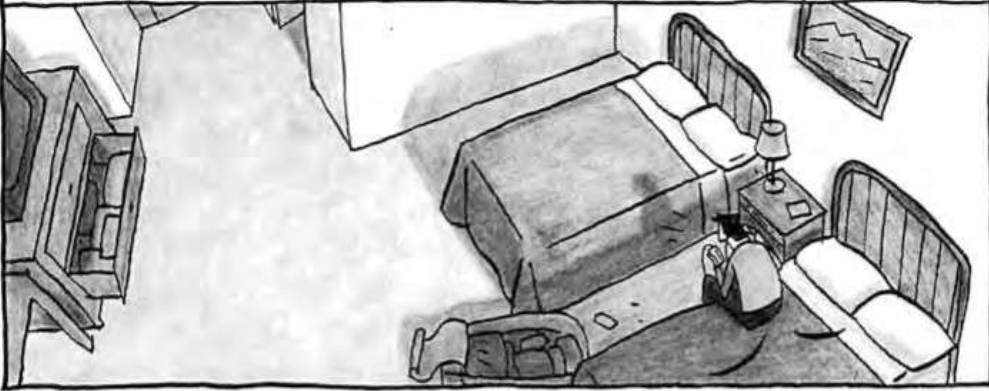
အိတ်ထဲက ပစ္စည်းတွေကို အပြင်ထုတ်လို့လည်း၊ ပြီး
ရော လုံးဝကိုပြဿနာရှိတဲ့ပစ္စည်းတစ်ခုကို ကျွန်
တော့်အိတ်ထဲမှာ တွေ့လိုက်ရတယ်။

အိတ်ဆောင်ရေဒီယို

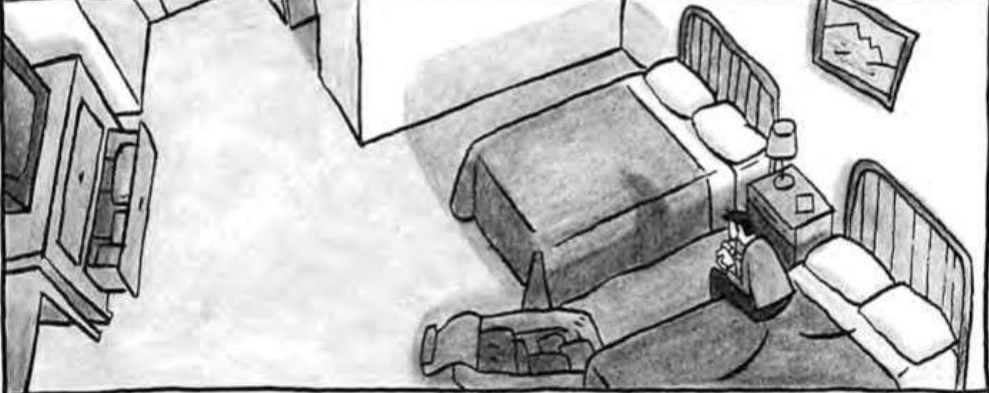

လေယာဉ်ပေါ်မှာဖြည့်ခဲ့ရတဲ့စာရွက်အရဆိုရင် ဒီပစ္စည်း
ကို စစ်ဆေးရေးကောင်တာမှာ ထုတ်ပြခဲ့ရမှာ။

ဒါကို မယူလာဘဲ မနေနိုင်ခဲ့ဘူး။ မြောက်ကိုရီးယားမှာရှိတဲ့ ရေဒီယိုတွေက ပြည်တွင်းလိုင်းတွေပဲ မိတာကိုး။ စစ်စုလိုစိတ်ကို ကျွန်တော် အရှုံးပေးလိုက်ရတယ်ဆိုပါတော့။

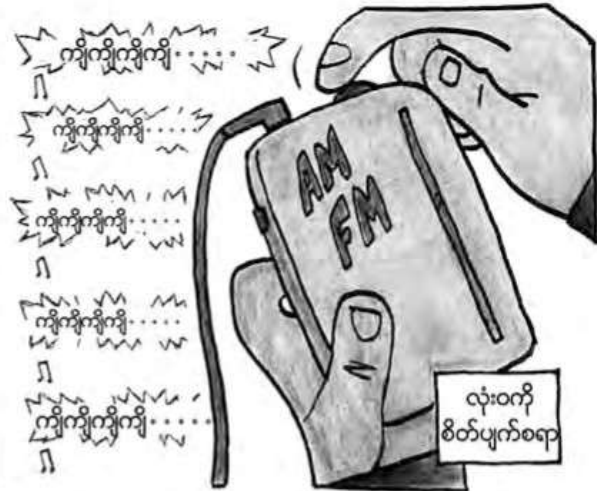

ရှိတဲ့ရေဒီယိုတွေကိုလည်း သုံးလတစ်ခါစစ်ဆေးတန်စစ်ဆေး။ သိမ်းဆည်းတန်သိမ်းဆည်း ဆိုတာမျိုး လုပ်ပါတယ်။

အရသာရှိရှိအာဏာဖိဆန်ရင်းရေဒီယိုလိုင်းဖမ်းတဲ့ခလုတ်ကိုကျွန်တော်ဖြည်းဖြည်းချင်းလှည့်လိုက်တယ်။

“ပြုယန်း၏ ငါးပြတိုက်များ” ဆိုတဲ့စာအုပ်ထဲမှာ အကျဉ်းစခန်းက လွတ်မြောက်လာသူ ကန်ချောင်ဝုန်းရေးထားတာရှိပါတယ်။ သူ ပြည်ပရေဒီယိုလိုင်းနားထောင်တာကို သူ့သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်က လူအများရှေ့မှာဖော်ထုတ်ဝေဖန်သတဲ့။ နောက်ဆုံးရဲကိုသတင်းပေးတဲ့အထိပဲ။ ၁၉၉၂ မှာတော့ ကန်ချောင်ဝုန်းဟာ တရုတ်ပြည်ဘက် ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်ခဲ့ပါတယ်။

AM မှာကော FM မှာပါ လိုင်းတစ်ခါခင်လောက် မိပေမယ့် ရေဒီယိုဌာနတစ်ခုတည်းကလွင့်နေတဲ့ အစီအစဉ်တွေချည်းပါပဲ။

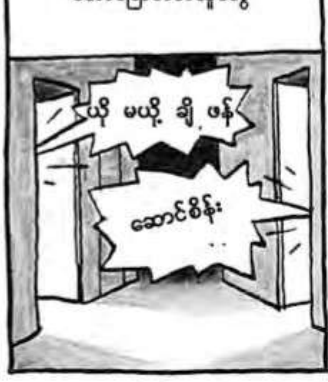
အဲဒီလူသစ်တွေဟာတရုတ်တွေပဲဆိုတာကို အကြားအမြင်ရစရာမလိုဘဲ သိနိုင်ပါတယ်။

အခန်းတံခါးကို ဖွင့်ထားပြီး အတွင်းခံအဝတ်နဲ့ တံခါးထိုင်ကြည့်တတ်သူတွေပေါ့။

ပြီးတော့ တစ်ခန်းနဲ့တစ်ခန်းကို ခုနစ်အိမ်ကြား၊ ရှစ်အိမ်ကြား အော်ပြောတတ်သူတွေ

နောက်ထပ်တရုတ်တစ်ဖွဲ့က ရှစ်လွှာမှာနေပါတယ်။

ဒါပေမယ့်အောက်ထပ်မှာ အလုပ်လုပ်ကြတယ်။

ကာစီနို၊ ချွေးထုတ်ခန်း၊ စားသောက်ဆိုင်နဲ့အစွဲကိုတို့ ရှိတဲ့ဟိုတယ်ရဲ့ဒီဘက်ပိုင်းမှာတော့ ဝန်ထမ်းတွေက တရုတ်တွေချည်းပဲ။

နိုင်ငံခြားသားဖြစ်ရခြင်းရဲ့အကျိုးအမြတ်ကတော့ ကိုရီးယား လို့ မပြောတတ်တဲ့အတွက် ဒေသခံတွေနဲ့ကောင်းများများ ပြောစရာမလိုတော့တာပဲ။ ပြောတန်ခိုးရင်လည်း အစိုးရအတွက် ပြဿနာတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ဘယ်သူမှ ဇီကျွန်းက နေခွာလို့ရတာမှ မဟုတ်တာ။

ကာစီနိုရှိတဲ့ ဟောဒီလာ့စ်ဗေးဂတ်စ်အသေးစားလေး ဆီကိုဒေသခံကိုရီးယားတွေလာခွင့်မရှိပါဘူး။ အရင်း ရှင်တို့ရဲ့ စာရိတ္တပျက်ပြားမှု မကူးစက်ရအောင်ပေါ့။ ကာစီနိုကို မကာအိုနိုင်ငံကနေတင်သွင်းထားတာပါ။

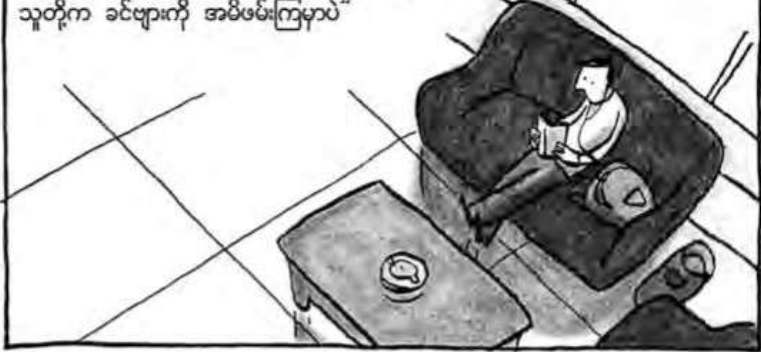
တံခါးစောင့်တွေမမြင်အောင် လျှိုထွက်ဖို့ ကျွန်တော်တို့ ကြိုးစားသော်လည်း မအောင်မြင်ပါ။

ကျွန်တော်၏ မစ္စတာဂျော့ကို အချိန်နည်းနည်း ဖြန့်ပါတယ်။

“စိတ်နဲ့ပြုတဲ့ ရာဇဝတ်မှုကို ထာဝရဖုံးဖိထားလို့မရပါဘူး။ ခဏတစ်ဖြုတ်၊ ဒါမှမဟုတ်နှစ်တော်တော်ကြာ ရှောင်လွှဲဖုံးဖိထားနိုင်ရင်တောင် တစ်ချိန်ကျရင်တော့ သူတို့က ခင်ဗျားကို အမိဖမ်းကြမှာပဲ”

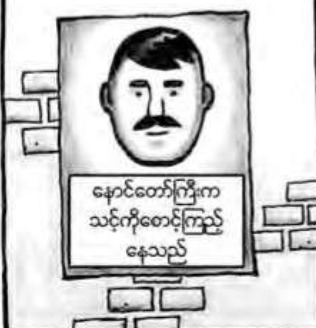
ဒီစာအုပ်ကို ကျွန်တော်အရင်က ဖတ်ဖူးပြီး သားပါ။ ဒါပေမယ့် စတာလင်ဝါဒရဲ့ နောက် ဆုံးခံတပ်ဖြစ်တဲ့ဒီနိုင်ငံမှာ ဖတ်တဲ့အခါကျ တော့ အော်ဝဲလ်ရဲ့အမြော်အမြင်ကိုပြည့်ပြည့် ဝဝ ခံစားနိုင်ပါတယ်။

အဲရစ်ဘလဲလ် (ဝါ) ဂျော့ဂျီအော်ဝဲလ်
 အသက် ၂၂ နှစ်အရွယ်မှာ အော်ဝဲလ်ဟာ အင်္ဂလိပ်ဘုရင်ရဲတပ်ဖွဲ့အတွက် မြန်မာပြည်ကို ဆာဂျင်ရာထူးနဲ့ လာရောက်တာဝန်ထမ်းဆောင်ပါတယ်။ ဝိသိန်အုပ်ချုပ်မှုရမယ်ဆိုတဲ့အယူကို ငြင်းပယ်ပြီး နောက် ၅ နှစ်အကြာမှာ ရာထူးကနေနှုတ်ထွက်ပါတယ်။ စပိန်ပြည်တွင်းစစ်အတွင်းမှာ ရစ်ပါ ဘလဲလ်ကနဲ့ပြည်သူ့စစ်ဘက်က ဝင်တိုက်ခဲ့ တယ်။ ပြည်သူ့စစ်အချင်းချင်းသွေးကွဲတိုက် ခိုက်ကြရာမှာ လည်ပင်းမှာအထိရာရပြီး ဘာစီလိုနာကိုပို့ခံခဲ့ရတယ်။ ၁၉၃၉ မှာ စစ်မှုထမ်းဖို့ စာရင်းပေးတော့ မကျန်းမာဘူး ဆိုတဲ့ အကြောင်းပြချက်နဲ့အပယ်ခံရတယ်။
 * ၁၉၄၀ ခုနှစ်မှာ ၁၉၄၀ ဝတ္ထုကို စရေးပါ တယ်။ တီဘီရောဂါကြောင့် ဆေးရုံမကြာခဏ တက်ရ နောက်ဆုံးသူ့စာအုပ်မထွက်ခင်မှာ ဘဲ အဆုတ်ရောဂါ နှာလန့်ထဆေးရုံမှာ ကွယ်လွန်ခဲ့တယ်။

မြောက်ကိုရီးယားကို သွားမယ်ဆို တော့ ဒီစာအုပ်ကို ယူလာဖို့ စိတ်ထဲပေါ်လာပါတယ်။

မြောက်ကိုရီးယားလူမျိုး တစ် ယောက် ပြင်သစ်ကိုသွားရင် ဘာစာအုပ်ယူသွားမလဲ သိချင်လှပါတယ်။

The History of the Commune* စာအုပ်လား။

* ၁၉၄၀ - ကလင်အီလ်ဆွန်ဟာ ဆိုဗီယက်တို့ရဲ့အကျအညီနဲ့ ကိုရီးယားဒီမိုကရက်တစ်ပြည်သူ့စာမူတိုင်ငံကို အိမ်နစ်မှာပဲ တည်ထောင်ခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်နေခင်းအချိန်ကို မှတ်စုထုတ်ရင်းကုန်ဆုံးစေခဲ့တယ်။ ကျွန်တော်နဲ့တစ်နိုင်ငံတည်းသား ဂီတပညာရှင် Plastikman ရဲ့ ဂီတအဆင်မှာ လွင့်မျောရင်းနဲ့ပေါ့။

အဲသလိုနေရင်းကော်ဖီဆိုင်က စားပွဲထိုးမတွေ့ရဲ့ ထူးဆန်းတဲ့အပြုအမူကို ကျွန်တော်သတိထားမိတယ်။

တစ်ယောက်က လိပ်ပြာဖမ်းတဲ့ဇကာကိုဝှေ့ယမ်း။ နောက်တစ်ယောက်က ယင်ကောင်ရိုက်တဲ့ရိုက်တံတွေကိုကိုင်ရင်းရှေ့တိုးနေတယ်။

ဇကာနဲ့တစ်ယောက်က တစ်ခုခုကို ဖမ်းမိသွားတယ်။

သားကောင်ကို သူ့လက်နဲ့ဖမ်းဆုပ်တယ်။

အဲဒီနောက် လက်ထဲက ယင်ကောင်ကို ပြောင်လက်နေတဲ့ ကျောက်သံမံတလင်းနဲ့ သူ့ရဲ့ဖိနပ်ကြားမှာညှပ်ပြီး နင်းချေလိုက်ပါလေရော။ ဂရုတစိုက်နဲ့ ပယ်ပယ်နယ်နယ်နင်းချေနေလိုက်တာ လိုတာထက်ကို ပိုကြာနေပါတယ်။

သူ့ရဲ့ လုပ်ဖော်ကိုင်ဘက်က သူ့နဲ့ယှဉ်ရင် နည်းနည်းပိုပြီး ညင်သာတယ်။

ဟုတ်ပြီ အခုဘာ
လုပ်ရင်ကောင်းမလဲ။

အခုလိုအားလပ်ရက်ရဲ့ ကောင်းကွက်
ကတော့ တနင်္လာနေ့မှာအလုပ်ခွင်ကို
ပြန်သွားဖို့အသင့်ဖြစ်နေတာပဲ။

ကဲ၊ စူးစမ်းလေ့လာရေး
စလိုက်ရအောင်

မီးခိုးရောင်စကျင်ကျောက်နဲ့ခင်းထားတဲ့ လျှောက်
လမ်းခပ်ကျဉ်းကျဉ်းတွေကို ဖြတ်လျှောက်ခဲ့တယ်။

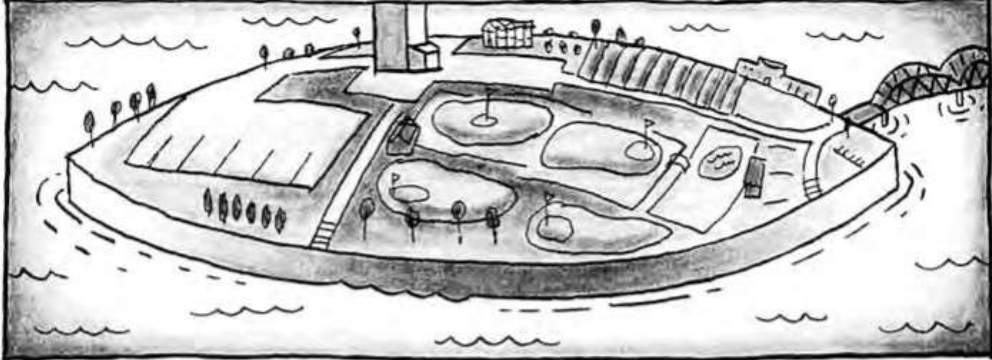

ရွှေနေတဲ့ ပစ်မှတ်တစ်ခုကို လိုက်နေတဲ့
ဗီဒီယိုဂိမ်းထဲက ဇာတ်ကောင်လိုပါပဲ။

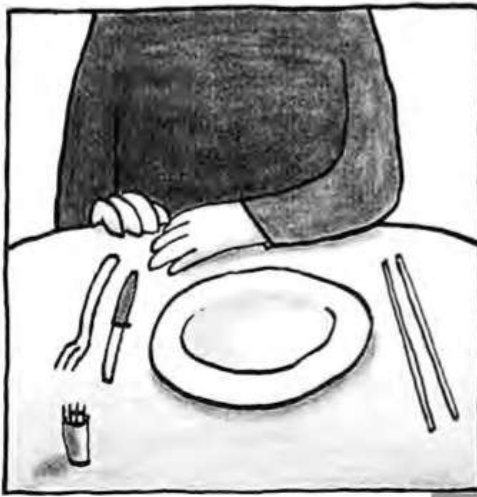

လက်ဆောင်ပစ္စည်းဆိုင်၊ မုန့်ဆိုင်၊ ချွေးထုတ်ခန်း၊ တစ်လမ်းကြောင်းတည်းပါတဲ့ Bowling ကစားတဲ့
နေရာ၊ ဆံသဆိုင်၊ မီးမထွန်းတဲ့ရေကူးကန်၊ ကုန်စုံဆိုင်ခပ်သေးသေး၊ စာအုပ်ဆိုင်... စတာတွေကို
ဖြတ်ပြီး အပြင်ကို ကျွန်တော်ရောက်လာတယ်။

ဖန်လုံအိမ်စိုက်ခင်းတစ်ခု၊ ကျွန်တော်တို့ကိုကျွေးဖို့ ဟင်းသီးဟင်းရွက်စိုက်ပျိုးထားတဲ့ ဥယျာဉ်ခြံ တစ်ခု၊ ဂေါက်ကွင်းတစ်ခု၊ ပြီးတော့ ကွန်ကရစ်ကျွန်းပတ်လမ်းတို့ပါဝင်တဲ့ ဒီနေရာဟာ ပုံစံငယ် မြို့လေးတစ်မြို့နဲ့သာ တူနေပါတော့တယ်။

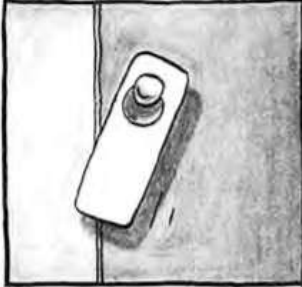
နောက်ဆုံးလိုနေတာတစ်ခုကတော့ ဒီကျွန်းကနေထွက်ပြေးဖို့ ကြိုးစားတဲ့အခါ ရေထဲကနေ ဝန်းကနဲထွက်လာပြီး တိုက်ခိုက်မယ့်အလုံးကြီးတွေပါပဲ။

စားသောက်ဆိုင်အမှတ်(၂)မှာကျွန်တော်မနက်စာ စား ပါတယ်။ သွားကြားထိုးတံတွေကိုလက်နဲ့ထွင်းလုပ်ထား တာပဲဖြစ်ရမယ်။ ဒါကို အချိန်ယူလေ့လာပြီးလို့ ကျွန် တော်ပြောနိုင်တာ

အိပ်ရာမဝင်ခင်မှာ “မနှောင့် ယုက်ပါနဲ့” ဆိုတဲ့ သတိပေး ကတ်ပြားကို တံခါးမှာ ချိတ် ဆွဲလိုက်တယ်။

အရေးတော်ပုံမအောင်မြင်ပါ

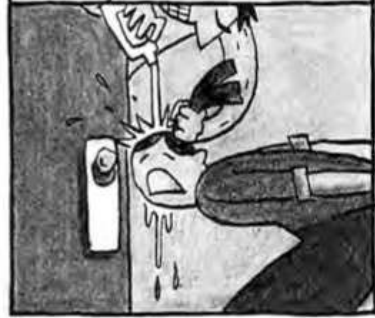
အရမ်းကို အရေးကြီးတဲ့အလုပ်တစ်ခုအလား၊ သဘောထားပြီး အခန်းသန့်ရှင်းက မနက်(၇) နာရီတိတိမှာရောက်လာပါတယ်။ ကျွန်တော့် အတွက် နေ့စဉ်သောက်ရေကို လာဖို့တာပါ။

ဘုရားရေ ဒါတောင် ကိုရီးယားလိုပါ ရေးထားပေလို့ပဲ

ကျွန်တော့်သဘောထားကို သူသိ အောင်လုပ်နိုင်မယ့်နည်းလမ်းတစ်ချို့ ကို စိတ်ကူးမိပါတယ်။

စိတ်ကူးယဉ်တာကုန်လွန်သွားပြီးနောက် ပြန်အိပ်ဖို့ ကျွန်တော်ကြိုးစားတယ်။

တရုတ်ပြည်ကို နှစ်ကြိမ်ရောက်ခဲ့ပြီးပြီဖို့ ဒီလိုပြဿနာမျိုးကိုကိုင်တွယ်တဲ့ နေရာမှာ ဒေါသကို ရှေ့မထားဖို့သင်ယူရရှိခဲ့ပါတယ်။

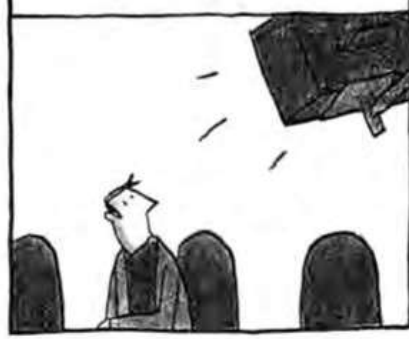
ပြုယန်းကိုသွားမယ့်လေယာဉ်ပေါ်
မတက်ခင်မှာ NGO အလုပ်သွားလုပ်
မယ့် အီတလီလူမျိုးတစ်ယောက်ကို
တွေ့ခဲ့ပါတယ်။

ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂစားနပ်ရိက္ခာအစီအစဉ်ရဲ့ ရုံးခန်း
ကတစ်ဆင့်သူ့ကိုဆက်သွယ်လို့ရကြောင်း သူက
ပြောပါတယ်။

လေယာဉ်ထွက်ဖို့စောင့်နေတုန်းမှာ ယာဉ်
တိုက်မှုမျိုးစုံမတော်တဆဖြစ်မှုအထွေထွေ
ကို ရုပ်သံမှာထပ်ချည်းတလဲလဲပြနေတယ်။

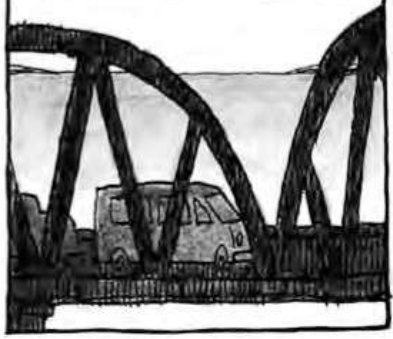
ရယ်စရာဖြစ်အောင်ရည်ရွယ်
ပြီး ပြသပုံရပါတယ်။ ဒါပေ
မယ့် ကျွန်တော့်အနေနဲ့က
တော့ မြောက်ကိုရီးယား
ခရီးစဉ်မစခင်မှာ Mister
Bean ကို တောင့်တမိပါ
တယ်။

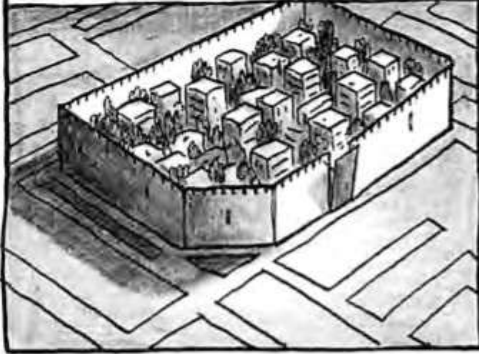
တနင်္ဂနွေမနက်မှာ လမ်းညွှန်ရယ်၊
စကားပြန်ရယ်ကိုတွေ့ပါတယ်။ သူ
တို့လည်း ဒီဟိုတယ်မှာပဲနေတယ်
ဆိုတာကိုအဲဒီတော့မှသိလိုက်ရတယ်

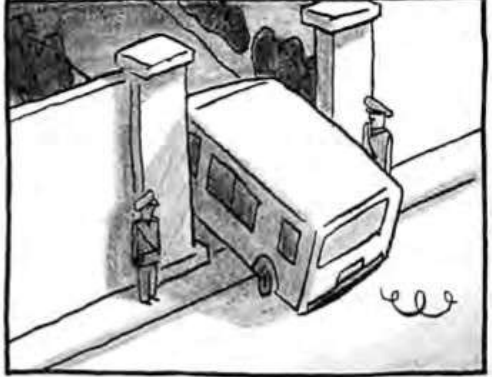
NGO ရပ်ကွက်ကို သွားချင်တယ်လို့
ကျွန်တော်ကပြောတော့မခေါ်ချင်ခေါ်ချင်
ပုံစံမျိုးနဲ့ ခေါ်သွားပေးပါတယ်။

ယန်ဂက်ဒီဟိုတယ်ရဲ့ မြေအောက်ထပ်လို့ပဲ။
NGO နဲ့သံရုံးတို့ရှိရာ ရပ်ကွက်ကိုလည်း မြောက်
ကိုရီးယားတွေ ဝင်ရောက်ခွင့်မရှိပါဘူး။

ဒါပေမယ့် ဟိုတယ်မြောက်အောက်ထပ်မှာထက်စာရင်
ဒီဘက်မှာက နည်းနည်းချောင်သယောင်ရှိပြီ။ နိုင်ငံခြား
သားတွေနဲ့အတူ သူတို့ဝင်ရောက်နိုင်ပါတယ်။

လမ်းထောင့်ချိုးတိုင်းနဲ့ အ
ဆောက်အဦတိုင်းရဲ့ ရှေ့မှာ
အစောင့်တွေရှိပါတယ်။

ပြည်ပကလာတဲ့ ကယ်ဆယ်ရေးအလုပ်သမားအယောက်(၁၀၀)ယောက်
လောက် ရိုနေခြင်းကို တိုင်းပြည်တံခါးဖွင့်ခြင်းအဖြစ် ရှုမြင်ကြပါတယ်။

တကယ်တော့ဖုံးဖိလို့မရလောက်အောင်ဆိုးရွားတဲ့
အငတ်ဘေးကြောင့် အစိုးရက ၁၉၉၅ ခုနှစ်မှာ
တိုင်းပြည်ရဲ့တံခါးကို ဟတယ်ဆိုရုံလေး ဟခဲ့တာ
ဖြစ်တယ်။

အငတ်ဘေးဟာ ရေကြီးခြင်း၊ မိုးခေါင်ခြင်းစတဲ့
သဘာဝဘေးအန္တရာယ်တွေကြောင့်ဖြစ်တာလို့
အစိုးရက တရားဝင်ကြေညာ အပြစ်တင်ခဲ့တယ်။

အဲဒီအချိန်ကစလို့ စားနပ်ရိက္ခာအကူအညီ တွေစုပြုံဝင်ရောက်ခဲ့ပြီး တိုင်းပြည်လူဦးရေ ရဲဝံ့ပုံတစ်ပုံကိုကျွေးဖို့ လုံလောက်ခဲ့တယ်။

လူတန်းစားကွဲပြားမှုမြင့်မားတဲ့ ဒီလူ့အဖွဲ့အစည်းအတွင်းမှာ အာဏာရှင်အစိုးရက ရာရှင်စနစ်ကိုသုံးပြီး ၎င်းရဲအာဏာတည်မြဲ အောင်လုပ်ပါတယ်။

အစိုးရအပေါ် ဘယ်လောက်သတ္တိရှိသလဲ၊ ဘယ်လောက်အကျိုးပြုသလဲ ဆိုတာပေါ် မူတည်ပြီးပြည်သူတွေဟာ အမျိုးသားပြည်သူ့ရိက္ခာဖြန့်ဖြူးရေးစနစ်ကတစ်ဆင့် ခွဲတန်း နဲ့ရပါတယ်။

အကျိုးပြုပြည်သူ		အကျိုးမဲ့ပြည်သူ	
<p>အတွင်းစည်းမူလှများ</p> <p>ဆန်</p> <p>တက်ကြွမှု မရှိသူများ</p> <p>- ပါတီကော်မီ၊ စစ်တပ်၊ အရာရှိများ</p>	<p>တက်ကြွမှု မရှိသူများ</p> <p>အငယ်တန်းစစ်သားများ၊ သံအရာရှိများ (ပြည်သူ့ပြောပြသူများ)</p>	<p>ရန်လိုသူများ</p> <p>- တစ်နေ့လျှင် ၂၅၀ ဂရမ် *</p> <p>- တော်လှန်မှုကန့်သပ်တားမြစ် သာသလိများ၊</p> <p>- မိုင်ပိတ်ရေးအကျဉ်းသားများ (ခန့်မှန်းခြေ ၂၀၀,၀၀၀)</p> <p>- ကားမလုပ်သားများ</p>	<p>ကျွန်ုပ်တို့က ဗုဒ္ဓဘာသာနဲ့ ငါသန်း အထက်ကတော့ အစိုးရရဲ့လွှဲလွှဲခြင်းကို ခံရပြီး ကိုယ်တစ်သားကိုယ် ရှာဖွေ စားသောက်ရပါတယ်။</p>

ဒီစနစ်ရဲ့ ရလဒ်အဖြစ် OXFAM, Doctors of the World နယ်စည်းမခြားဆရာ ဝန်များစတဲ့ NGO တွေက ကယ်ဆယ်ရေးလုပ်ငန်းဟာ တကယ်ပြည်တွေ့ဆီမရောက်ဘူးလို့ ကောက်ချက်ချပြီး နှစ် အနည်းငယ်အကြာမှာ တပ်ခေါက်သွားကြပါတယ်။

* တစ်နေ့လျှင် ၂၅၀ ဂရမ်ဆိုတဲ့ ယာဇာဟာ ကမ္ဘာ့အစားအသောက် ဝန်ထုတ်လုပ်ရေးကော်မရှင်က ကုလသမဂ္ဂက နေ့စဉ်စေတဲ့ ယာဇာထိုင်ဝက်ဝက်သာပို့ပါတယ်။

လက်ရှိအာဏာရှင်အစိုးရကို ကူညီထောက်ပံ့နေတဲ့ ဦးဆောင်လုပ်ငန်းတွေကို ထားပစ်ခဲ့တာပေါ့။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ချစ်လှစွာသောခေါင်းဆောင်ကြီးက သူ့ရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ကို ငြိမ် ခုနစ်ကတည်းကပြည်သူသိအောင် ပြောပြီးသား။

အောင်မြင်တဲ့ လူ့အဖွဲ့အစည်း တစ်ရပ်ဖြစ်လာအောင် ပြန်လည်တည်ဆောက် ရာမှာ လူဦးရေ စုစုပေါင်းရဲ့ ၃၀ ရာခိုင်နှုန်းသာ ရှင်သန်နေဖို့လိုတယ်။

ခဏကြာတော့ ကျွန်တော်နဲ့ရစ်ချက်တို့ဂေါက်သီးရိုက်ပါတယ်။ ဂေါက်ရိုက်ပြီးနောက် ဟိုတယ်မြေအောက်ထပ်က တရုတ်စားသောက်ဆိုင်မှာစားကြတယ်။ ဒီဆိုင်က နာမည်ကျော်သလောက် ကောင်းပါပေ။

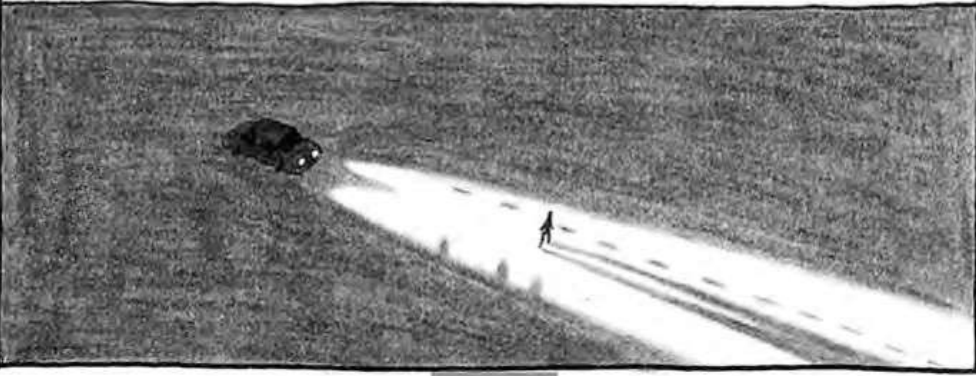
ဘီလီယက်နှစ်ပွဲသုံးပွဲ ကစားပြီးတဲ့နောက် ကိုယ့်အခန်းကိုယ်ပြန်ဖို့အချိန်ကျလာပါတယ်။ အဲဒါမှ ပြဿနာတက်တော့တာပဲ

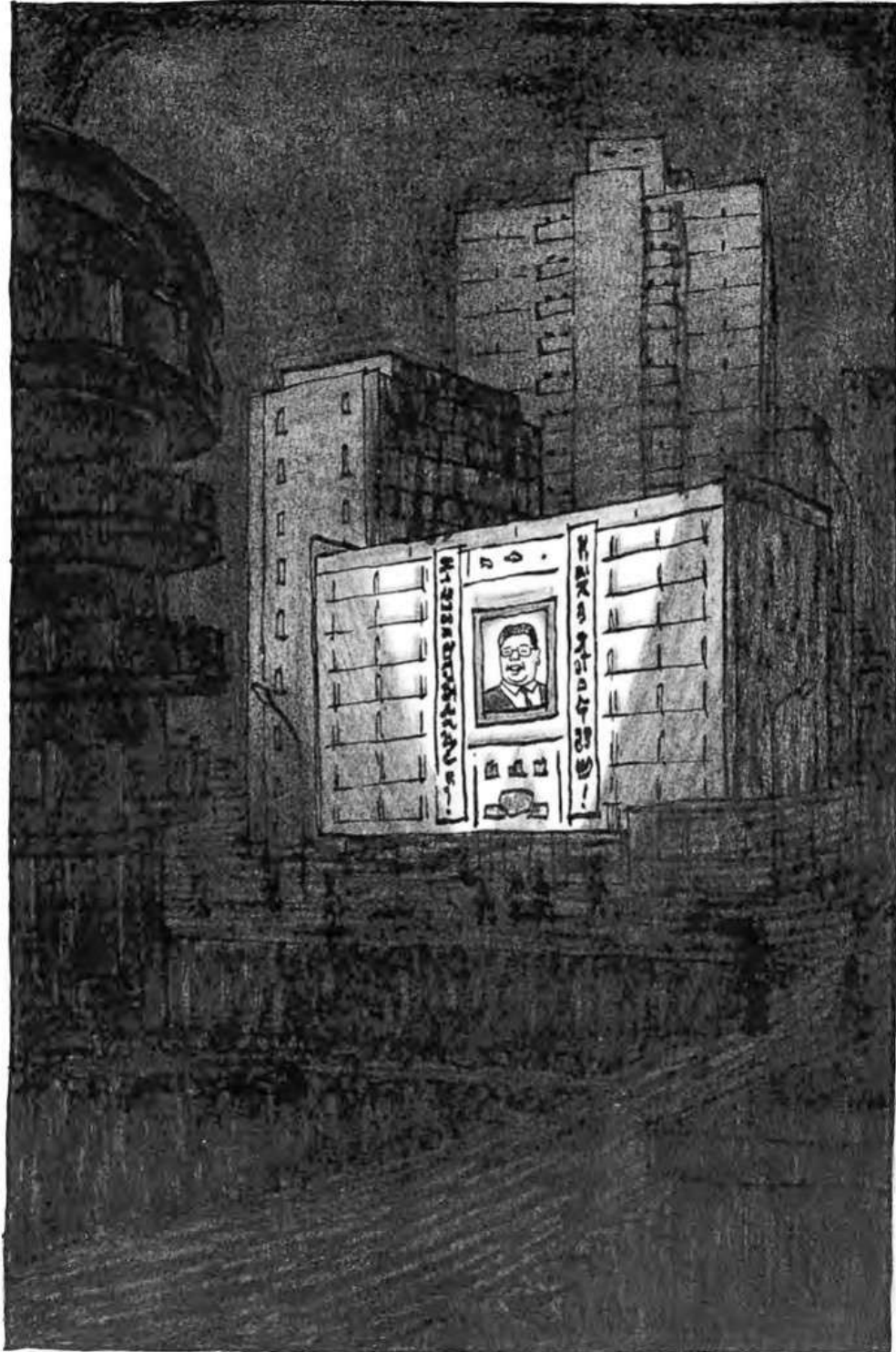

ဘာကြောင့်လဲဆိုတာ (က)သူ့ရဲ့လမ်းညွှန်က မကစားချင်လို့ ပြန်သွားတယ်။ (ခ)လမ်းညွှန်မပါဘဲ ဘယ်နိုင်ငံခြားသားမှ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် တက္ကစီဌာနစီးခွင့်မရှိ (ဂ)ည ၁၀ နာရီကျော်ရင် နိုင်ငံခြားသားဧည့်သည်မပါဘဲနဲ့ မြောက်ကိုရီးယန်းတွေ တက္ကစီဌာနခွင့်မရှိ။

ဒီလိုနဲ့ မဟာခေါင်းဆောင်ကြီးရဲ့ကျက်သရေကိုဖော်ညွှန်းတဲ့ အထိမ်းအမှတ်ကျောက်တိုင်တွေနဲ့ ကားရေမီးတို့ရဲ့ မီးအလင်းရောင်သာရှိတဲ့မြို့ကိုဖြတ်ပြီး ကျွန်တော်ရဲ့လမ်းညွှန်က ရစ်ချက်ကိုအဖော်ပြု၊ ကျွန်တော်က ကျွန်တော့်ရဲ့လမ်းညွှန်ကိုအဖော်ပြုကာ ထွက်လာခဲ့ကြပါတယ်။

ပြကွက် (၂၀၁)
အရေးကြီးတဲ့အချက်
သူရဲကလေးတွေ လမ်းပျောက်
တာကို သိသွားတဲ့အဖေဟာ
ပြုံးမနေသင့်ပါဘူး။

NO YES

ငါ့အဖြစ်ကတော့ကွာ

ပြန်ပြီးပြင်ယူရမယ့် ပြကွက်
တွေအတွက် ကျွန်တော်မှတ်
ချက်ရေးနေချိန်မှာ ကျွန်တော်
ရဲစကားပြန်က တခြားကိုသွား
ပြီး သူ့အလုပ်သူ လုပ်နေပါ
တယ်။ Animation ဒါရိုက်တာ
နစ်ယောက်အနက်က တစ်
ယောက်ဟာ ကျွန်တော်ကို
ဇွတ်အတင်း စကားလာပြော
ပါတယ်။

အါ?!

ကိုရီးယား (အထူးသဖြင့်မြောက်
ကိုရီးယား)လိုနားမလည်ကြောင်း
ကျွန်တော်တတ်သမျှ မှတ်သမျှနဲ့
ပြောလိုက်ပါတယ်။ ဒါလည်း
ငနံသားမလျော့။

김씨
수감
뒤의
...

အဓိပ္ပာယ် ခန့်မှန်းနေရ
တဲ့အလုပ်ကို ကျွန်တော်
ရပ်လိုက်တယ်

ဘာကြောင့် အချိန်ဖြုန်း
နေတာလဲကွာ။

럼무듬세!

ခင်ဗျားမြင်တဲ့
အတိုင်းပဲ။ ကျုပ်
အလုပ်များနေ
ပါတယ်။

살아있는
01035?

ကျုပ်လည်း အဲသ
လိုပဲခံစားရတယ်။ ဒါ
ပေမယ့် အချိန်တန်
တော့ ပြီးသွားတာ
ပါပဲ။

아니요, 아니요,
아래입니다.

ဘာမှပူပူနဲ့။
အားလုံးအဆင်
ပြေသွားလိမ့်
မယ်။

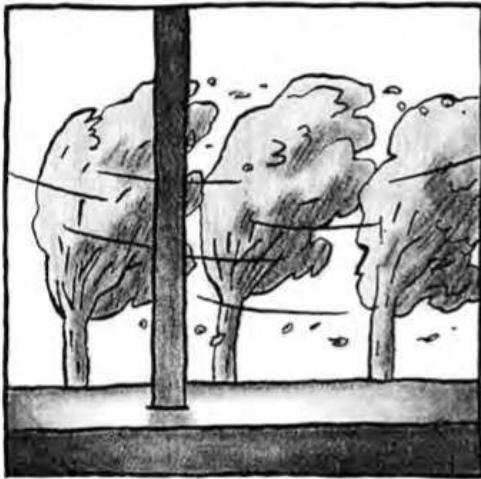
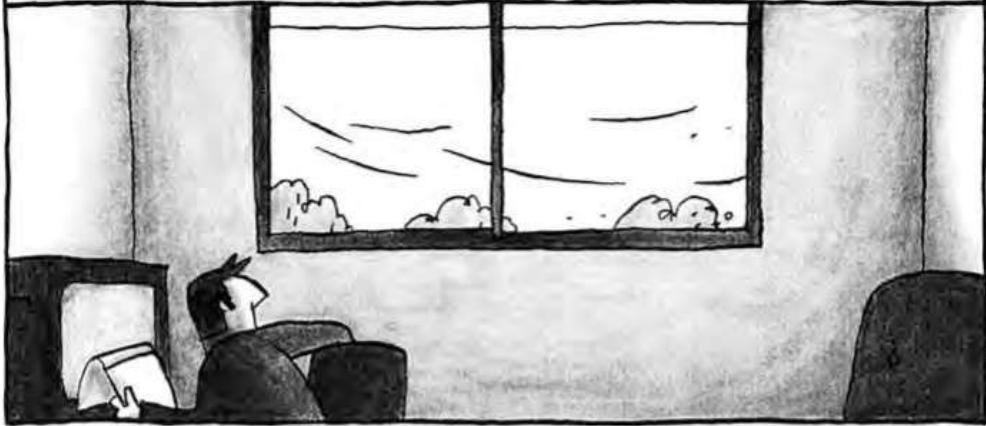
아니, 아니,
아래입니다!

အင်း... ကျုပ်ကတော့
အဲဒါကို ထပ်ပြီး စိတ်မ
ညွတ်တော့
ဘူး။

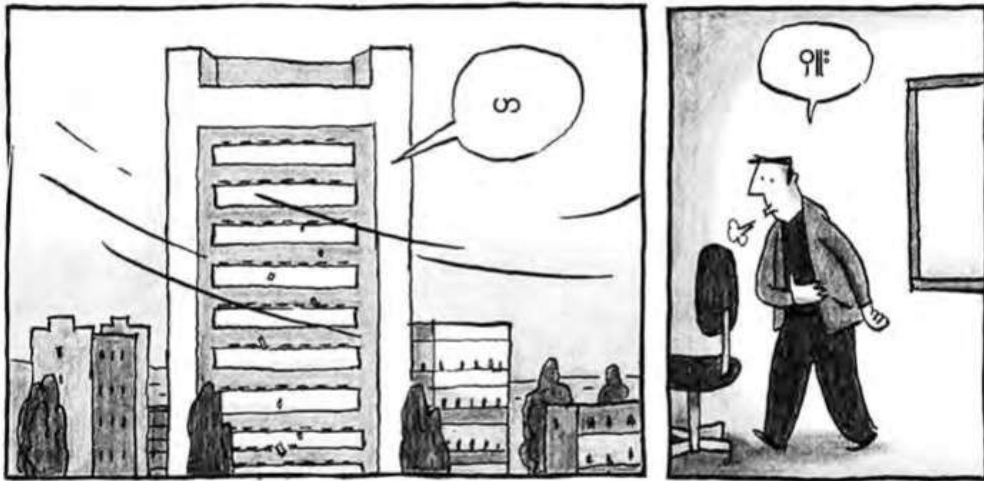
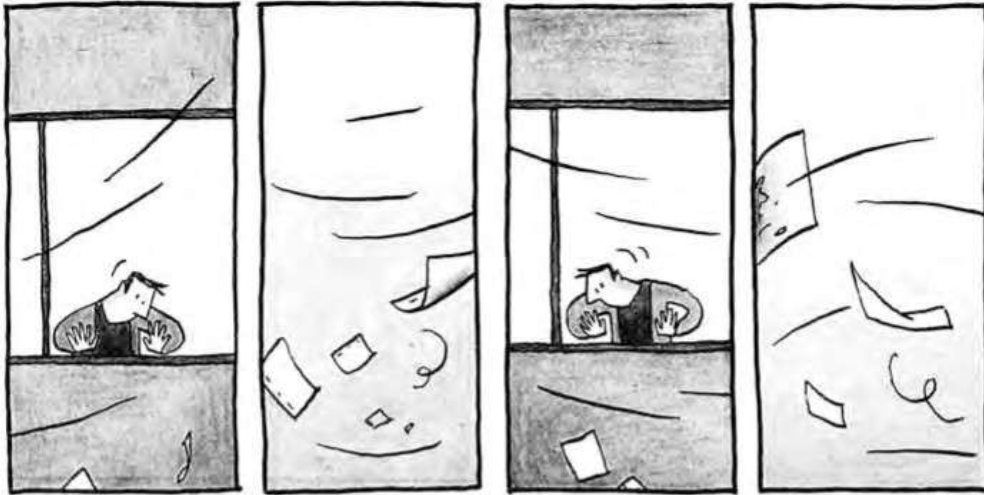
အိုကေ
တာ့တာ။

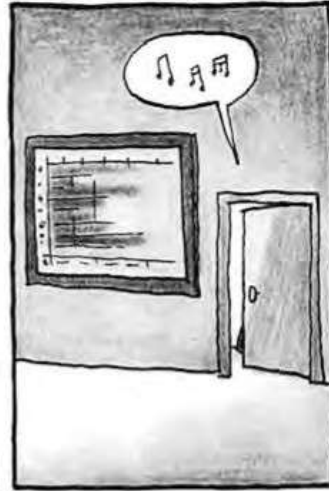
အပြုံးတစ်ချက်၊
လက်တစ်စေ့လောက်နဲ့
တော်တော်တာသွား
ပါလား။

အဲဒီနေ့ညနေပိုင်းမှာ လေပြင်းတိုက်ပါတယ်။

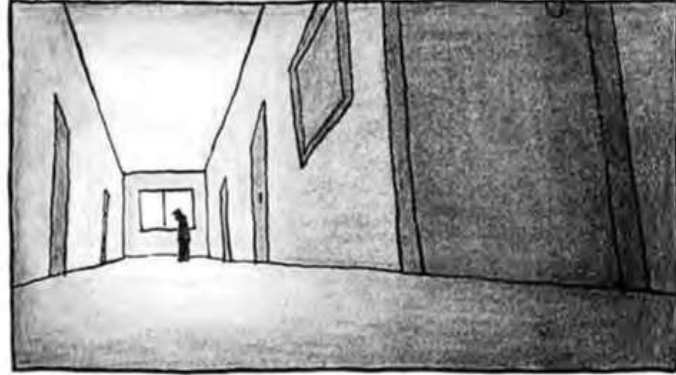

အထပ်တိုင်းမှာ ထုတ်လုပ်ရေးဆိုင်ရာကိန်းဂဏန်းတွေနဲ့ပြည့်နှက်နေတဲ့ယားကွက်တစ်ခုစီရှိပါတယ်။ လက်နဲ့ရေးထားတဲ့ဟာပါ။

ဟောလမ်းရဲ့အနောက်ဘက်ပြတင်းပေါက်နေအပြင်ကိုကြည့်ရင်ခြံဝန်းကိုလှမ်းမြင်ရပါတယ်။ အဲဒါမှာလူငယ် Animator တွေရဲ့လက်ရာတွေကို ပြပွဲလုပ်ပြီးပြသနေပါတယ်။

အဲဒီပွဲကိုကြည့်ဖို့ ကျွန်တော် အောက်ဆင်းပါတယ်။ စကားပြန်ကကပ်ပါလာတယ်။

ပုံတွေကို ကောင်း၊ သင့်၊ ညံ့ဆိုပြီး အုပ်စုခွဲပြထားတယ်။ ဒီမှာလည်း ယားကွက်တစ်ခုရှိပြီး အဲဒီယားကွက်ကို ကျွန်တော် အဓိပ္ပာယ်ဖော်လို့ မတတ်ပါ။ ကျွန်တော့်ရဲ့အဖော်လည်း မသိပါ။

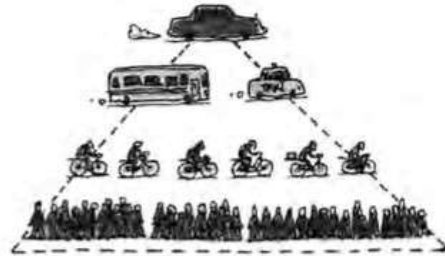

ရင်အုပ်ကားကား
မေးရိုးက
လေးထောင့်။

လမ်းလျှောက်ခြင်းရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို သူတို့ နားမလည် ပါဘူး။ သူတို့အတွက်ကတော့ လမ်းလျှောက်တယ် ဆို တာ အောက်ခြေလူတန်းစားတို့ရဲ့ ကြမ္မာဆို။ ကားနဲ့ သွားရတာသာလျှင် အခွင့်ထူး။

သူ့ ကြည့်ရတာ ဝမ်းသာနေပုံပဲ

၁၉၇၀ ကျော်ကထုတ်လုပ်ခဲ့ပြီး အံ့မခန်းလှပတဲ့ ဟန်ဂေရီနိုင်ငံလုပ်ဘတ်စ်ကားကြီးတွေရဲ့ ဘေးဘက် မှာကြယ်တွေကိုတွေ့ရပါတယ်။ ကြယ်တစ်လုံးစီရဲ့အဓိပ္ပာယ်ဟာ မိုင်၅၀၀၀ ကျော်ကို ယာဉ်တိုက်မှု မဖြစ်ဘဲမောင်းနိုင်ခဲ့တယ်လို့ အဓိပ္ပာယ်ရကြောင်း ဆင်န့်က ကျွန်တော့်ကိုပြောပြတယ်။

ကောင်းတာပေါ့။ နောက် ဆိုရင် ကြယ်သုံးလုံး ထက်နည်းတဲ့ကားဆိုရင် မစီးတော့ဘူး

ဟီး ဟီး

အရှောက်ဆီမှာတော့အမျိုးသမီးတွေက သစ်ပင် ခြေရင်းက ကျောက်တုံးတွေကို ဖြူလာတဲ့အထိ သန့်ရှင်းဆေးကြောနေကြတယ်။

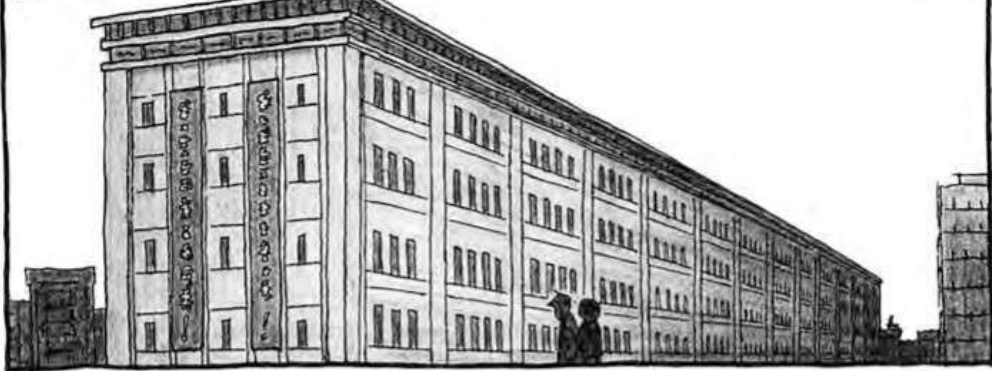
သူတို့က စေတနာ့ ဝန်ထမ်းတွေလေ

စေတနာ့ဝန်ထမ်း တွေ ဟုတ်လား

ဟုတ်တယ်။ စေတနာ့ ဝန်ထမ်းတွေ

မြောက်ကိုရီးယားမှာ ဆိုရှယ်လစ်စနစ်ကို ယိုင်နဲ့အောင်လုပ်ဖို့အတွက် ယုတ်မာတဲ့အကြံအစည်တွေကိုကြံစည်နေတဲ့ အကောက်ဥဏ်များတဲ့သူလျှို့တွေရှိတာမို့ အဲဒီသင်္ကေတသားတွေကို သတိထားရမယ်လို့ ကျွန်တော်ကြားသိရပါတယ်။

ဥပမာအားဖြင့်လွန်ခဲ့တဲ့သုံးပတ်က ကျွန်တော်တို့ရဲ့စတူဒီယိုဘေးကတိုက်မှာ မီးလောင်တာဟာ အဲသလိုသတ္တုဖောက်ကောင်တစ်ကောင်ရဲ့ လုပ်ရပ်ဖြစ်ပါသတဲ့။

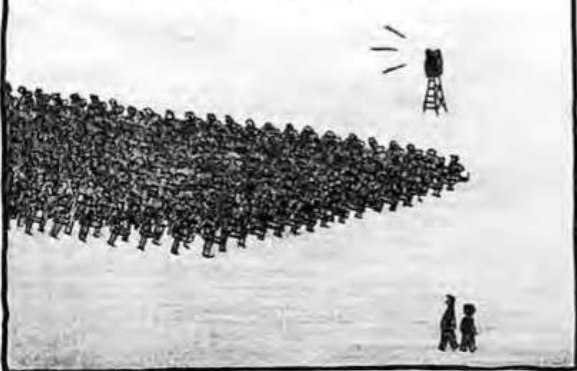

ဟုတ်လား။ နေရာတိုင်းမှာ သူလျှို့တွေရှိနေတယ်ပေါ့။

ဟုတ်တယ်ဗျာ။ သတိထားနိုင်မှ တော်ကာကျမယ်

ညွှန်ကြားချက်တွေ၊ အမိန့်တွေနဲ့ ပွက်လောရိုက်နေတဲ့ ဂီတသံတို့ ထွက်ပေါ်ရာ လော်စပီကာတွေရေမှာ စစ်ရေးလေ့ကျင့်နေတဲ့စစ်သားတွေကို ကျွန်တော်တို့ တွေ့ရပါတယ်။

အဲဒါ လာမယ့်နိုဝင်တာမှာကျ ရောက်မယ့် အမျိုးသားနေ့အတွက် ကျောင်းသားတွေကြိုတင် လေ့ကျင့်နေတာလေ

အဲဒီနေ့ပြီးရင် လေ့ကျင့်ရေး ပြီးပြီလား

ဟင့်အင်း။ ဒါပြီးရင်ဖန်နဝါရီအောင်ပွဲအခမ်းအနား။
ဟဲ့ ဒါပြီးရင်နေ့ဦးပွဲတော် ရှိဦးမယ်။ အဲဒီအတွက်
လည်း လေ့ကျင့်ကြရမှာ

ဒါဆိုရင်
အမြဲတမ်းအလုပ်များ
နေတာပေါ့

လုပ်စရာတွေက
အများကြီးလေ...

*ပြီလ ၁၅ရက်နေ့က ကင်မဲအိတ်ဆွမ်းရဲ့ ဓမ္မနေ့ဖြစ်ပြီး သူရိုက်နေမင်းနေ့ လို့လည်း ခေါ်ကြပါတယ်။

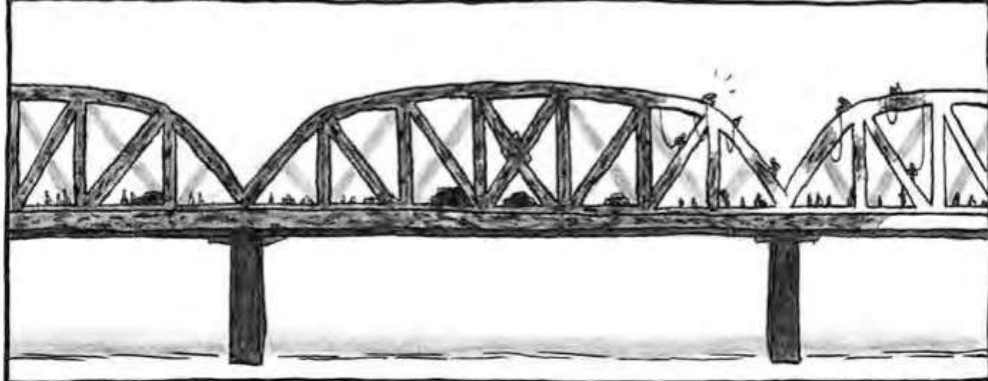
အလုပ်လုပ်ရက်က ခြောက်ရက်ရှိပြီ။ စေ
တနာဝန်ထမ်းလုပ်ရတာက တစ်ရက်၊ ပြီး
တော့ အခမ်းအနားကြီးတွေအတွက်လည်း
ကြုံရင်ကြုံသလိုပြင်ဆင်ကြရတာမို့ နိုင်ငံ
သားတိုင်းမှာ အားလပ်ချိန် မရှိသလောက်
ပါပဲ။

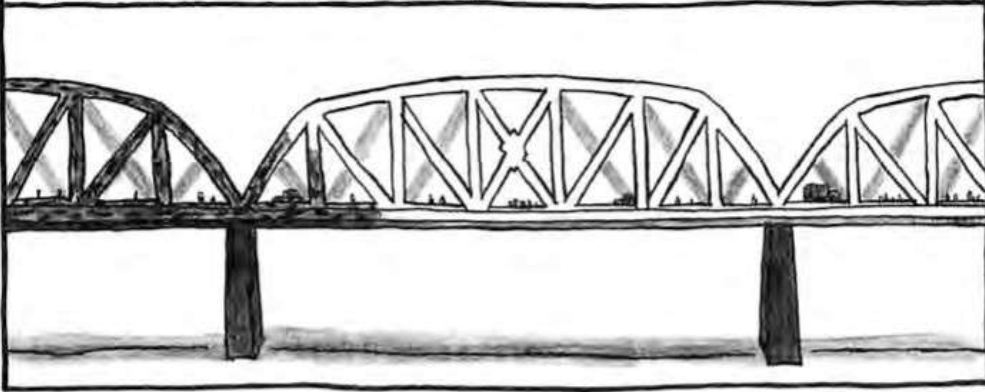
အာဏာရှင်အစိုးရကို
ရုပ်၊ နာမ် နှစ်ခုစလုံးနဲ့
ဆပ်ကပ်ရပါတယ်။

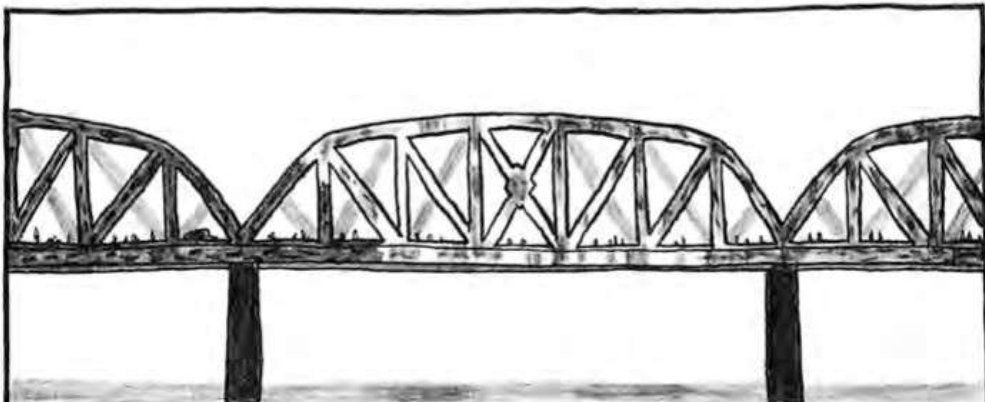
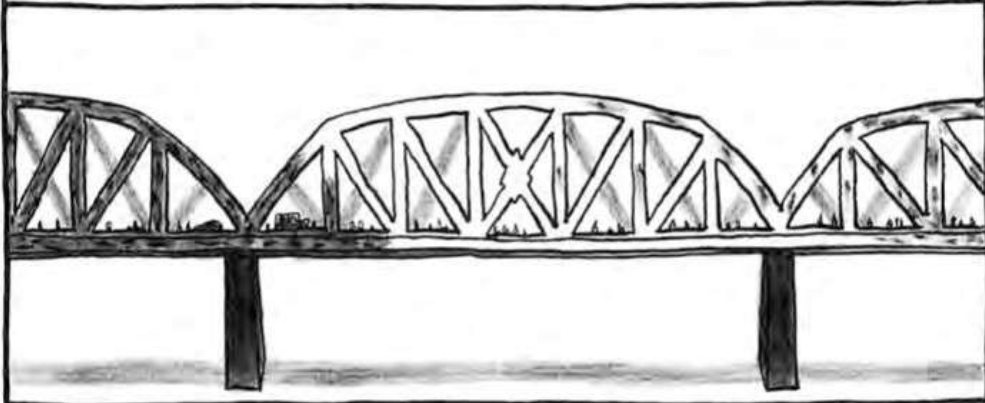
ကျွန်တော်ရောက်စက စေတနာဝန်ထမ်းတစ်ဖွဲ့ သံတံတားကြီးမှာတွဲလောင်းခိုပြီး သံချေးတွေကို လှပ
တဲ့တော်ဝင်အပြာရောင်နဲ့ ဖုံးအုပ်သုတ်လိမ်းနေတာတွေခွဲရတယ်။

လေးပုံသုံးပုံလောက်ဆေးသုတ်လို့အပြီးမှာလုပ်ငန်းကိုသူတို့ရပ်လိုက်ကြတယ်။ (ဆေးအပြာကုန်သွားလို့များလာ။) အလုပ်သမားတွေ ဘယ်တော့မှ ပြန်မလာကြတော့ဘူး။

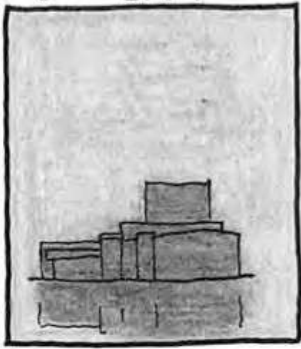
နောက်နှစ်ပတ်ကြာတော့ ဆေးအပြာအောက်ကနေ သံချေးတွေ ပြန်ပေါ်လာတယ်။

အခုလိုမျိုး စွမ်းဆောင်ရည်ပြသချက်ကတော့ တိုင်းပြည်နဲ့ ၎င်းရဲ့အာဏာရှင်အစိုးရအတွက် အင်မတန်သင့်တော်တဲ့ ပုံနှိုင်းနှိုင်းချက်ပါပဲ။

နောက်သုံးလေးရက်အထိ ရုပ်ရှင်ကြည့်ဖို့ကိစ္စကို ကျွန်တော်တွန်းပြောနေရတယ်။ နောက်ဆုံး သူကဝန်ခံတယ်။ ဒီ ရုပ်ရှင်ရုံကို နိုင်ငံတကာရုပ်ရှင်ပွဲတော်အတွက် (၂)နှစ်နေမှ တစ်ကြိမ်ပဲဖွင့်တာတဲ့လေ။ ပြတဲ့ရုပ်ရှင်တွေကလည်း အများအားဖြင့် ဆီးရီးယား၊ လစ်ဗျား၊ အီရန်နဲ့အီရတ်တို့ နိုင်ငံတွေကဖြစ်ပြီး အလုပ်သမားတွေ ကြည့်ထိုက်တဲ့ အမျိုးသားဝါဒဖြန့်ချိရေး ဇာတ်ကားသစ်တွေလည်း ပြသတဲ့။

ဟိုတယ်ရောက်တော့ ကျွန်တော်တို့ ပင်ပန်းနေပြီ။ ကျွန်တော်ခြေထောက်တွေဆို ဂျယ်လီလိုပဲ။ ရဲဘော်ဆင်းနဲကတော့ ကျွန်တော့်ရဲ့ စိတ်ရှူးပေါက်ချက်ပြီးဆုံးခဲ့ပြီပို့ စိတ်သက်သာရာ ရနေပုံပဲ။

ကြည့်လေ၊ ဘယ်လောက်ကောင်းလိုက်သလဲ။ ဒီနေ့ကစပြီး နေ့တိုင်းလမ်းလျှောက်ပြန်ရအောင်။
ဟာဟာ။

ကျွန်တော်သူ့ကို ဘားဆိုင်ထဲခေါ်လာခဲ့လိုက်တယ်။

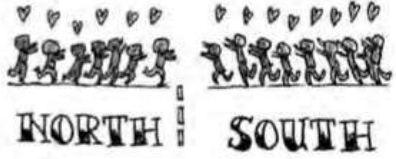
ဒီတော့၊ မြောက်ကိုရီးယားနဲ့တောင်ကိုရီးယားပေါင်းစည်းဖို့က ဘယ်လောက်ကြာဦးမှာလဲ။

ဒါက အမေရိကန်တွေရဲ့ အပြစ်ပဲဆိုတာ ပြောနေစရာတောင်မလို

၂၀၀၀ ခုနှစ်ကတည်းက သမ္မတကြီးနစ်ယောက်စခဲ့တဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေးလုပ်ငန်းစဉ်ကို သူတို့ပဲ ကဖျက်ကယက်လုပ်နေတာ။

သူ့အပြောအရဆိုရင်တော့ အမေရိကန်စစ်တပ်သာ တောင်ကိုရီးယားမှာ အခြေမစိုက်မခဲ့ရင် တောင်နဲ့မြောက်ပေါင်းစည်းခဲ့တာကြာလှပေတဲ့။ အဲသလိုဆို တောင်နဲ့မြောက်က ဆိုရှယ်လစ်ညီနောင်တွေ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်ပွေဖက်နိုင်ပြီးမြောက်ဘက်အနေနဲ့လည်း ၁၉၄၇ ခုနှစ်ကတည်းက ယနေ့တိုင်သူတို့ ရဲဝံ့စွာထိန်းသိမ်းနိုင်ခဲ့တဲ့ ပြည်သူ့နတ်ဘုံနန်းနန်းမျိုး တောင်ဘက်မှာ ပေါ်ပေါက်လာအောင် ကူညီနိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်တဲ့။

အိပ်မက်ဆက်မက်ပေတော့၊ ကိုယ့်လူ

၁၉၉၆ မှာ အာဂုစီးပွားရေးအကျပ်အတည်းပေါ်ခဲ့လေတော့ တောင်ကိုရီးယားအနေနဲ့ သူတို့ထက် ၎င်းဆလောက် ပိုဆင်းရဲတဲ့နိုင်ငံကို ကူညီဖို့ အစီအစဉ်ရှိမှာမဟုတ်ဘူး။ ပြီးတော့ အရှေ့နဲ့အနောက် ဂျာမနီပူးပေါင်းသွားပြီးနောက် အနောက်ဂျာမနီ ဘက်က ပေးလိုက်ရတာတွေကိုလည်း သူတို့လက်တွေ့မြင်ထားတယ်လေ။ ဒီတော့ ခင်ဗျားတို့ကို သူတို့ဆီလာဖို့ခေါ်ဦးမှာ မဟုတ်သေးဘူး။ အထူးသဖြင့် တောင်ဘက်က လူငယ်တွေက ဒါကိုမလိုလားဘူး။ မြောက်ဘက်ကနေ အလုပ်လက်မဲ့တွေ ဝန်ကနဲဝင်လာင် သူတို့ရဲ့ လက်ရှိရုပ်ဝတ္ထုအဆင်အတန်းက လျော့ကျသွားနိုင်တာကိုး။

ချီးယားစ်

အမှန်တော့ အဲသလောက်ကျွန်တော်ပြောလိုက်ဖို့ပဲ။
လက်တွေ့မှာတော့ သိပ်ပြီး တိုက်ခိုက်ရာမကျတဲ့
စကားကိုပဲ ပြောလိုက်မိပါတယ်။

အမ်... အဲသလိုကိုး

ဒေသလူ့တွတ်ရှုရွေးကောက်ပွဲနိုင်ကတည်း
က တောင်နဲ့မြောက်ရဲ့ဆက်ဆံရေးက ပိုဆိုး
လာတယ်။ မြောက်ပိုင်းကို တိုက်ခိုက်လာ
နိုင်ချေရှိလို့လည်း ၃၈ မျဉ်းပြိုင်*မှာ
စစ်ရေးပြင်ဆင်မှုတွေလုပ်နေ
ကြရတာ။

(၃၈ မျဉ်းပြိုင် (38th Parallel)- တောင်နဲ့မြောက်နယ်ပယ်)

သတင်းစာ၊ ရုပ်မြင်သံကြားနဲ့
လူတွေကြားမှာလည်း
ဒီအကြောင်းပဲ
ပြောနေကြတာ

တစ်တိုင်းပြည်လုံး
ပြင်ဆင်မှုလုပ်နေကြတယ်

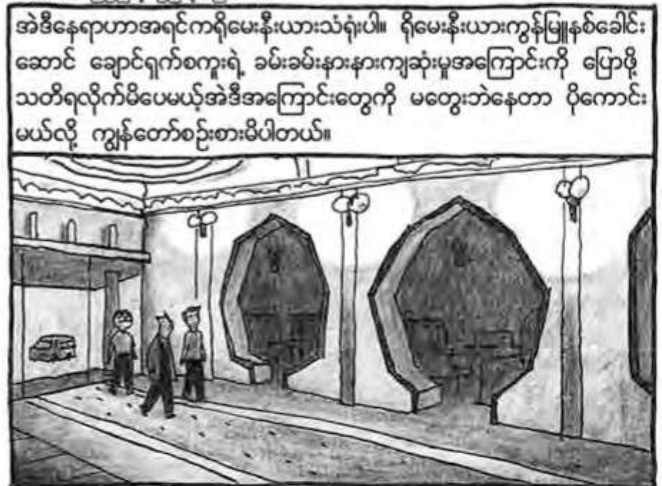
ကြားရသလောက်ကတော့ တိုက်ပွဲက
ပြီးခဲ့တဲ့တစ်ပတ်ကမှ ရပ်တန့်ခဲ့တာဖြစ်ပြီး
အချိန်မရွေးထပ်ဖြစ်နိုင်တယ်တဲ့

* စစ်တပ်သည်မြည်သူ့ မြည်သူသည် စစ်တပ်။

ဒီအခိုက် လမ်းညွှန်ရောက်လာပြီး
Diplomatic Club မှာ ဘီလီယက်
ထိုးဖို့ နှိုးဆော်ပါတယ်။

အဲဒီနေရာဟာအရင်ကရိုမေးနီးယားသံရုံးပါ။ ရိုမေးနီးယားကွန်မြူနစ်ခေါင်း
ဆောင် ချောင်ရှက်စကူးရဲ့ ခမ်းခမ်းနားနားကျဆုံးမှုအကြောင်းကို ပြောဖို့
သတိရလိုက်မိပေမယ့်အဲဒီအကြောင်းတွေကို မတွေးဘဲနေတာ ပိုကောင်း
မယ်လို့ ကျွန်တော်စဉ်းစားမိပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ဝင်လိုက်တာနဲ့နိုင်ငံခြားသားတစ်ယောက်က လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်ပါတယ်။

ပြုယန်းမှာ ဘယ်လောက်ကြာမလဲ

နှစ်လလောက်ပဲ။ ခင်ဗျားကော

ဟားဟားဟား နှစ်လဟုတ်လား ဟား ဟား

သူကတော့ ဒီမှာ ငါးနှစ်နေရမှာဖြစ်ပြီး သူ့ရဲ့ချစ်လှစွာသော လစ်ဗျားကို ပြန်ရောက်ဖို့နောက်ထပ်သုံးနှစ်စောင့်ရမယ့်အကြောင်း အဲဒီလူကပြောပါတယ်။

မစ္စတာဂိုင်း၊ မြင်းစောင့်တပ်ဆိုတာဘာလဲဗျ

ကျွန်လည်း သေသေချာချာမသိဘူး။ ခင်ဗျားဘယ်က ကြားလာတာလဲ

မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ပေးသွားတဲ့စာအုပ်ထဲမှာတွေ့တာ။ ရေးသူက ဆန်အန်ထိုနီယိုတဲ့

အင်း... ကျွန်သိပြီ။ ဆန်အန်ထိုနီယိုက ဦးနောက်စားတယ်

သူ့စာအုပ်က သိပ်ဖတ်ရခက်တာပဲ။ ကျွန်တော်လက်မြောက်လိုက်ပြီ။ ခင်ဗျားမှာ ခပ်လွယ်လွယ်ဖတ်လို့ရတာ မရှိဘူးလား

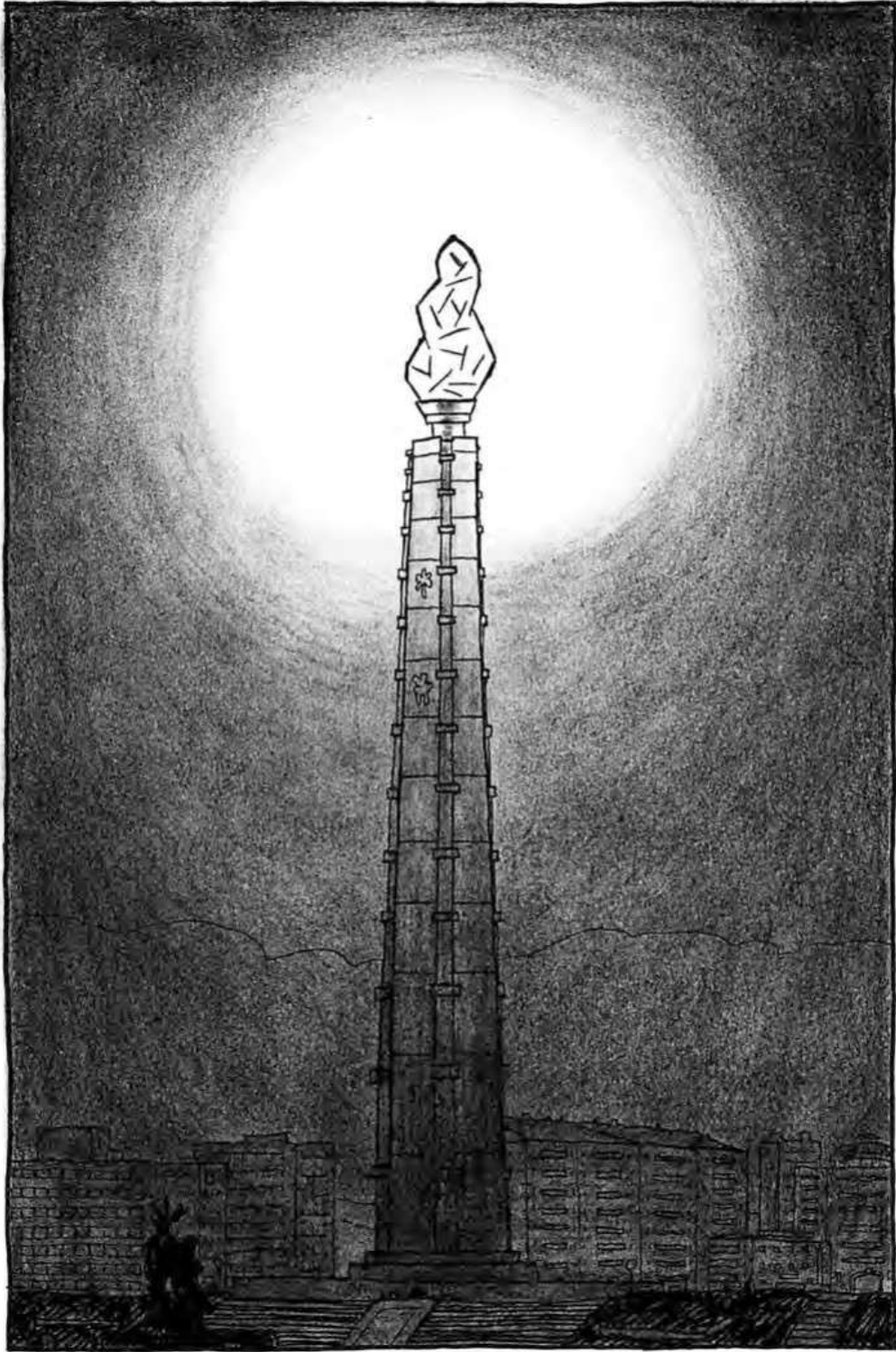
သေချာပေါက် ရှိတာပေါ့။ ခဏစောင့်။

ဘယ်လို စာအုပ်မျိုးလဲ

သိပ္ပံဝတ္ထု

ကျေးဇူးပဲဗျာ

ပဟောဋီ

တောင်ကိုရီးယားအစိုးရက ပိုက်ဆံပေးထားတဲ့ ငစဉ်းလဲသူလျှို့ဝှက်ယောက်ဟာ သံမဏိစိတ်ဓာတ် ရှိတဲ့ ဟောဒီတော်လှန်ရေးသမား အုပ်စုထဲကိုရောက်နေပါတယ်။

ဘယ်တစ် ယောက်က သူလျှို့ဝှက်

မင်ဂျာထောကတပ်မှအဖွဲ့ဝင် ၆ ယောက်နှင့်အဖွဲ့ဝင် ၅ ယောက်အဖွဲ့ ဘုံစီလှည့်စဉ်းယောင်၊ သံမဏိ၊ အုပ်စုတော်(၅)၊ အုပ်စု ယေဘု

ဒီကိုရောက်ခါစမှာ အဲဒီရင်ထိုး တွေကိုတွေ့တော့ ကျွန်တော် တွေးမိတာက

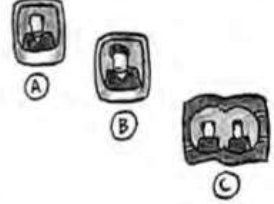
အိုး... လူတော်တော် များများ အဲဒီရင်ထိုးကို တပ်ကြပါလား

တချို့တွေမှာ ရင်ထိုးတပ်ထား တာမတွေ့ရဘူးဆိုတာကလည်း သူတို့ရဲ့ ဂျက်ကက်ကိုချွတ်ထား လို့သာဖြစ်ပါတယ်။

လူတိုင်းဟာ (က) ကင်မ်အီလ်ဆွန်း (ခ) ကင်မ်ဂျူအီလ် ဒါမှမဟုတ် (ဂ) ကင်မ်အီလ်ဆွန်းနဲ့ ကင်မ်ဂျူအီလ် နှစ်ယောက်စလုံးရဲ့ပုံပါတဲ့ရင်ထိုးတွေကို မြွင်းချက်မရှိ ဝတ်ဆင်ရတယ်ဆိုတာကို နောက်တော့သဘောပေါက်လာပါတယ်။

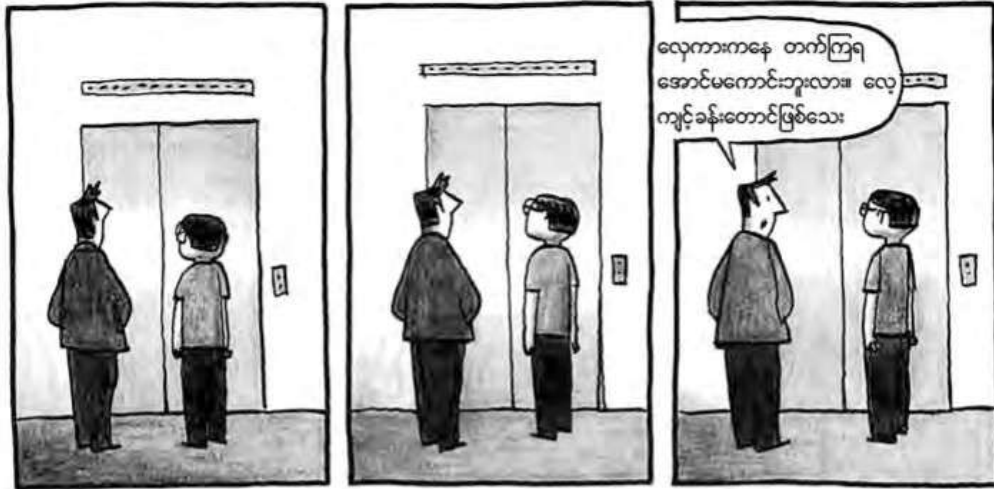

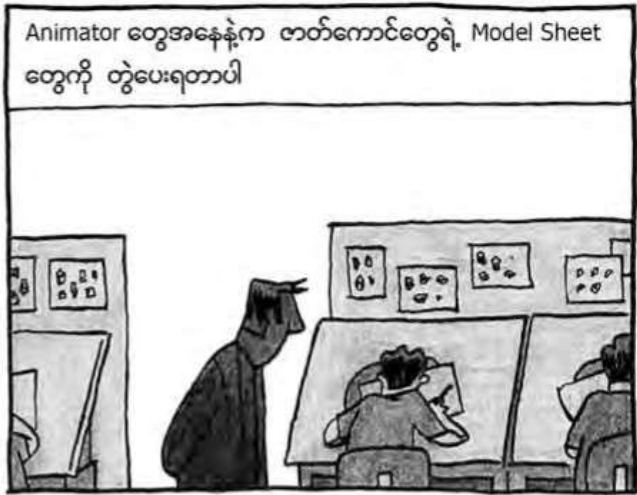
ရင်ထိုးတွေက မိုက် လှချည်လား။ ဘယ်မှာ ဝယ်လို့ရသလဲဟင်

ကာတွန်းရုပ်ရှင် အပိုင်း(၃)အတွက် လုပ်စရာတော်တော် ကျွန်သေးလား

နောက်ထပ်အဖွဲ့ဖွယ်ဖြစ် ရပ်တစ်ခုပေါ့။ တကယ့် အံ့မခန်းပါပဲ...

မြောက်ကိုရီးယားက Raggae ကြိုက်တဲ့တိုင်းပြည်မျိုး မဟုတ်ဘူးဆိုတာတော့ ပြောရောလိုမယ် မထင်ပါဘူး။

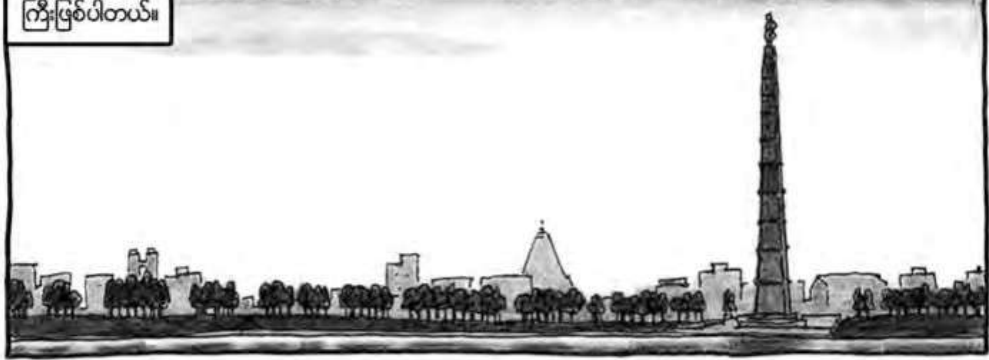
ရစ်ချက်နဲ့ဟိုတယ်မှာပြန်တွေ့ပြီး နေ့လယ်စာ စားဖြစ်ကြတယ်။ လေထဲကိုလွင့်သွားတဲ့ Animation စာရွက်တွေအကြောင်းသူ့ကိုပြောပြလိုက်တယ်။

အဓိကပန်းတိုင်ကတော့ Juche Tower ပဲ။ ဒါပေမယ့် ၁၉၄၅ ခုနှစ်မှာ ဂျပန်ကိုအနိုင်ရခဲ့လို့ အောင်ပွဲခဲဆောက်လုပ်ထားတဲ့မုခ်ဦးကို လမ်းကြွေဝင်ဖြစ်ပါတယ်။ မြင်သစ်က De Triomphe မုခ်ဦးလိုမျိုးပေါ့။ သူတို့ဂျပန်ကိုတိုက်ထုတ်နိုင်တာဟာ ဟီရိုးရီးယားအနုပညာအကြံခံရလို့ဖြစ်ပေမယ့် သူတို့ကတော့ ဒီအချက်ကို လုံးဝလက်မခံပါဘူး။

ဖခင်ဖြစ်သူရဲ့ အသက်(၇၀)ပြည့်မွေးနေ့ကို ဂုဏ်ပြုတဲ့အနေနဲ့ Juche Tower ကြီးကို ကင်မ်ဂျူနီယာကိုယ်တိုင် ဒီဇိုင်းရေးဆွဲဆောက်လုပ်ခဲ့တာဖြစ်တယ်။ ဖေဖေကင်မ်ရဲ့ သက်တမ်းကိုနေ့စဉ်(၃၆၅x၇၀)တွက်ပြီး လိပ်သည်း ကျောက်အချပ်ပေါင်း ၂၅၅၀၀ နဲ့တည်ဆောက်ထားတာဖြစ်ပြီး ကမ္ဘာမှာအမြင့်ဆုံးလိပ်သည်းကျောက်မျှော်စင် ကြီးဖြစ်ပါတယ်။

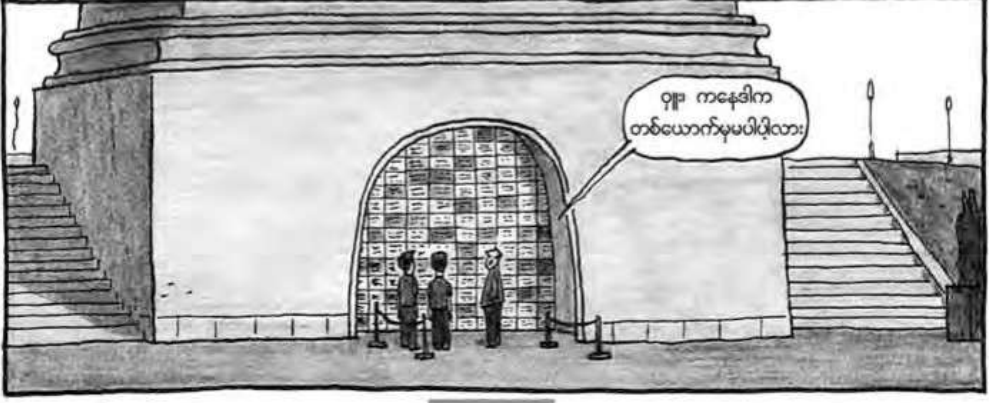
ထိပ်မှာမီးတောက်တစ်ခုရှိတယ်။ ပြုယန်းညကောင်း ကင်ရဲ့ တစ်ခုတည်းသော အလင်းရောင်ပေါ့။

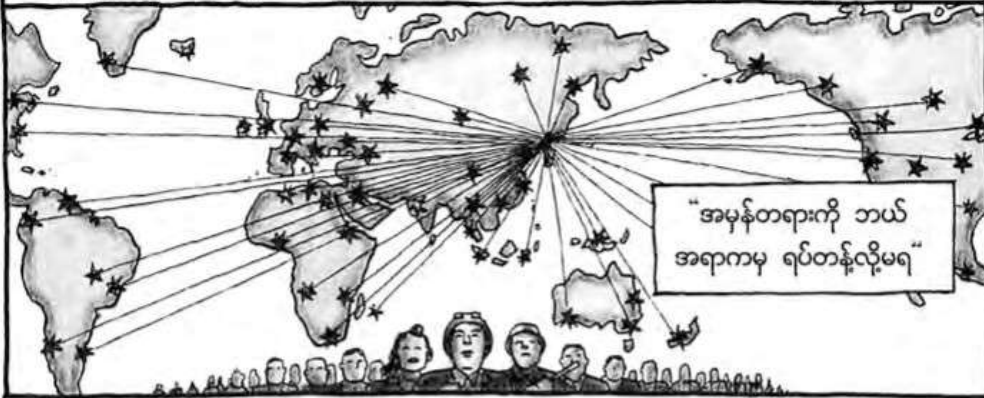
အမှီအခိုကင်းရပ်တည်ခြင်းလိုအပ်ပွယ်ရတဲ့ဂျူချီ(Juche) အတွေးအခေါ်ဟာအာဏာရှင်အစိုးရပိုင်မနိုင်ငံရေးအတွေး အခေါ်ဖြစ်ပါတယ်။ သူတို့အပြောအရဆိုရင်တော့ ဒီအတွေး အခေါ်ကိုရာသက်ပန်သမ္မတကြီးကိုယ်တိုင်စိတ်ကူးပုံဖော်ခဲ့ပြီး ပြည်သူရဲ့ လိုအပ်ချက်နဲ့ Marxism- Leninism! Maoism စတဲ့ နိုင်ငံရေးအတွေးအခေါ်တို့ရဲ့ ဟာကွက်တွေကို အဓိကဖြည့် ဆည်းဖို့ဖြစ်ပါသတဲ့။

မျှော်စင်အခြေမှာရှိတဲ့ ပလိပ်ပြားတွေပေးမှာ "အမှန်တရားတို့ရဲ့ ထွတ်ခေါင်အမှန်တရား" ကို လေးစားအားကျ ပြီး ဆက်လက်သင်ယူကျင့်သုံးနေတဲ့ နိုင်ငံတကာကလူတွေရဲ့ နာမည်တွေကို ရေးထိုးထားပါတယ်။

ကမ္ဘာပေါ်မှာရှိတဲ့တက္ကသိုလ်ကောင်းတိုင်းဟာ ဂျူးချ်အတွေးအခေါ်ကိုသင်ကြားပြသလျက်ရှိသလို၊ သက်ဝင်ယုံကြည်သူအရေအတွက်ကလည်း တစ်နှစ်ထက်တစ်နှစ် ဆဲထက်တံပိုးပွားများလို့နေပါသတဲ့။

“အမှန်တရားကို ဘယ်အရာကမှ ရပ်တန့်လို့မရ”

“လူသားတိုင်းရဲ့ နှလုံးသားဝိညာဉ်ကို ခွန်အားပေးစွမ်းတဲ့ အသက်ဝီဝံရဲ့စစ်မြစ် “ဂျူးခ် အတွေးအခေါ်”ဟာ လတ္တီတွန်း၊ လောင်ဂျီတွန်းတို့ကို ကျော်လွန်ပြန်နံ့လျက်...”

အခြားတိုင်းပြည်တွေနဲ့ အုတ်ရောရောကျောက်ရောရောမဖြစ်ဖို့အလို့ငှာ တိုင်းပြည်ရဲ့ ခုနှစ်သက္ကရာဇ်ကိုလည်း အမျိုးသားဖခင်ကြီး သန္ဓေတည်တဲ့ အချိန်ကနေ စယူပါတယ်။

တစ်၊ နှစ်၊ သုံး၊ စနိုင့်ပြီ

ဆိုလိုတာကတော့ ၂၀၀၃ ခုနှစ်ကို ဂျူးချ် ၉၂ ခုနှစ်လို့ သတ်မှတ်သုံးစွဲပါတယ်။

မယုံနိုင်စရာပဲ။ ဂျူးခ် ၉၂ ခုနှစ်တောင်ရောက်နေပြီ။ လူတွေက လက်ရှိအစိုးရကို ထောက်ခံနေကြတုန်းပဲ။

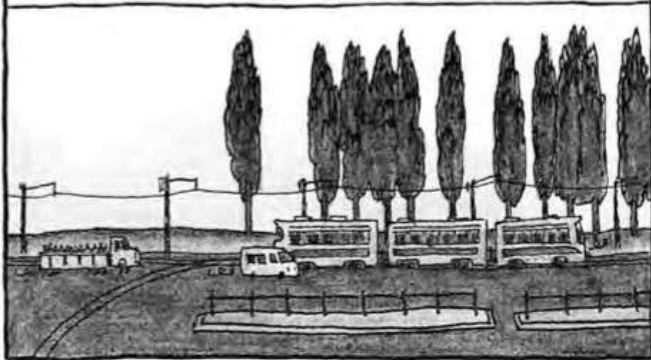
ကျယ်ကျယ်လောင်လောင် မပြောဝံ့မမေးဝံ့တဲ့မေးခွန်းပေါ့

ဒါပေမယ့် အနည်းဆုံးတော့ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်မေးမိကြတာချည်းပါပဲ။

ကျေးလက်ဒေသမှာ အဆက်အသွယ်ပြတ်တောက်ပြီးနေထိုင်ရသူတွေအတွက်တော့ ဒီဝါဒဖြန့်ချိမှုတွေက ယုံကြည်ချင်စရာကောင်းနေမှာ အမှန်ပဲ။ ကျေးလက်ဘက်မှာတစ်ရွာနဲ့တစ်ရွာကူးသန်းသွားလာဖို့မိတာလိုပါတယ်။

ကျွန်တော်ရဲ့ အဖော်တွေကျတော့ တစ်မျိုး.....

ပြည်ပကိုထွက်ခွင့်ရတဲ့ တစ်ဆုပ်စာလူတွေ ထဲမှာ သူတို့ပါဝင်ပါတယ်။ Animation လုပ် ငန်းတစ်ခုအတွက်စာချုပ်ချုပ်ပြီဆိုတာနဲ့ သူ တို့ပြည်ပကို သွားရောက်ခွင့်ရကြတယ်။ ဒါပေမယ့် ပဲရစ်တို့၊ ရောမတို့ကို သွားရတဲ့ လူတွေဟာ ပရောဂျက်မှာတကယ်လုပ်ရတဲ့ သူတွေ ဟုတ်ချင်မှ ဟုတ်တာ။

နောက်တစ်ခုက သားသမီး ရှိတဲ့အိမ်ထောင်ရှင်တွေသာ လျှင် ခရီးသွားလာခွင့် ရပါတယ်။

ဒီလူတွေက သူတို့အဖူးလုပ်ခံနေရတယ် ဆို တာကို သိခဲ့ရင်တောင်ဘယ်တော့မှထုတ်ပြော မှာမဟုတ်ပါဘူး။

ပဲရစ်က ဘယ်နှယ်နေတုန်းဗျ။ အိမ်ပျော်စင် တို့၊ Bistro စားသောက်ဆိုင်တို့၊ ငြိတော့ ပဲရစ် ငြိသူချောချောလေးတွေ

သူတောင်းစားတွေပေါသလောက် တော်တော်လည်းညစ်ပတ်တဲ့မြို့ ပါဗျ

တကယ်တော့ ဒီလူတွေဟာ တသမတ် တည်းသဘောရှိတဲ့ ရှေ့နောက်မညီညွတ် ခြင်းထဲမှာ နေထိုင်ကြပါတယ်။ သူတို့က အမှန်တရားဆိုတာပြောင်းလဲခြင်းအလျဉ်း မရှိဘူးလို့ လက်ခံထားကြတာ။

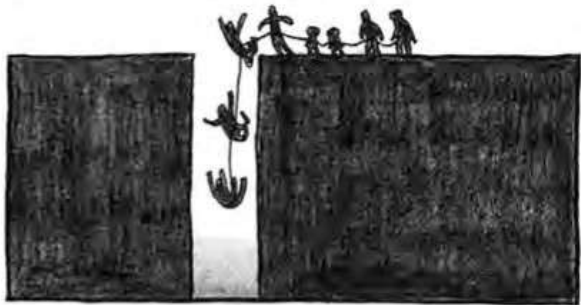
ပြန်လည်ပညာပေးရေးစခန်းရောက်မှာကို သူတို့အမြဲတမ်း ထိတ်လန့်နေရပုံမျိုးနဲ့တူပါတယ်။

တကယ်တော့ ပြန်လည် ပညာပေးရေးစခန်းဆိုတာ တရားဝင်မရှိပါဘူး။ ဒါပေ မယ့် ရိုလည်းရှိနေတယ်ဆို တာကို လူတိုင်းသိကြတယ်။

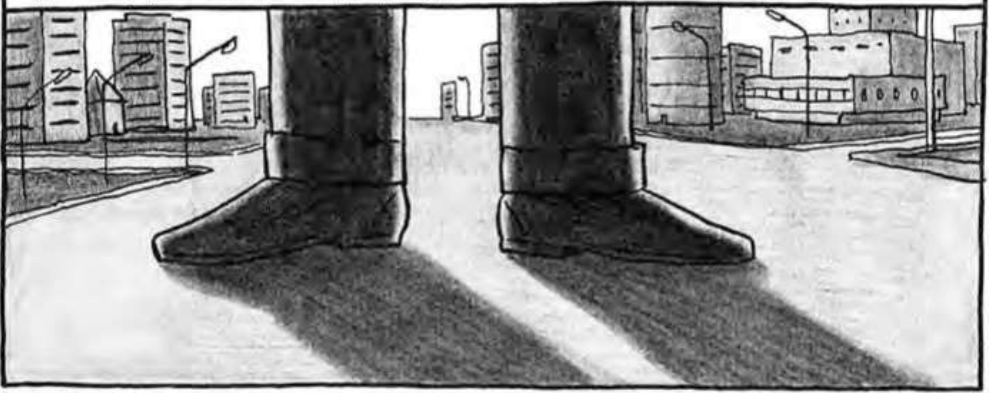
ဒမိုကရေစီရဲ့ခွေးက လူတိုင်းရဲ့
ခေါင်းပေါ်မှာ ဝဲနေပြီး တစ်ချက်
မှားတာနဲ့ အပြတ်ပါပဲ။

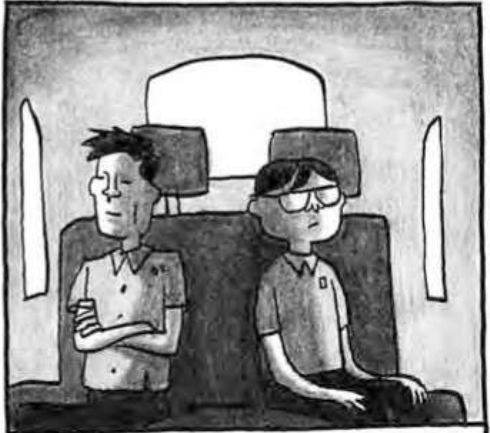
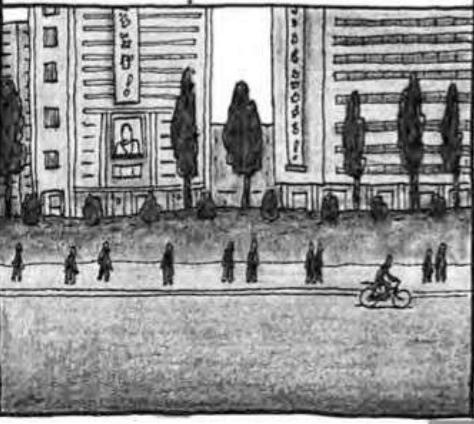
အပြစ်ရှိသူကော၊ သူ့ရဲ့မိသားစုပါအခုတ်ခံရမှာဖြစ်တယ်။

ဖိနှိပ်အုပ်ချုပ်မှုရဲ့ မြင့်မားတဲ့အဆင့်မှာတော့ အမှန်တရားဆိုတာဟာလည်း အရေးမပါတော့ပါဘူး။ မုသားရဲ့
အရွယ်အစားကြီးမားလေလေ၊ အဲဒါကိုဖုံးဖိဖို့အတွက်အာဏာပြုလေလေပါပဲ။

လူတွေရဲ့အကြောက်တရားဟာလည်း ပိုပြီး ကြီး
မားလာလေလေပေါ့။

ဖုံးကွယ်ထားတဲ့အသံတိတ်အကြောက်တရား။

ကျွန်တော်ရဲ့ ဒါရိုက်တာကြီး ဝင်ရောက်စွက်ဖက်နိုင်အောင်ဆိုပြီး ကျွန်တော်ရဲ့ဘာသာပြန်က အပြင်ထွက်ပြီး ရောင်ပေးတယ်။

ဟေ့၊ ဒီနေ့ ဘာတွေထူးသလဲ
ဆန်ရေးနန်း ဟုတ်လားဟားဟား တော်တော်ရယ်ရယ် တယ်နော်

စကားလမ်းကြောင်းပြောင်းအောင်ဆိုပြီး ကျွန်တော် သူ့ကို ပြင်သစ်စီးကရက်တစ်ဘူးပေးလိုက်တယ်။ ရှားပါး လက်ဆောင်ဆိုပြီး ယူလာတဲ့စီးကရက်ဘူးပေါ့။

Gitanes တံဆိပ် အစိခံမပါဘူး

အသက်(၆၁)နှစ်ကျော်အထိ အသက်ရှင်ရမယ့်ဘေးကနေ ကာကွယ်ပေးလိမ့်မယ်။
ဟုတ်တယ်။ ဂင်းစ်ဘော လိုပေါ့

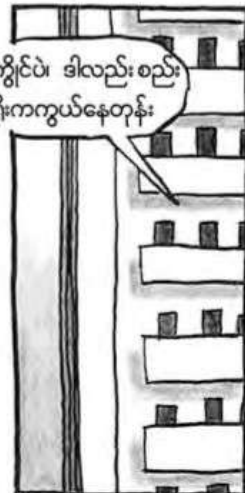
စိတ်ကူးမှားသွားတယ်။ သူက ကျေးဇူးတင်တဲ့အနေနဲ့ အသားကုန်သောက်ပြနေတယ်။ ပါးစပ်မှာ ကော်နံ့ကပ်ထားသလိုပဲ။

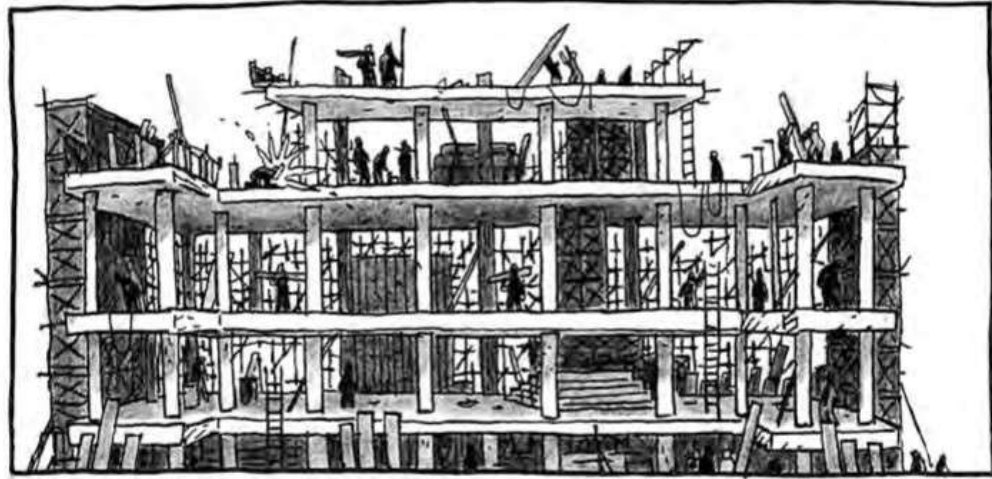
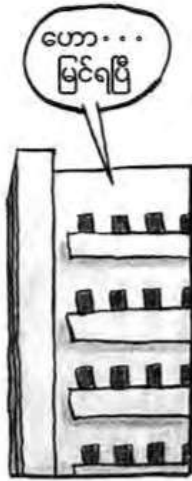

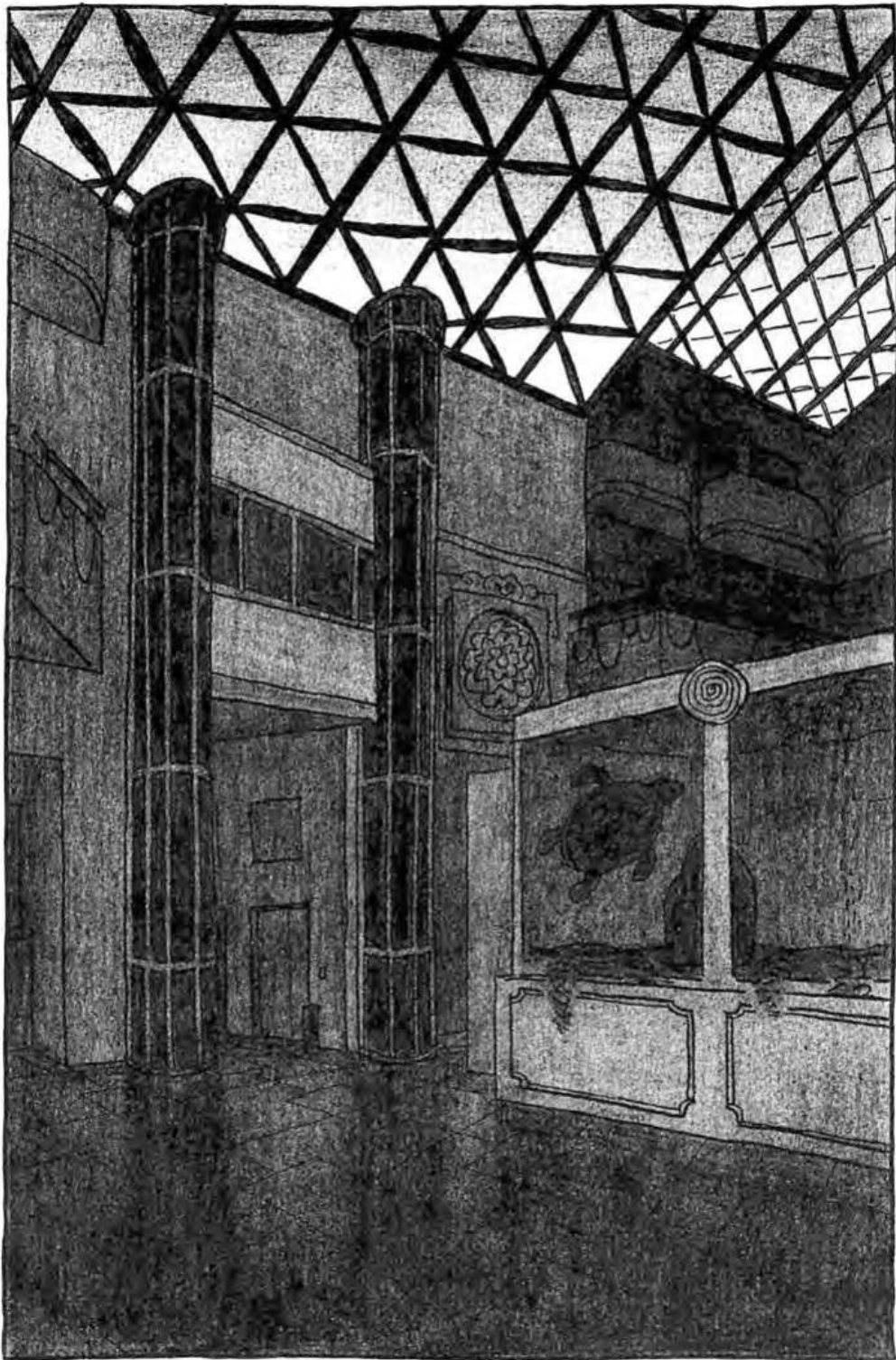
မီးခိုးငွေတွေကို ကျွန်တော့်ဘက်မှတ်ထုတ်တယ်။

ခင်ဗျားကြိုက်တယ် ဆိုတော့ ဝမ်းသာပါတယ်

ဒီနေ့ ဒေးဗစ်ရောက်လာတယ်။
ဇာတ်ကားထုတ်လုပ်မှုမှာသူ တာဝန်ယူကြီးကြပ်ရမှာက ပြကွက်တွေရဲ့ဘက်ဂရောင်းဖန်တီးမှုကိုပါ။ ဒါ သူ့ရဲ့ ဒုတိယအကြိမ်မြောက် ကိုရီးယားခရီးစဉ်ဖြစ်ပါတယ်။

သူနဲ့ကျွန်တော် သိတာကကြာပြီ။ ပြင်သစ်ပိုင် ရီယူနီယံကျွန်းပေါ်မှာ Animation Workshop တစ်ခုကို ကျွန်တော်ဦးဆောင်ခဲ့တုန်းကကျွန်တော်ရဲ့သင်တန်းသားပါ။

ကွန်ပျူတာနဲ့ ဘက်ဂရောင်းရုပ်ပုံတွေဖန်တီးတဲ့ဖက်ကို သူကူးလာတာ သူ့အတွက်ကံကောင်းတယ်လို့ဆိုရမယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ပြင်သစ် Animation ဆိုတာမရှိတော့သလောက်ဖြစ်နေပြီ။ ပြီးခဲ့တဲ့ ၁၂နှစ်ကာလအတွင်းမှာ ကာတွန်းရုပ်ရှင်ထုတ်လုပ်မှုတော်တော်များများကို အရှေ့ဥရောပနဲ့အာရှမှာ ပြောင်းရွှေ့လုပ်ကိုင်ခဲ့ကြပါတယ်။

အခုနောက်ပိုင်းမှာ မြောက်ကိုရီးယားနဲ့ စာချုပ်ချုပ်လုပ်ကိုင်လာတာမို့ တရုတ်တွေအဖို့ စိုးရိမ်ပူပန်စရာဖြစ်လာပါတယ်။

ဂလိုဘယ်လိုက်ရေးရှင်းဆိုတာက သူတို့ပြောတဲ့အတိုင်း ဂလိုဘယ်ပဲလေ။

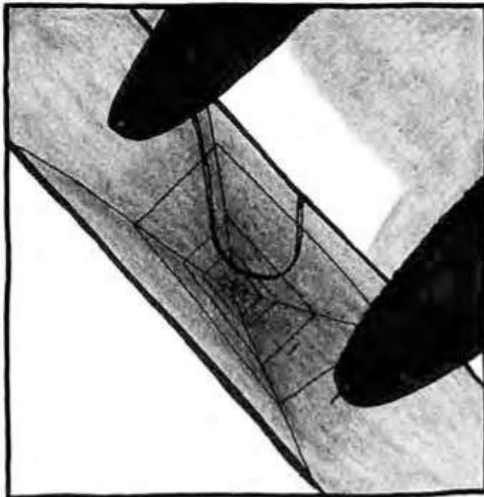

ရီယူနီယံကျွန်းမှာလုပ်ခဲ့တဲ့ အလုပ်ရဲ့ဆွေးနွေးပွဲ ပရမ်းပတာအဆုံးသတ်ခဲ့ရပုံကို ပြန်ပြီးဖောက်သည်ချဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီတုန်းက သင်တန်းသားတစ်ယောက်နဲ့ ကြီးကြပ်ရေးမှူးတစ်ယောက်တို့ အချင်းများကြတာမှာ ကျွန်တော်ကကြားကနေဝင်ဖျန်ဖြေရာက အုံးလွဲပြီးခေါင်းလှည့်လို့မရတဲ့အဖြစ်နဲ့ ကြုံခဲ့ရပါတယ်။ (အဲဒီ ကြီးကြပ်ရေးမှူးကို ကျွန်တော်လည်း သိပ် မကြိုက်လှပါဘူး။)

ဒီမှာလာကြည့်၊
ဟိုးအောက်အထိ
မြင်ရတယ်

အမယ်လေး

NGO ရုပ်ကွက်ဘက်ကို မနက်ဖြန်
သွားကြရင် မကောင်းဘူးလား။
သောကြာနေ့တိုင်းပါတီရှိတယ်

ကောင်းတယ်
ဟေ့

ညစဉ်လုပ်နေကြအတိုင်း ကျွန်တော့်ရဲ့မှတ်စုစာအုပ်ကိုထုတ်ပြီး တစ်နေ့တာအဖြစ်အပျက်တွေကို ရေးမှတ်ပါ
တယ်။ ညာဘက်စာမျက်နှာမှာ အဖြစ်အပျက်တွေကိုရေးပြီး ဘယ်ဘက်မှာ ဖြည့်စွက်မှတ်ချက်ကိုရေးပါတယ်။

ဟ၊ အပေါ်ဘက်မှာ ဘာတွေ ဖြစ်နေတာလဲ။ အဲဒီ ဆူဆူ ညံညံအသံက ဘာတုန်း

တစ်ခုခု တရွတ်တိုက် သွားနေသလိုပဲ

ဟုတ်တယ်၊ တရွတ်ဆွဲနေတဲ့ အသံမျိုး

တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင် ကောင်များလား

ပင်လယ်လိပ် ဖြစ်မလား

ဟုတ်တယ်

ဟုတ်တယ်၊ တရွတ်သွားနေ တာ

မှတစ်ခုပေါ်မှာ ပင်လယ်လိပ် တရွတ်သွားနေတာ

ဖြည်းဖြည်း ချင်း...

တော်ပြီ

အဲဒီအကြောင်း ဆက်တွေးနေရင် ငါအိပ်ပျော်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး

လိပ်က နှစ်ကောင် ဖြစ်မယ်။

လိပ်နှစ်ကောင် ရန်ဖြစ်နေတာ

အိပ်ပျော်ရဲ့လား

မပျော်တပျော်ပဲ။

ငါကောပဲ

ဖရဲသီးကိုတွေ့ခဲ့တယ်မဟုတ်လား

သုံးလေးစိပ်ယူခဲ့တယ်

ကြည့်ရတာ တစ်ပတ်လုံးဖရဲသီးပဲကျွေးမယ်နဲ့တူတယ်။

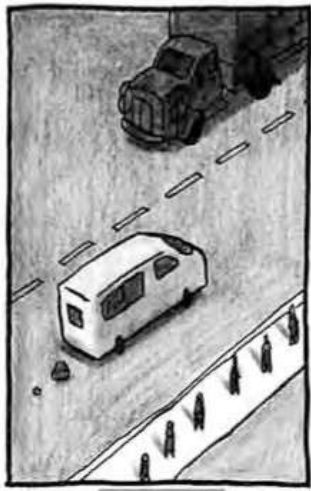
ဘယ်လိုသိလဲ

ဒါက လွယ်ပါတယ်။ မီးတွေဖွင့်ထားတာကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ပြည်ပကိုယ်စားလှယ်တွေ လာဖို့ရှိတယ်ဆိုတာ အတပ်ပြောနိုင်တယ်။ ပြည်ပကိုယ်စားလှယ်တွေလာရင်မီးအမြဲဖွင့်ထားပြီးမနက်တိုင်းအသီးကျွေးတယ်။

သွားကြစို့ ကပ္ပတိန် ဆင်းနဲရေ

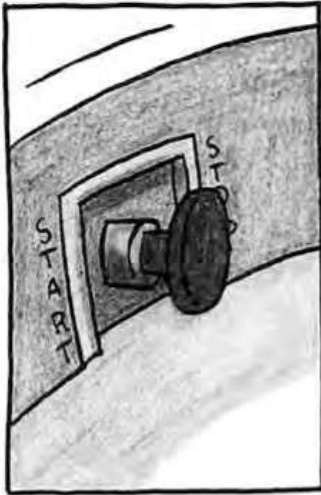

ရစ်ချက်ကို လမ်းမှာဝင်ခေါ်ပြီး သောကြာည ပါတီပွဲရှိရာဆီ ကျွန်တော်တို့ထွက်ခဲ့ကြတယ်

ဒီတစ်ခါမှာတော့ အရင် တစ်ခေါက်ကလိုခြောက်ကပ်မနေပါ

NGO, UN စတဲ့အဖွဲ့တွေနဲ့အတူ လာရောက်လုပ်ကိုင်နေကြတဲ့ နိုင်ငံခြားသားတွေကို တစ်မိုးတည်းအောက်မှာ စုပြုံတွေ့ရှိပါတယ်။ ကမ္ဘာငယ်လေး တစ်ခုပေါ့

မျက်နှာသစ်တွေကို တွေ့ရလို့ သူတို့က ပျော်နေတယ်။ ကျွန်တော်တို့ကလည်း လမ်းညွှန်တွေပါမလာလို့ ပျော်နေတယ်။

တချို့က ပြုယန်းမှာနေတာ နှစ်တော်တော်တောင်ကြာနေပြီ။လေဆိပ်မှာတုန်းကတွေ့ခဲ့တဲ့ အိတာလျံနဲ့ ကျွန်တော် ပြန်ဆုံပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့က Animatorတွေဆိုတာကို သိသွားတော့ တော်တော်များများ အံ့သြနေကြတယ်။

မကြာခင်နေရပ်ကို ပြန်ကြမယ့်သူတွေက ဘားကောင်တာပေါ်မှာ မတ်တပ်ရပ်ကြရပါတယ်။

လူတွေက ယောက်ျား၊ မိန်းမ အရွယ်စုံပါပဲ

ယူနိုဖောင်းဝတ်ဒေသခံတွေနဲ့ နေတာများတော့ ကျွန်တော်ဖြင့်မိန်းမတွေမှာ အကွေးအညွတ်ကောက်ကြောင်းတွေ ရှိတယ်ဆိုတာကိုတောင် မေ့နေခဲ့ပါပြီ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အံ့သြမိလေခြင်း

အရှေ့ကုမ္ပဏီဘက်ကလာတဲ့ ခပ်ကြောင်ကြောင်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်က စကားကိုမနားတမ်းပြောပါတယ်။ ဆိုဗီယက်မပြိုကွဲခင်ကတည်းက ဒီကိုသူရောက်ခဲ့ဖူးကြောင်းနဲ့ပြုယန်းမှာသုံးနေတဲ့မြေအောက်ရထားကို သူတင်သွင်းခဲ့တာလို့ပြောပါတယ်။

ပြင်သစ် NGO နဲ့အတူ စိုက်ပျိုးရေးဖွံ့ဖြိုးမှုလုပ်ငန်းလုပ်နေတဲ့ ပြင်သစ်တချို့နဲ့ ဝင်တိုးပါသေးတယ်။

ဘွန်း ဘွန်း ဘွန်း

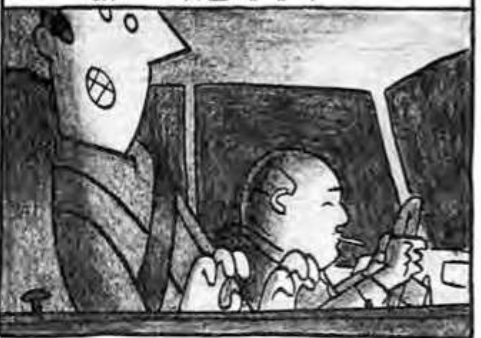
မွန်ဂိုလီးယားက အမျိုးသမီးတစ်ယောက်နဲ့လည်းဆိုတယ်။

ဘွန်း ဘွန်း ဘွန်း

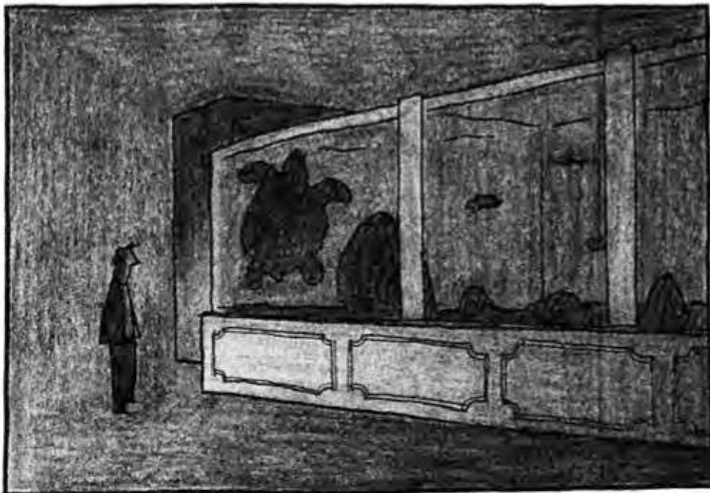

ညဉ့်တောင်နက်လို့ ဟိုတယ်ကိုပြန်တော့ ရော်ဘတ်တို့ဆိုတဲ့ အာဂျင်တီးနားသားက လိုက်ပို့ပေးပါတယ်။ သူက ဥရောပစကားတော်တော်များများပြောတတ်တယ်။ ကျွန်တော်တို့နည်းတူ မူးနေပါတယ်။

အရိန်ကိုတစ်စက်မလျှော့ဘဲ ညကာလရဲ့ ဖတ်ကောင်တွေကို ဘယ်ညာကွေ့ရှောင်ရင်း ကားကို အသားကုန်မောင်းပါတယ်။

전안양이여 모달승리의 조직자여 활동자여

ဒေါက်
ဒေါက်

လာပြန်ပြီကွာ

မရွာတာကိုင်း၊
အသင့်ဖြစ်ပြီလား

မြောက်ကိုရီးယားခရီးသွား
လုပ်ငန်းရဲ့ အထင်ကရ
တစ်ခုဖြစ်တဲ့ နိုင်ငံတကာ
ချစ်ကြည်ရေးပြပွဲကိုသွားဖို့
လမ်းညွှန်နဲ့ပြောထားတာကို
ကျွန်တော်မေ့သွားပါတယ်။

ဒေးဗစ်ကတော့
ရောက်ဖူးပြီးသားမို့
ဆက်အိပ်နေပါတယ်

အဲဒီကိုသွားဖို့ဆိုရင် ပြုယန်းအပြင်
ကို ထွက်ရပါတယ်။ အထွက်မှာ
စစ်သားတွေက ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ခွင့်
ပြုချက်လက်မှတ်ကို စစ်ဆေးတယ်။

ခြောက်ပစ်ကင်းသဲလဲစင်အောင် ထိန်း
သိမ်းထားတဲ့ လေးလမ်းသွားလမ်းမကြီး
ပေါ်မှာ နောက် (၂)နာရီလောက်
ကားစီးရပါတယ်။

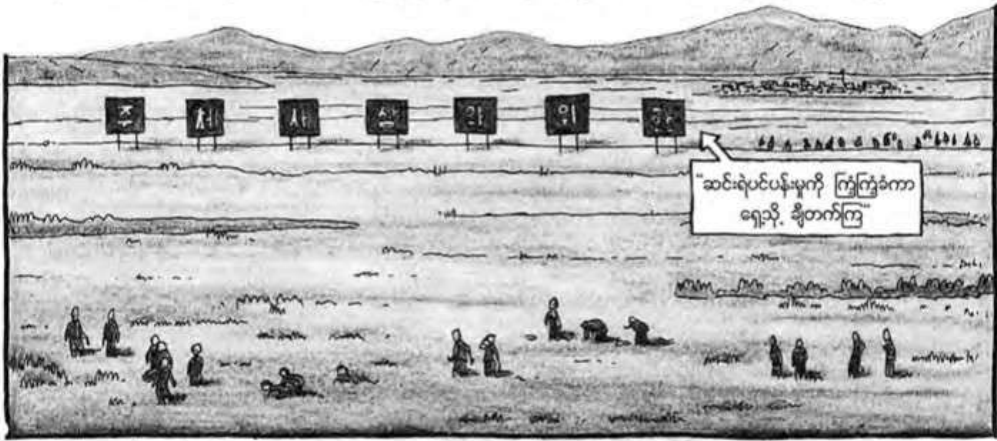

ရွာတချို့ကို ခပ်ဝေးဝေးမှာ တွေ့ရပေမယ့် အဲဒီကိုသွားဖို့ လမ်း
မရှိပါဘူး

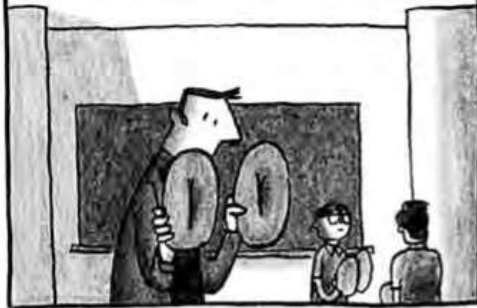

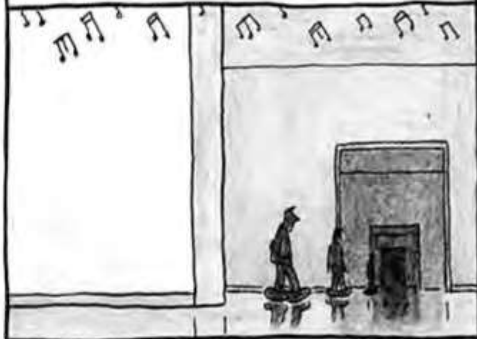
ကျေးလက်ဒေသဘက်မှာတောင် ဝါဒဖြန့်ချိရေးဆောင်ပုဒ်တွေက စပါးခင်းတွေထဲမှာ မိမိရိုရို။

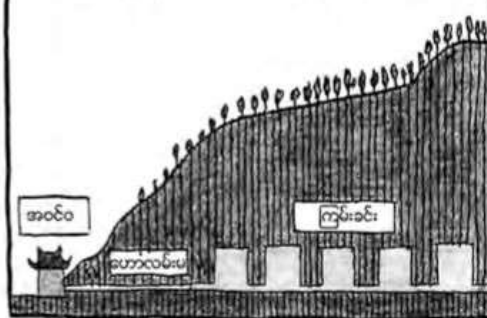
လိပ်သည်းကျောက်ခင်းထားပေးမယ့်လည်း
လုံးဝကို ရယ်စရာကောင်းတဲ့အခွပ်တွေကို
ခြေထောက်မှာ စွပ်ရပါတယ်။

ညိပ်ညောင်းတဲ့ဂီတသံထဲမှာ နှစ်မြုပ်နေတဲ့ ရောမ
ဟောလမ်းမကြီးကိုဖြတ်လျှောက်ကြရတယ်။ ကင်မီ
အီလ်ဆွန်းကို ဂုဏ်ပြုသီဆိုထားတဲ့သီချင်းပါ။

တောင်နံရံကို ဖောက်ပြီး နိုင်ငံတကာ ချစ်ကြည်
ရေးပြခန်းကို ဆောက်လုပ်ထားတာဖြစ်ပါတယ်။
အနုမြူပုံးဒဏ်ကနေကာကွယ်ဖို့တဲ့။

အကယ်၍ စစ်များဖြစ်ခဲ့ရင်တော့
ကျွန်တော်တို့ဟာ ဆွစ်လူမျိုး တစ်
သိုက်နဲ့အတူ၊ ပုံးခိုကျင်းဆောက်ရ
လောက်အောင်တွေ့ကြောက်တတ်တဲ့
လူတွေနဲ့အတူ ပိုးဟယ်တို့ကင်းပြီး
ကောက်တို့နဲ့အတူ ပြီးတော့ ဟောဒီ
ပြခန်းထဲကပစ္စည်းတွေနဲ့အတူရှင်သန်
ကျန်ရစ်ရမှာ။

အနုမြူနဲ့ ပစ်ခံရ
တာကမှ ပိုကောင်း
ဦးမယ်။

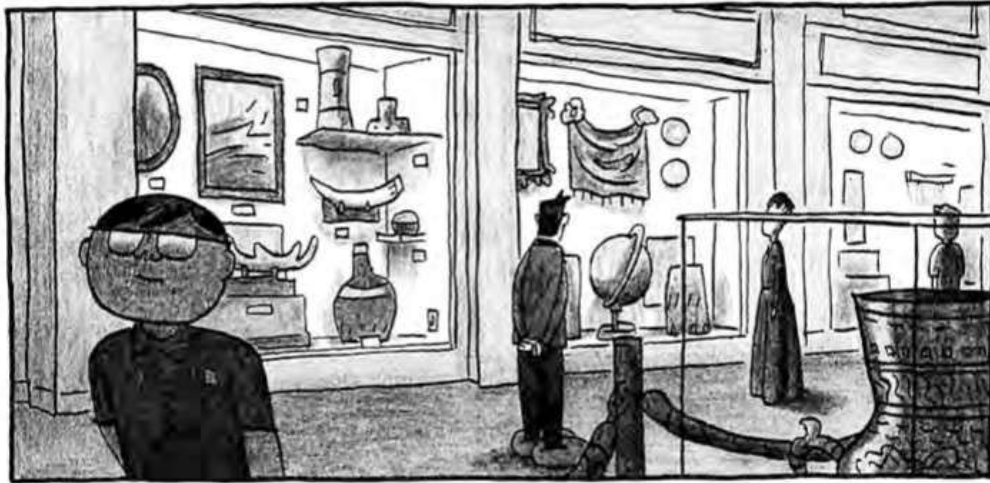

ပြခန်းလမ်းညွှန်က စိတ်ချွန်အားတက်ကြွ
ဖွယ်ရာ ကိန်းဂဏန်းတွေကိုတရစပ်
ရွတ်ပါတယ်

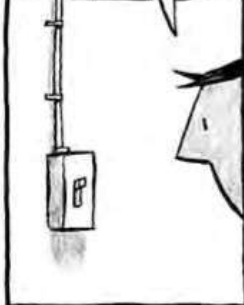
စတုရန်းမီတာ ၅၀၀၀၀၊
အခန်းပေါင်း ၁၅၀၊ ၁၀မီတာမြင့်
တဲ့မျက်နှာကျက်၊ နိုင်ငံပေါင်း
၁၇၄ နိုင်ငံက လက်ဆောင်
ပေါင်း ၂၁၆၈၈၃။

ရောမအခန်းကြီးတွေထဲမှာရာသက်
ပန်သမ္မတကြီးကို ကမ္ဘာ့အရပ်လေး
မျက်နှာဆီကနေပါးခဲ့တဲ့လက်ဆောင်
တွေထည့်ထားပါတယ်။

စကျင်ကျောက်နံရံနဲ့
ခပ်ပေါပေါ ပလတ်စ
တစ်မီးခလုတ်နဲ့။ဟုတ်
တော့ဟုတ်နေပြီ။

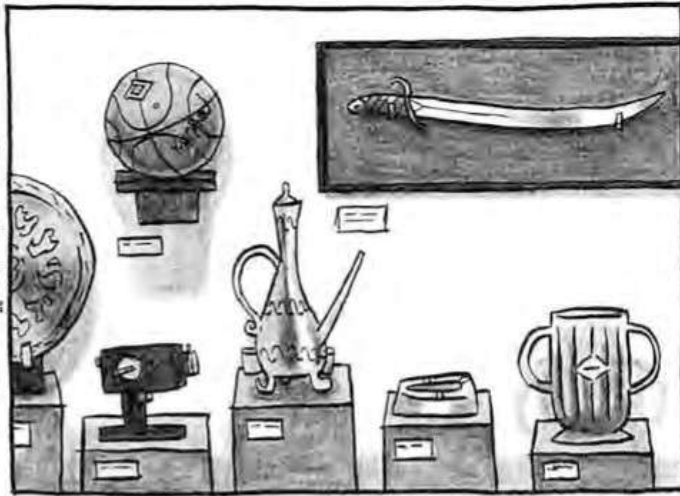
ဝမ်းနည်းနောင်တရနေပုံရတဲ့လမ်းညွှန်က ခရီးတစ်ထောက်တိုင်းမှာ ယခင်
က လာရောက်လည်ပတ်ခဲ့သူတွေရဲ့ မှတ်ချက်တွေကို ရွတ်ပြနေပါတယ်။

“ဒီလက်ဆောင်တွေကို မြင်ပြီးတဲ့
နောက်တော့ ဘယ်ကိုမှခရီးထွက်
လည်ပတ်ရောမလိုတော့ဘူး” လို့
သူက ပြောသွားခဲ့တာ။

ဟုတ်တာ
ပေါ့...
အိမ်မှာနေဖို့
က ပိုလွယ်ကူ
တယ်လေ

ပစ္စည်းတွေကတော့ ဖွယ်ဖွယ်ရာရာပဲ။ ပြာခွက်တွေ၊ ခြေနင်းအော်ဂင်တွေ၊ ပန်းအိုးတွေ၊ ရိုင်ဖယ်တွေ၊ ဖောင်တိန်တွေ၊ ဝါးရည်တွေ၊ ငါးပျားတံတွေ၊ လျှပ်စစ်ကော်ဖီအိုး၊ FLAT တီဗီ၊ လျှံစွမ်း၊ ရွှေတံဆိပ်ပြား၊ ကြေးတံဆိပ်ပြား၊ ရေခဲသေတ္တာ၊ ခက်ရင်းတွေ၊ ရုပ်လုံးသွင်းတီရက္ခာန်တွေ၊ ပန်းကန်ခွက်ယောက်တွေ၊ သံပတ်နာရီ၊ စက်သေနတ်၊ ဆင်စွယ်စသဖြင့်...

သတ္တုတွင်းအလုပ်သမားတစ်ယောက်က မဟာခေါင်းဆောင်ကြီးကို သူ့ရဲ့ ပေါက်ချွန်းပေးနေပုံကို ထာဝရမပျောက်ပျက်အောင် ဓာတ်ပုံရိုက်ပြီး ပြထားတယ်။

ဒါပေမယ့်.....

ဓာတ်ပုံထဲက ပေါက်ချွန်းနဲ့ ပြထားတဲ့ပေါက်ချွန်းက မတူဘူး

အင်

ဒါကို ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ချစ်စရာကောင်းတဲ့လမ်းညွှန်သီရိအောင်ပြောမလို စဉ်းစားမိသေးတယ်။ ဒါပေမယ့် လူငြိမ်းအတွေးလေးတောင် မတွေးတတ်ကြတဲ့တိုင်းပြည်မှာ ဘာပြောပြော ဘာမှထူးမှာမဟုတ်ပါဘူး။

ဟော...

တကယ်တော့

အို ဘာမှမဟုတ်တော့ဘူးလေ...

ဒီပြခန်းကို ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်လုပ်ထားရတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ကတော့ ပြည်သူတွေချစ်ရတဲ့ကင်မ်ကို တစ်ကမ္ဘာလုံးကလည်း ကြောက်ရွံ့လေးစားရပါလားလို့ လုပ်သားပြည်သူတွေ ခံစားမိစေဖို့ပဲ။

စာကြွင်း။ ။ စတာလင်ပေးထားတဲ့ ကျည်ကာကာတစ်စီး၊ မော်ဆီကနောက်တစ်စီး၊ ၁၉၅၀ ကျော်ကာလထုတ်ရုရှားနိုင်ငံလုပ်ကားကောင်းသုံးစီး၊ တောင်ကိုရီးယားမော်ဒယ်ကာတစ်စီး၊ သို့မဟုတ် နှစ်စီးစတာတွေလည်း ပြခန်းထဲမှာရှိပါတယ်။ ဒါတွေအားလုံးကို ပုံဆွဲပြဖို့ ပျင်းရိလှတာမို့ မဆွဲပြတော့ပါဘူး။

ဒီလိုနဲ့ တစ်ခန်းပြီးတစ်ခန်း သုတ်ခြေတင်ပြီးကြည့်လိုက်ကြတာ ခရီးဆုံးခါနီးတော့ ကျွန်တော်တို့ဟာ ပြေးလွှားရသလောက် နီးပါးခြေလှမ်းပြန်နေပါတယ်။

နောက်ဆုံးအပိုင်းမှာတော့ ခေါင်းဆောင်ကြီးအကြောင်း သတင်းစာနဲ့ စာစောင်တွေမှာပါခဲ့တာတွေကို ပြထားပါတယ်။ မသိရင် သူ့ကိုတစ်ကမ္ဘာလုံးက မျက်ခြေမပြတ် စောင့်ကြည့်နေပုံမျိုး။

ဒီပြတိုက်ကို အခုမှရောက်ဖူးတဲ့ကျွန်တော့်ရဲ့ ဘာသာပြန်ကတော့ သိသိသာသာကို စိတ်လှုပ်ရှားနေလေရဲ့

ဘယ်ကမုန်းမသိတဲ့ သတင်းစာတွေကနေ ညှပ်ယူထား
တယ်ဆိုတာကို အနီးကပ်ကြည့်တဲ့အခါ တွေ့ရပါတယ်။

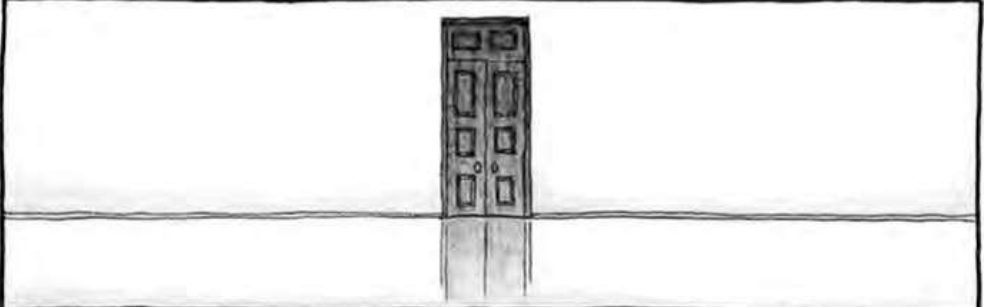
ဒီသတင်းစာတွေ
တစ်ခါမှလည်း
မကြားဖူးပါလား

ပြီးတော့ အထင်ကရသတင်းစာကြီးတွေမှာ စာ
မျက်နှာပြည့်ကို ပိုက်ဆံနဲ့ဝယ်ပြီးပါထားတာတွေ။

ငါ့ဖွဲ့နဲ့ချီရေးကို
တောင် ပိုက်ဆံပေး
ဝယ်လို့ရတယ်ဆိုတဲ့
သဘောပဲ

လက်ဆောင်ပစ္စည်းပေါင်း ၂၆၆၈ ခုကိုကြည့်ပြီးနောက် ခရီးစဉ်ရဲ့ နောက်ဆုံးကဏ္ဍအနေနဲ့ တိုင်းပြည်
ရဲ့ဖခင်ကြီးကို အရိုအသေပေးရမှာဖြစ်ပါတယ်။ တကယ့်လူကိုမဟုတ်ဘဲ အံ့မခန်းအသက်ဝင်ပြီးချွတ်စွပ်
တူတဲ့ဖယောင်းရုပ်ကို အရိုအသေပေးရမှာဖြစ်ကြောင်း အထင်မမှားရလေအောင် ကျွန်တော့်ကိုကြံ့ပြော
ထားပါတယ်။

ဒါကအရေးကြီးသတဲ့
မြင့်မြတ်တဲ့ဌာနေတို့ရဲ့
ထွတ်ခေါင်အမြင့်မြတ်ဆုံး
နေရာကို စွတ်ကနဲဝင်၊
စွတ်ကနဲထွက်လို့
မရဘူးတဲ့လေ။

ကျွန်တော့်ရဲ့အင်္ကျီကို
သပ်သပ်ရပ်ရပ်ဖြစ်
အောင်လုပ်ပေးကြ
ပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ စုစု
စည်းစည်းရပ်လိုက်ကြ
တယ်။

ရှား
ရှားတိုးတိုး
ဟုတ်ကဲ့၊
ကျုပ်ပေါက်
ပါပြီ။

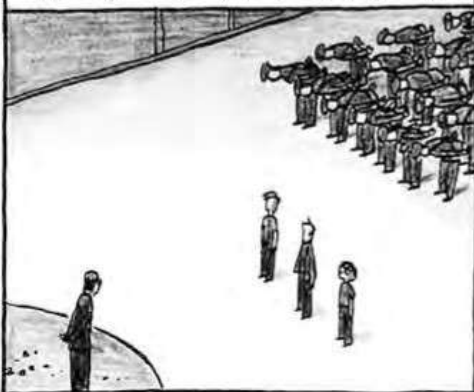
တကယ့်ကိုအံ့ဩစရာ။ နောက်ခံဂီတခပ်မျှင်းမျှင်း၊
မီးရောင်ခပ်မိုန်မိုန်နဲ့ ရှေ့ဘက်ကိုခပ်သာသာလေး
ဦးထုံးနေတဲ့ရုပ်တုကြီးဟာ အံ့အားသင့်ဖွယ်ရာ သရုပ်
မှန်ပြုယုဂ်တစ်ခုရဲ့ အငွေ့အသက်ကို ဖန်တီးပေးပါ
တယ်။ “ချစ်စွာသောခေါင်းဆောင်ကြီး”က ခဏနေ
ရင် ကျွန်တော့်ဘက်လှည့်လာပြီ။ အခုလိုသည်းမခံ
နိုင်လောက်အောင်မလှုပ်မယုက်ရပ်နေရတာကို အ
ဆုံးသတ်ပေးလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော်ခံစားရပါတယ်။

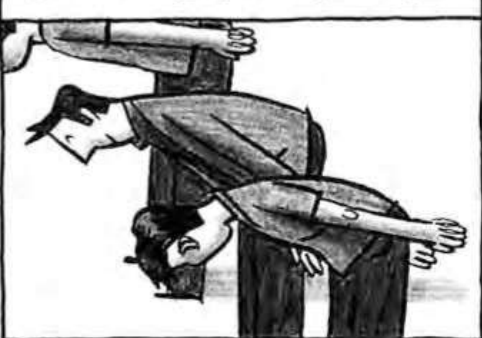
ကျွန်ုပ်ပဲ

မရယ်
မိစေနဲ့

ကျွန်တော့်ရဲ့ နောက်မှာတော့ စစ်သားတစ်ဖွဲ့က
ခါးညွတ်လျက်။ မျက်လုံးမှာမျက်ရည်တွေသီလျက်

သဘောတူထားတဲ့အတိုင်း ကျွန်တော်လည်း အိမ်
ရှင်တွေနဲ့အတူ ခါးညွတ်လိုက်ရပါတယ်။ အော်
မရယ်မိအောင် လျှာကိုအတင်းကိုက်ထားရတယ်

ပြခန်းလမ်းညွှန်ကို ကျေးဇူးတင်စကားဆိုပြီးနောက်ပထမဆုံး ပြခန်းဆောင်ရုံလေသာဆောင်ဘက်ကိုကျွန်တော်တို့ရောက်သွားတယ်

ညွှန်သည်တွေကို ကိုကာကိုလာနဲ့ညှော်ခံတဲ့ကောင်တာရှိတယ်။

မက်ဒေါ်နယ်၊ ဂျင်းဘောင်းဘီနဲ့ ကိုကာကိုလာကို ဒီတိုင်းပြည်မှာစားသုံးခွင့်သုံးစွဲခွင့်ပိတ်ထားတာမို့ အခုလိုတွေလိုက်ရတော့အံ့အားသင့်သွားမိတယ်။

ရွှေအခွင့်အရေးမို့ ကျွန်တော့်အဖော်တွေကိုပါ ဝယ်တိုက်ပါရစေလို့ ကမ်းလှမ်းလိုက်တယ်

ကိုကာကိုလာသောက်တာဟာ တော်လှန်ပုန်ကန်တဲ့ အပြုအမူသဘောဆောင်တယ်ဆိုတော့ ထူးထူးဆန်းဆန်းပဲ။ အချို့ရည်က အရမ်းအပျံ့စားကြီး မဟုတ်ပေမယ့် ဆိုးတော့မဆိုးပါဘူး

...အရင်ကဆိုရင် ဒီအချို့ရည်ကို ကျွန်တော် သိပ်မုန်းခဲ့တာ

ဟေ့... ပျော်ပွဲစားထွက်ဖို့ကကော ကင်မ်ဂျူအီလ် ချစ်ကြည်ရေးပြတိုက်ကို အရင် ဝင်ကြရမယ်

စောစောကပြတိုက်နဲ့ အတူတူပါပဲ။ တံခါးတွေက နည်းနည်းပိုသေးပြီး လက်ဆောင်ပစ္စည်းတွေက စောစောကလောက် မများတာပဲ ရှိတယ်။

ပြခန်းလမ်းညွှန်က ညွှန်မှတ်တမ်း စာအုပ်နဲ့အတူ ပြန်ရောက်လာပြီး တစ်ခုခုအမှတ်တရရေပေးဖို့ ပြောပါတယ်။

ကျွန်တော်ရှေ့က ညွှန်သည်က ဘာရေးသွားတယ်မှတ်လဲ။ ကိုရီးယားနိုင်ငံတော်ကြီးမြတ်မှုကို ကမ္ဘာကဂုဏ်ပြုခြင်း” တဲ့လေ။

ကျွန်တော့်ရဲ့ တစ်နေ့တာ သူတော်ကောင်းယောင် ဆောင်နိုင်ခွင့်ခွဲတမ်းကိုကျွန်တော်အကုန်သုံးပစ်ခဲ့ပြီးပြီ။ ဒီစာအုပ်ထဲမှာ နောက်ထပ် ရှမ်းနှစ်မှ အလွှာတစ်ထပ်ကို ထပ်မထည့်နိုင်ပါဘူး။

စစ်မှန်တဲ့အရာတစ်ခုခုကို ရေးဖို့ ကျွန်တော် ခဏတစ်ဖြုတ် တွေးတောကြံဆပါတယ်။ ဘာကိုရေးမလဲပေါ့။

“အခုလောက်ရှည်လျားတဲ့ ဟောလမ်းမတွေပေါ်မှာ တစ်သက်နဲ့တစ်ကိုယ် တစ်ခါမျှ မလျှောက်ခဲ့ဖူးပါ။ ကံကောင်းချင်တော့ ပြတိုက်ကနေ ခြေစွပ်ဖိနပ်တွေ ပေးဝတ်ခဲ့ပါတယ်။ နောက်မို့ဆို ကျွန်တော့်ရဲ့ ဖိနပ်တွေ ပါးကုန်မှာ”

ကပ္ပတိန်ဆင်းနီက ကျွန်တော် ရေးထားတာကို ဘာသာပြန်ပြတော့ ဘယ်သူမှလက်ခုပ်မတီးကြပါ။

ပျော်ပွဲစားကတော့ တကယ့်ကို အလှူပယ်ပါပဲ။

တရေးမှေးရတာကလည်း အရသာရှိပျို။

ကားဆရာက ရေတံခွန်နားမှာ ထိုင်၊ စီးကရက်ခဲရင်း အတွေး ထဲမှာ လွင့်ပျောနေတယ်။

ကပ္ပတိန်ဆင်းနံက ချောင်းထဲမှာ တုတ်တစ်ချောင်းနဲ့ဆော့နေတယ်။

လမ်းညွှန်ကတော့ ကျောက်တုံးတစ်တုံး ကိုမှီကာ မလှုပ်မယှက်ထိုင်ရင်း တော ကျီးကန်းတစ်ကောင်ကို ကြည့်နေ တယ်။

ရေစီးတဲ့အသံရယ်၊ ထိုးကျနေတဲ့ နေ ရောင်ရယ်... ဒီထက်ပိုပြီးသက်သောင့် သက်သာရှိတာ ဘာများရှိနိုင်ဦးမှာလဲ။

ကားဆရာဆိုတာ မရှိ၊ ဘာသာပြန် သူမရှိ၊ လမ်းညွှန်မရှိ၊ လုပ်ငန်းတစ်ခု၊ တာဝန်တစ်ခု၊ အမိန့်တစ်ခုကိုထမ်း ဆောင်နေတဲ့ စစ်သားလည်းမရှိ။ ကိုယ့်သဘောနဲ့ကိုယ်ရှိနေတဲ့ လူ လေးယောက်သာရှိပါတယ်။

ကျွန်တော် ဒီမှာနေထိုင်စဉ်ကာလ တစ်လျှောက် ဒီလိုအားလပ်ချိန်မျိုး ရတာကလည်း ဒီတစ်ကြိမ်တည်းပါပဲ

အဲ... တစ်ခုတော့ရှိတယ်။

မိတာငါးဆယ်လောက်ရှိတဲ့ ကြေးကြော်စာတစ်ခုကို ကျောက်နံရံမှာထွင်းကာ ဆေးနီနီသုတ်ထားပါတယ်။ အဲဒီပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးအတွက် အမာရွတ်ကြီးတစ်ခုပေါ့။

ပြတိုက်ကထွက်တော့ အမေရိကန်တချို့နေတဲ့ ဟိုတယ်တစ်ခုကိုဖြတ်
မောင်းမိတယ်။ တကယ်တော့ အမေရိကန်တွေကို မြောက်ကိုရီးယား
တွေကတိုင်းပြည်ထဲပေးဝင်ချင်တာမဟုတ်ဘူး။ ဒါပေမယ့် ပိုက်ဆံများ
များပေးနိုင်ရင်တော့ ဘာမဆိုဖြစ်တယ်။

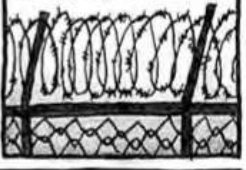
သူတို့ထဲကနစ်ယောက်နဲ့ဒီအပတ်
ထဲမှာပဲ တွေ့ ဖြစ်ခဲ့တယ်။

ကိုရီးယားစစ်အတွင်းက ကျသွားတဲ့အမေရိကန်စစ်
သားတွေရဲ့အရိုးကိုလာတူးကြတာ။ အရိုးစုံစုံလင်လင်
နဲ့အလောင်းတစ်လောင်းအတွက် အမေရိကန်အစိုးရ
ဆီကနေ ခေါ်လာတစ်သိန်းရမှာပါ။

တချို့အမေရိကန်စစ်သားတွေ
က သက်ရှိထင်ရှားရှိနေနိုင်
သေးတယ်။ ပြန်လည်ပညာ
ပေးရေးစခန်းမှာ အမေရိကန်
တချို့ကိုတွေ့ခဲ့တယ်လို့ ဒုက္ခ
သည်တစ်ဦးက ဖော်ထုတ်
ပြောဆိုဖူးပါတယ်။ ဒါပေမယ့်
အဲဒီလူတွေကို ပြန်တောင်း
ရင်တော့ လွယ်မယ်ထင်။

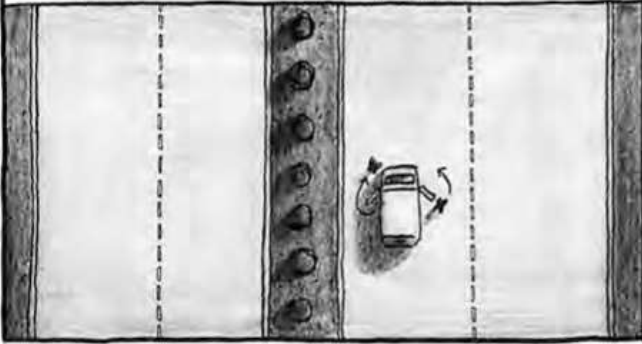
ဟေ့...ဟိုမှာ ဘဲတစ်တွေ
ကားလမ်းဘေးက မြက်ပင်တွေ
ကို တံစဉ်နဲ့လိုက်ညှိနေတယ်။
သူကောစော့နာဝန်ထမ်းပဲ
ဖြစ်နေမလား

ကားလမ်းက ဘယ်လောက်တောင်ကားကျပ်သလဲဆိုရင် တစ်နေရာ ရောက်တော့ ကားဆရာက ဘယ်ဘက်အခြမ်းမှာရပ်ပြီးကားအပြင်ထွက် ကာ ကျွန်တော်အဖော်ထဲကတစ်ယောက်နဲ့ နေရာချင်းလဲပါတယ်။

အဆိုးဆုံးက ကက်ဆက်ကလာတဲ့ဂီတ အသံပဲ။ (ဒီနိုင်ငံက ထုတ်လုပ်တဲ့ဂီတ တွေထဲမှာ အဆူညံဆုံးဖြစ်ချင်ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။) ဂီတက ပြီးသွားလိုက်အသစ် ကပြန်စလိုက်နဲ့ ဆုံးကိုမဆုံးနိုင်။

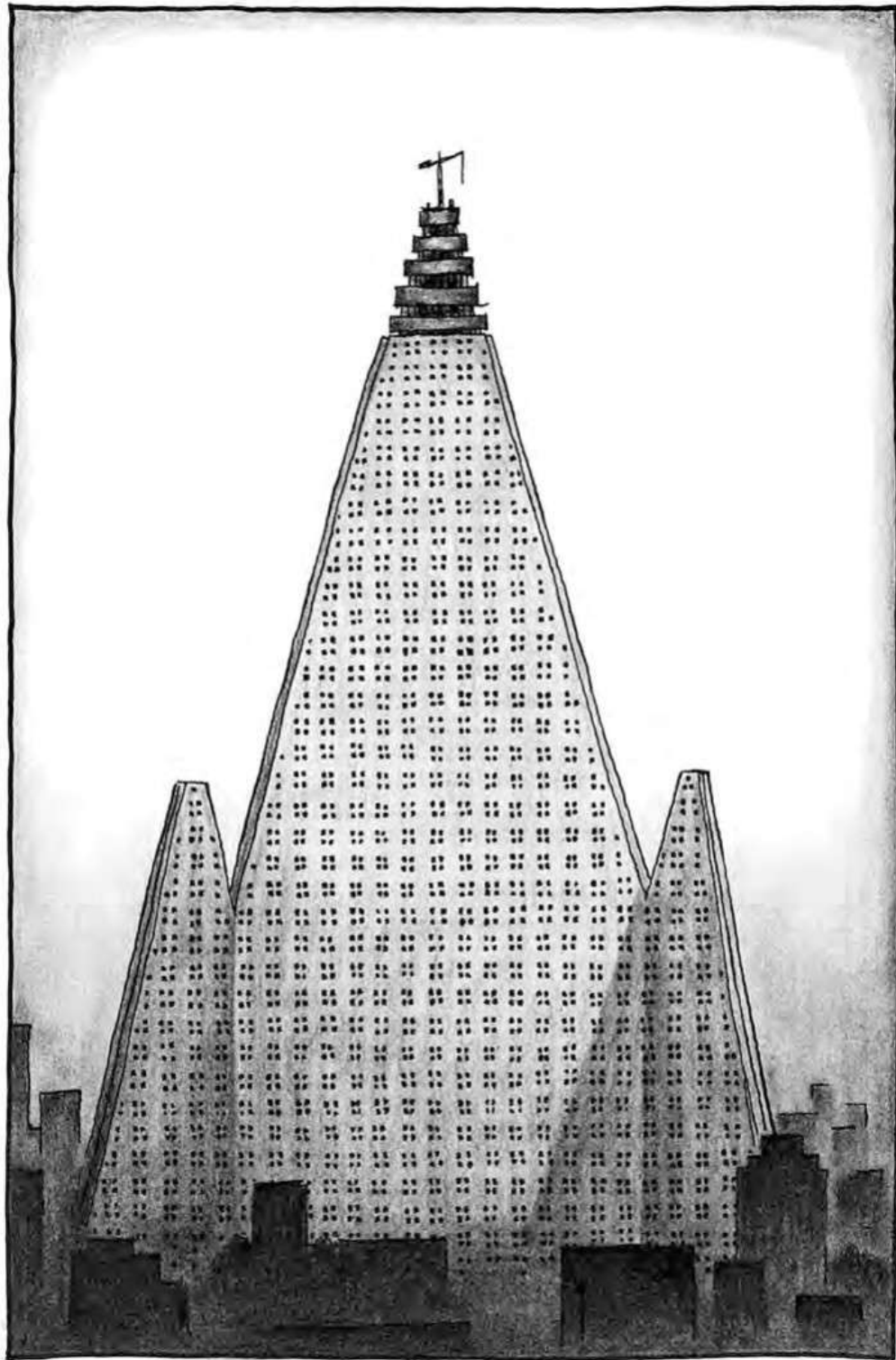
Bimbo Jet, Copacabana နဲ့ Santa Lucia တို့ရဲ့ ဂီတသံတွေ ကိုမှတ်မိလိုက်တယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီဂီတသံတွေကို သံစုံကြိုးတပ် တီးခိုင်းရယ်၊ မဖြစ်သစ်ကျယ် Synthesizer ရယ်နဲ့ ပြန်တီးထား တာ။ မူးဝေအော့အန်ချင်လောက် အောင် ကောင်းပါတယ်။

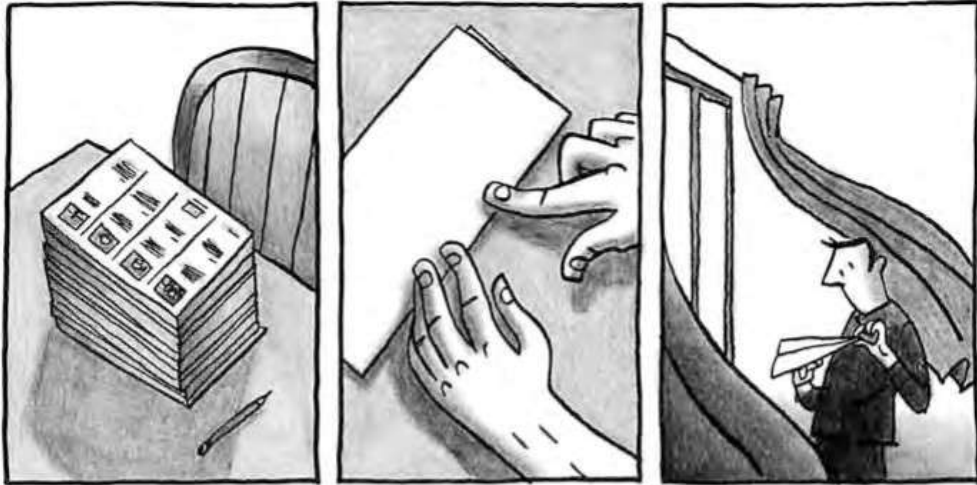

Candy Candy သီချင်းရဲ့ လှပတဲ့ကမ္ဘာထဲမှာ ကျွန်တော်နှစ်ပြောနေခိုက် ကျွန်တော် နဲ့အဖော်တွေကတော့ သူတို့ကိုယ်သူတို့ Easy Rider ထဲက ဇာတ်ကောင်တွေလို ထင်မှတ်ခံစားနေမှာ အသေအချာပဲ။

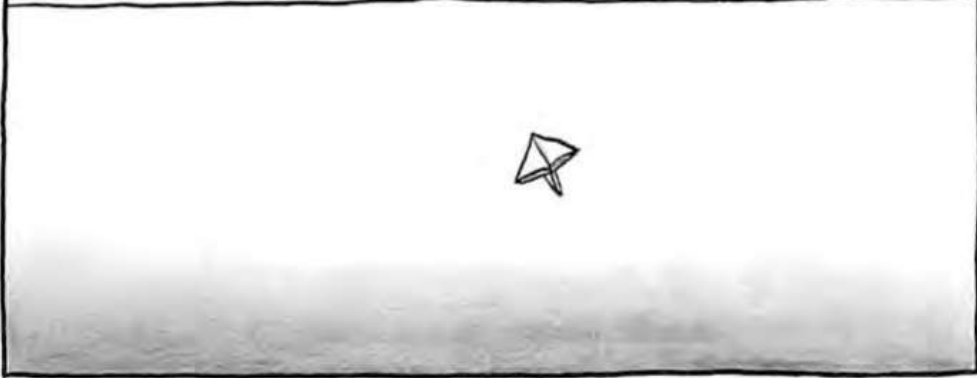

အခုတလော ကျွန်တော်ရဲ့ Storyboard အဟောင်းတစ်ခုက စာရွက်တွေကိုယူပြီး စက္ကူလေယာဉ်ပျံ တွေလုပ်နေမိတယ်။ ပြီးတော့ အဲဒီစက္ကူလေယာဉ်ပျံတွေကို ၁၅လွှာကနေ ပစ်ချတာပေါ့။

ဘာကြောင့်အဲသလိုလုပ် နေမိသလဲဆိုတာကို မသိ ပေမယ့် တော်တော်တော့ ပျော်စရာကောင်းတယ်။

အထူးသဖြင့် မြစ်ဘက်ဆီ ကို စက္ကူလေယာဉ်တွေ ရောက်သွားတဲ့အခါပေါ့။

သွား... သွား... ဆက်သွား

လတ်လတ်ဆတ်ဆတ်
ဘရော်ကိုလီ

ဒီမှာ တခြားဘယ်မှာမှ
မရဘူး။ မကာအိုကနေ
တိုက်ရိုက်တင်သွင်းထား
တာပဲ ဖြစ်ရမယ်။

စနေနေ့ညတွေဆိုရင် ဧည့်သည်အားလုံးဟိုတယ်
ဒစ္စကိုမှာ ဂိတ်ဆုံးကြပါတယ်။ မြောက်ကိုရီးယား
မှာ ဒါမျိုးကလည်း ဒီတစ်နေရာပဲရှိတယ်။

NGO တွေရဲ့ သောကြာနေ့ညနဲ့
သိပ်မကွာပါဘူး။ လူအုပ်ကအသက်
နည်းနည်းပိုငယ်တာပဲရှိပါတယ်။

ဒီမှာနေတာရက်သတ္တပတ်အနည်းငယ်ရှိခဲ့ပြီပဲ ဟောဒီစကြဝဠာ
သေးသေးလေးထဲက မျက်နှာတိုင်းကို မျက်မှန်းတန်းမိနေပါပြီ။

သောက်ရေတင်သွင်းတဲ့
ဂျာမန်နစ်ယောက်။ ဒီ
ငနဲတွေက အမြဲပဲ မူး
နေတတ်တယ်။

အရမ်းအရမ်းကိုဖော်
ရွေတဲ့အီဂျစ်လူမျိုး။
သူ့လက်က ရေမွှေးနဲ့
မွှန်ထူနေလေ့ရှိတယ်။

ရွတ်၊
ရွတ်

ဟာကွာ

ကိုရီးယားစာ လေ့လာ
နေတဲ့ ဂျပန်ကျောင်း
သား နစ်ယောက်။

ခပ်ချောချော
မွန်ဂိုလီယန်မ က
မှားပြန်ပြီ...
မွန်ဂိုလီခေါ်ရမှာ

ဒေးဗစ်ကို မျက်စိပစ်
ပစ်နေတဲ့ အရှေ့အ
လယ်ပိုင်းသား သံ
ဝန်ထမ်း

နိုင်ငံတကာမသန်စွမ်း
သူများအဖွဲ့အစည်းအ
တွက်အလုပ်လုပ်ပေး
နေတဲ့ ဩစတြီးယန်း
လူမျိုး။

Galleries Lafayette နဲ့
C&A ဖက်ရှင်ကုမ္ပဏီ
တွေအတွက် အဝတ်
ချုပ်ပေးတဲ့ ပြင်သစ်သူ

ကြည့်ရတာ မကြာခင်မှာပွဲသိမ်းတော့မယ်ထင်
ပါရဲ့။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ သံဝန်ထမ်းကြီးက သူ့ရဲ့
အရှေ့တိုင်းသီချင်းခွေကိုဖွင့်ပြီး Zorba အက
ကိုပါ စပါတော့တယ်။

သူ့ရဲ့လက်တွေကို ညီတူ မြောက်
ပြီးခြေထောက်ကိုတော့ တစ်စက်
ကလေးမှ မကြွဘူး။ သံလိုက်
အရပ်တစ်ခုနဲ့ပဲတူတော့တယ်။

မိမိရဲ့ယဉ်ကျေးမှုကို မြတ်နိုးသူ
တစ်ယောက်ရဲ့ အတိတ်ကိုလွမ်း
ဆွတ်မှုက သူ့ရဲ့အကမှာပေါ်လွင်
နေပါတယ်။ ဒါပေမယ့်လည်း
သူဟာမွေးရပ်ဌာနေနဲ့နောက်ထပ်
နှစ်အနည်းငယ်ဝေးကွာနေရဦးမှာ
ပါ။

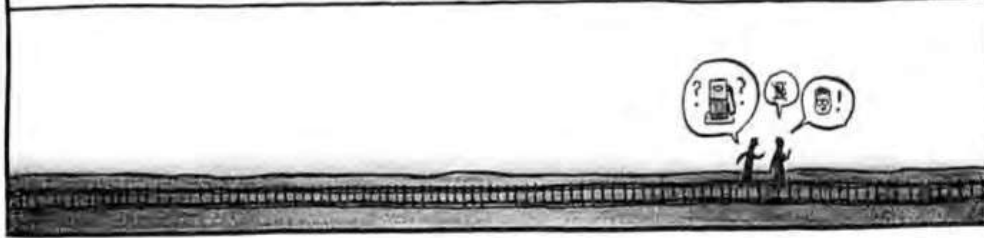
တနင်္ဂနွေနေ့ဆိုတော့ လမ်းမလျှောက်မနေရနဲ့။ လူတိုင်းဟာ ကျန်းမာရေးအတွက် တစ်နေ့ကို ခြေလှမ်း ၁၀၀၀၀ စာ လမ်းလျှောက်သင့်တယ်လို့ ခေါင်းဆောင်ကြီးက မှာခဲ့ပါတယ်။

လမ်းလျှောက်ခြင်းက လေထုညစ်ညမ်းခြင်းကိုလည်း ထိန်းချုပ်ပေးပါတယ်။

သံသယများတဲ့အရင်းရှင်တွေ ထင်သလိုမျိုး တန်ဖိုးကြီးတဲ့လောင်စာဆီကို ချွေတာဖို့ ဒီနေ့ကိုသတ်မှတ်တာတော့ ဟုတ်ပုံမရပါဘူး။

ကျွန်တော်ကတော့လေးလေးလံလံ ရွှေနေတဲ့ နေမင်းကြီးအောက်မှာ စစ်သင်္ဘောကြီးတစ်စင်းကို ကြည့်ဖို့ သွားနေရပါတယ်။

ကျွန်တော်က စိတ်မဝင်စားဘူး။ ဒါပေမယ့် ဆရာသမားကအတင်း တိုက်တွန်းနေတာမို့ အလျှော့ပေးပြီး ထွက်လာတာ။

စပါးစိုက်တဲ့ရာသီဖြစ်ပြီး မြို့မှာနေတဲ့သူတွေလည်း လာရောက်ကူညီဖို့အစိုးရက "ဖိတ်ခေါ်ထားပါတယ်။"

တိုင်းပြည်မျက်နှာပန်းလှအောင် နိုင်ငံခြားသားတွေကို ဟိုလိုက်ပို့လိုက်ပို့လုပ်နေသူတွေကလွဲရင် အကုန်လုံးလုပ်အားပေးရတယ်လို့ ထင်ပါတယ်။

ဟေ့... အဲဒါဘာလဲ။
သူတို့ဘာလုပ်နေတာလဲ။

ကျွန်တော်
လည်းမသိဘူး။
ကစားနေတာ
ဖြစ်မယ်

ဘယ်လိုကစား
နည်းမျိုးလဲ

မသိဘူးဗျ

သင်္ဘောနားကိုရောက်ခါနီးမှာ အစောင့်တစ်ယောက်က ခရာမူတ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့သင်္ဘောပေါ်
မတက်ရဘဲ ပြန်လှည့်လာခဲ့ရတယ်။ ကျွန်တော်ရဲ့လမ်းညွှန်က သင်္ဘောအကြောင်းရှင်းပြတာကို နား
ထောင်ရင်း ကျွန်တော်နေလောင်ခံခဲ့ရပါတယ်။

၁၉၆၈ ခုနှစ်တုန်းက မြောက်ကိုရီးယားရေပိုင်နက်
ထဲကို အမေရိကန်စပိုင်သင်္ဘောတစ်စင်းဝင်လာလို့
စစ်သားတွေက ဖမ်းဆီးသိမ်းပိုက်ခဲ့ပါသတဲ့။

ဟေ့... အဲဒါဘာလဲ။

အဲဒီအချိန်ကစပြီး သင်္ဘောကြီးကို ပြသထား
တော့တာပဲ။ ပြည့်သူ့စစ်တပ်ရဲ့ အသာစီးရမှုနဲ့
“တိုင်းပြည်ရန်သူတွေ”ရဲ့ ရန်လိုတဲ့အပြုအမူ
တို့ကို လူတွေမြင်ရအောင်တဲ့လေ။

အဲဒီ အမေရိကန်စစ်သင်္ဘောကိစ္စမဖြစ်ခင် ရက်အနည်းငယ်မှာပေါ်ပေါက်ခဲ့တဲ့အဖြစ် အပျက်တစ်ခုကိုကျတော့ သူတို့က လျှို့ ထားတယ်။ အဲဒီအဖြစ်အပျက်ဟာ သိပ်မှ ဂုဏ်ယူစရာမရှိဘဲကို။

အဲဒီတုန်းက လက်နက်အပြည့်အစုံနဲ့ မြောက်ကိုရီးယားနဲ့ ၃၁ ယောက်ပါဝင်တဲ့ ကွန်မန်ဒိုအဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ဟာ တောင်ကိုရီးယားနိုင်ငံ ဆိုးလ်မြို့ထဲကိုတိတ်တဆိတ်ဝင်ရောက်နိုင်ခဲ့တယ်။ သူတို့ရဲ့မှန်ရင် က သမ္မတရုံးစိုက်ရာနန်းတော်၊ အမေရိကန်သံရုံး၊ မြို့နီစီပယ် အကျဉ်းထောင်၊ စစ်ဌာနချုပ်နဲ့ မြောက်ကိုရီးယားထောက်လှမ်း ရေးတွေကိုချုပ်ထားတဲ့အကျဉ်းစခန်းတို့ကိုဖောက်ခွဲပစ်ဖို့ပဲ။ အဆုံး မှာတော့ သူတို့အားလုံးအဖမ်းခံလိုက်ရတယ်။ ဘာတစ်ခုမှလည်း မဖောက်ခွဲလိုက်ရဘူး။

၇။...ခြေလှမ်း ၁၀၀၀၀ ပြည့် မပြည့်တော့ မပြောတတ်ဘူး။ ခြေထောက်တော့ တော်တော် ညောင်းသွားပြီ။

ခဏနေရင် ကုလသမဂ္ဂက ၄x၄ ကားနဲ့ မြို့တစ်ပတ် လျှောက်ကြည့်ဦးမယ်

သူငယ်ချင်း တွေနဲ့လား

ဟုတ် တယ်

အားပါး... သက်သောင့်သက်သာ လည်းစီးရ၊ ဘာလမ်းညွှန်မှလည်း မပါ။ လွတ်လပ်မှုရှိလိုက်တာ

ကယ်ဆယ်ရေးလုပ်သားတွေအနေနဲ့က ပြုယန်း ကနေ ထွက်ခွာပြီးကွင်းဆင်းတဲ့အခါမှသာ လမ်း ညွှန်တို့၊ စကားပြန်တို့ လိုတာပါ။

နိုင်ငံခြားတွေအတွက်လွတ်လပ်မှုက အဆင့်အမျိုးမျိုးနဲ့ရှိတယ်။ အဆင့်အမျိုးမျိုးရဲ့ အောက်ခြေမှာတော့ သတင်းလာယူတဲ့ ဂျာနယ်လစ်တွေရှိပါတယ်။

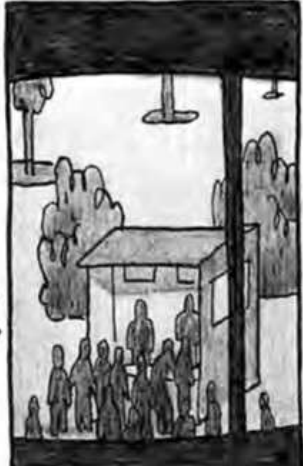
ခင်ဗျားက မေးခွန်းတွေမေးလှချည်လားဗျာ။ ဂျာနယ်လစ်များဖြစ်နေမလား

ကယ်ဆယ်ရေးလုပ်သားတွေ မြောက်ကိုရီးယားကိုရောက်နေတာ တစ်နှစ်ကျော်ပြီပဲ။ ဒီတိုင်းပြည်အကြောင်းကိုကောင်းကောင်း သိကြပါတယ်။ သူတို့ကို မေးခွန်းတွေ တစ်လှေကြီးမေးမိတယ်။

အဲဒါ ဘာလဲဗျာ။ သူတို့ဘာလုပ်နေကြတာလဲ

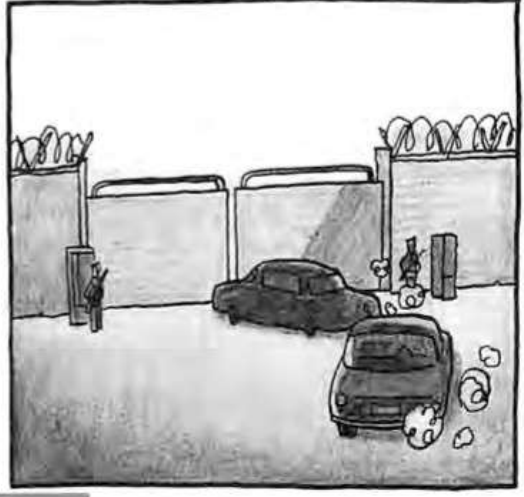
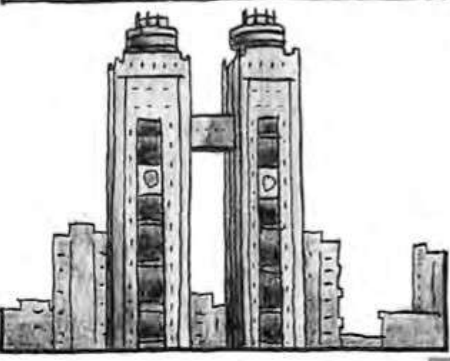

အော်... အဲဒါလား။ အဲဒါသေနတ်ပစ်ကွင်းလေ။ အမေရိကန်နဲ့ ဂျပန်စစ်သားရပ်တွေကိုထောင်ပြီး သေနတ်ပစ်လေ့ကျင့်နေကြတာ

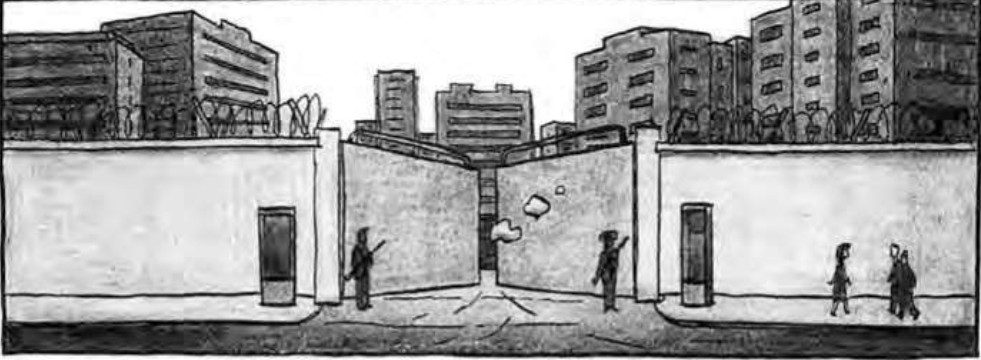

အိုး... ဂလိုကိုး

ဒီမြို့မှာ ရေခဲမုန့်ရနိုင်တဲ့ တစ်ခုတည်းသော နေရာဖြစ်တဲ့ ကော်ယိုဟိုတယ်ကိုဝင်ပြီး ရေခဲမုန့်ဝယ်စားဖြစ်ကြတယ်။

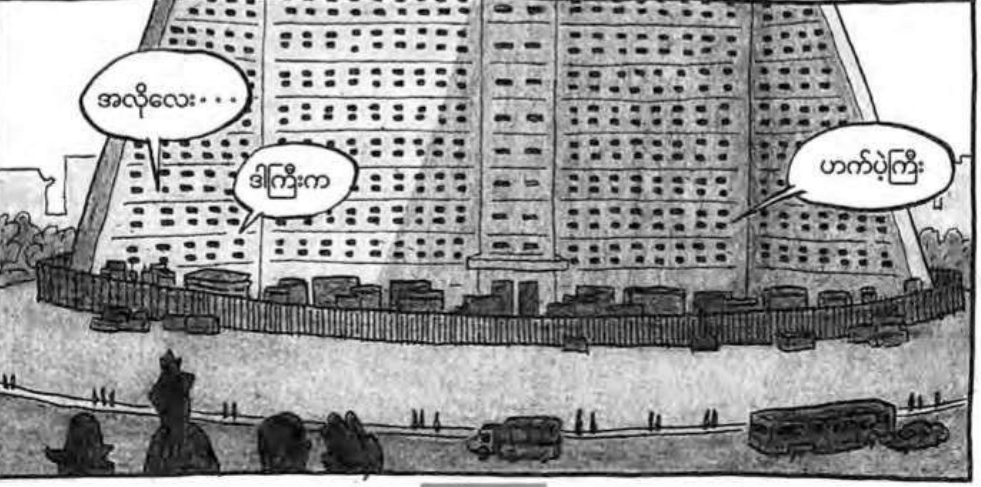
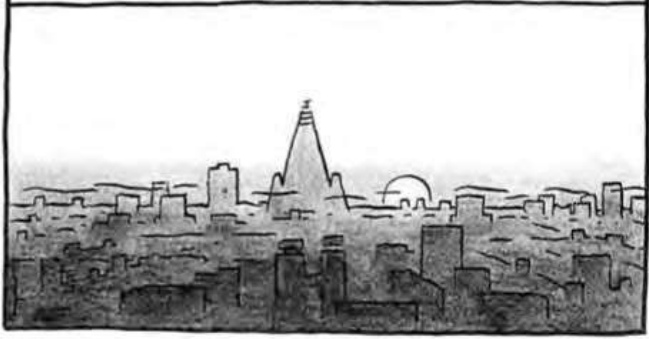
ပါတီလူကြီးတွေနေတဲ့က နေရာအတွက်ဝင်ပေါက်က အနီးအနားမှာရှိပါတယ်။သံဝန်ထမ်းရပ်ကွက်ထက်တောင် မှအစောင့်အကြပ်ထူထပ်ပါသေးတယ်။ ဒီကအစောင့်တွေကသေနတ်ကိုင်ကြတယ်။ ဒီနေရာက မြို့အတွင်းက နောက်ထပ်မြို့တစ်မြို့လိုပဲ။ မာစီဒီးကားတွေဝင်လိုက်ထွက်လိုက်လုပ်နေတဲ့ သီးသန့်ကမ္ဘာတစ်ခုပေါ့။

ကျွန်တော်တို့ နောက်တစ်ရပ် ကွက်မှာ ကားရပ်ပြီးလမ်းဆင်း လျှောက်ကြတယ်။

သရဲကားဟောင်းတစ်ခုထဲက ဒရယ်ကူလာနဲ့ သူ့ရဲ့ ရဲတိုက်ကြီး လိုပဲ မြို့ကိုစီးမိုးထားတဲ့ ထူးဆန်းကြီးမားတဲ့အဆောက်အဦကြီး ကို ကျွန်တော်အနီးကပ်ကြည့်ခွင့် ရလိုက်တယ်။

ဒီပီရမ်စ်ပုံအဆောက်အဦကြီးဟာ မြင်မကောင်းအောင် ထိုးထိုးထောင်ထောင်ဖြစ်နေပေမယ့်လည်း မြောက်ကို ရိုးယန်းတွေကတော့ သတိတောင်ထားမိပုံမရ။

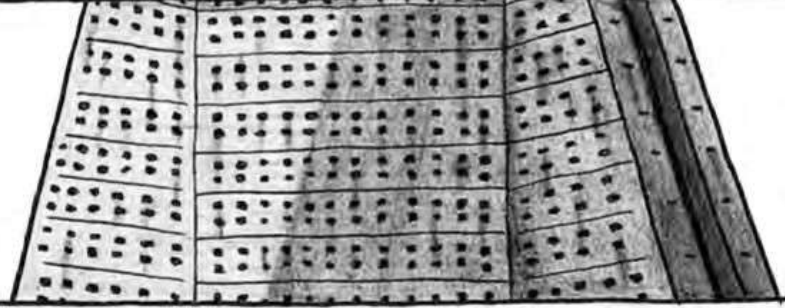
- အဲဒီဟာကြီးက ဘာတုန်း
- ဘယ်မှာလဲ
- အဲဒီမှာလေ တြိဂံပုံကြီးဟာ
- အိုး အဲဒါ အဲ

ကွန်ကရစ်အခွံကြီးဆိုတာကို အနီးကပ်ကြည့်ရင် တွေ့နိုင်ပါတယ်။ ထိပ်ဖျားမှာ ဝန်ချီစက်ရှိတယ် ဆိုတော့ ဆောက်လက်စပဲဖြစ်မယ်ထင်တယ်။

၁၉၈၈ ခုနှစ်အိုလံပစ်ကို တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းညှိခံကျင်းပဖို့ဆိုပြီး စတင်ဆောက်လုပ်ခဲ့တာ။ ဆောက် လိုပြီးခဲ့ရင်တော့ အာရှမှာအမြင့်ဆုံးဟိုတယ်ဖြစ်ခဲ့မှာအမှန်ပါပဲ။ အထပ်ပေါင်း ၁၀၅ ထပ်၊ ဆုံလည် စားသောက်ဆိုင် ၅ ခုနဲ့ အခန်းပေါင်း ၃၇၀၀ ရှိပါတယ်။ ပြင်သစ်ငွေ၊ ပြင်သစ်အင်ဂျင်နီယာတွေနဲ့ စခဲ့ပြီး ၁၉၈၉ မှာ ရပ်ခဲ့တယ်။ အခုတော့ ပုပ်သိုးနေတဲ့ အလောင်းကောင်ကြီးပေါ့။

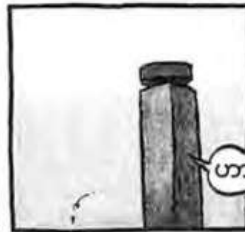
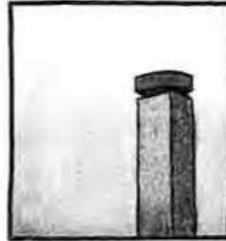

ဟောဒီ အလုပ်သမားလူတန်းစားရဲ့ ကောင်းကင်ဘုံနန်းကို လာရောက် လည်ပတ်တဲ့ နိုင်ငံခြားသားအရေအ တွက်ကို သိနေတော့ ဒါကြီးကို အစ ကတည်းက ဘာကြောင့်ဆောက်ခဲ့ သေးတုန်း လို့ တွေးမိပါတယ်။

၄၇ ထပ်ရှိတဲ့ ကျွန်တော်တည်းနေတဲ့ဟိုတယ်မှာတောင် တစ်လွှာ ပြည့်အောင် ဧည့်သည်မရှိဘူး။ တစ်ဝက်တောင် အနိုင်နိုင်။

ဟေး ဆင်းနို၊ ဘီလီယက်အခန်းထဲမှာ နေစဉ်ဖွင့်တဲ့ သီချင်းက ဘာ သီချင်းတုန်း

ကျွန်တော် မသိဘူး။ သုံးလေးပုဒ်ရှိတာပဲ။

ဒီလိုမျိုးလေ ဝါ ဝါ ပမ် ဝါ ဝါ ဝါ ဝါ ကင်မ်ဂျူအိတ် ဝါ ဝါ ဝါ

ဒါက ဘာတွေတုန်း ဟ

ငါက မြန်မြန်လိုပြောတယ်။ သူက ပိုနေအောင်လုပ်လာ တယ်။

စောက်တလွဲ

မြန်အောင် မြန်လုပ်ပါ

ဒီစောက်စုပ်ကို ဘယ်သူလုပ်ထားတာတုန်း

ဘာသာပြန်အသစ်တစ်ယောက်ကို ကျွန်တော်ဒီနေ့ရပါတယ်။ (အင်္ဂလိပ် လို ပြောရတော့မှာပေါ့)။ ဒေးဗစ်က ကျွန်တော့်ရဲ့ ကပွတီနီဆင်းနီကို အမွေဆက်ခံမယ်။

ဟယ်လို

ဟုတ်၊ ကောင်းပါ တယ်။ ကျေးဇူး ပါ။

... ?

ဒီနေ့သားက တစ်နေ့လုံး အဘိဓာန်ကိုပဲ ထိုင်ဖတ်နေတယ်။ နိမိတ်တော့ မကောင်းလှဘူး။

ဟီး ဟီး

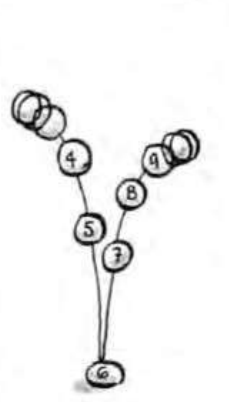

- 1 ① ဖွင့်
- 2 ②
- 3 ③ ပိတ်
- 4 ④
- 1 ① ဖွင့်

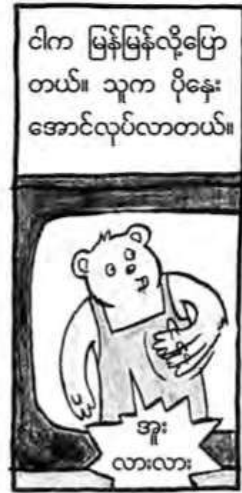

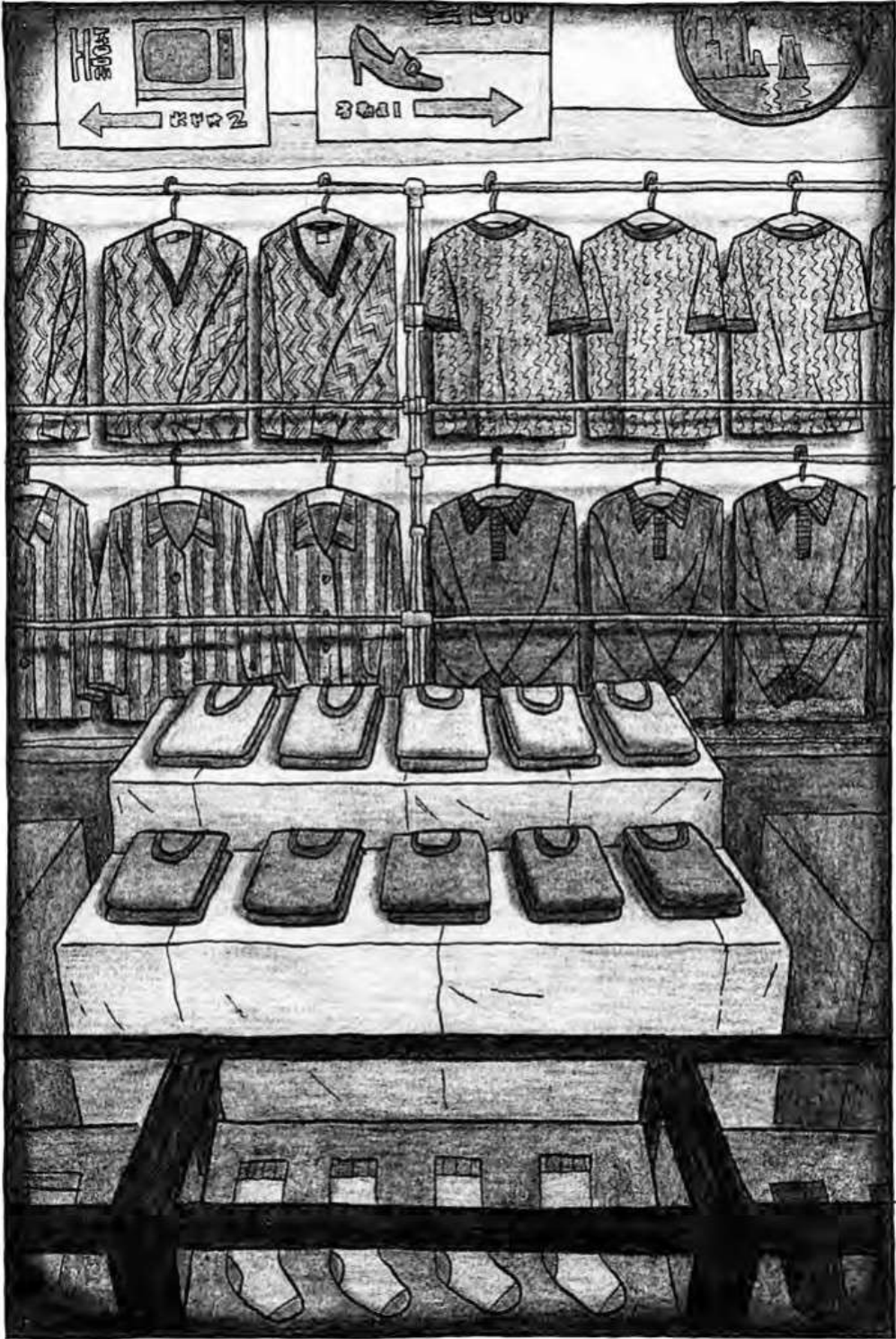
ဒါရိုက်တာနဲ့အတူ ဇာတ် လမ်းအပိုင်းတစ်ခုလုံးကို ပြန်စစ်ကြပါတယ်။ Animationအခြေခံသင်တန်း တောင် မအောင်နိုင်တဲ့ လက်ရာပျိုး။

မျက်လုံးတစ်ခါ နှိတ်ဖို့ ပုံလေးပုံ ရေးရတယ်

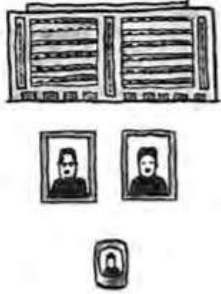

ဘောလုံးကို မြန်မြန် ခုန်သေချင်ရင်ဘောလုံးပုံ တစ်ခုနဲ့တစ်ခုကြားက စပျစ်ကို ကြကြထား ရတယ်

အဆောက်အဦတိုင်းမှာ ခေါင်းစီးစာတန်း၊
နံရံတိုင်းမှာပုံတူ၊ ရင်ဘတ်တိုင်းမှာရင်ထိုး။

ကျောင်းသားဘဝမှာတော့ အဂျေးအသားပေါင်း
၁၂၀၀ ကျော်ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့တယ်။ စစ်ဘက်
ဆိုင်ရာစာချုပ်တွေ အပါအဝင်ပေါ့။

သူ့ ပထမဆုံးအကြိမ်ခေါက်ရိုက်တဲ့ပုံမှာ ရိုက်ချက်နှစ်ချက်နဲ့ကျင်းဝင်ခဲ့တယ်။

စားသောက်ဆိုင်ကန့်ရံတစ်ခုမှာ ပိတ်ထူတောင်ပုံကို သရုပ်
ဖော်ထားတယ်။ ကိုရီးယားမှာ အမြင့်ဆုံးတောင်ဖြစ်ပြီး
အဲဒီတောင်ပေါ်မှာ အဝေးရောက်သားတော်မောင်ဟာ
သက်တံနှစ်ထပ်နဲ့အတူ တောက်ပထွန်းလင်းနေတဲ့ ကြယ်
အောက်မှာ မွေးဖွားခဲ့ပါသတဲ့။

* တကယ်တော့ သူ့ကို ဆိုက်ဘေးရီးယားမှာ မွေးခဲ့တာ။

ကင်မ်ဂျူအီလ်တက္ကသိုလ်ရဲ့ မျက်နှာစာမှာ ကင်မ်ဂျူအီလ်ရဲ့ပုံတူ ရှိပါတယ်။

အခန်းတိုင်းမှာရှိတဲ့ ပုံတူတွေနဲ့ ဘတ်ဂျ်တံဆိပ်တွေပေါ်က ပုံတူ တွေအပြင် အလုပ်ခွင်မှာလည်းသူ့ရဲ့နာမည်ကိုနေ့စဉ်ကြားရပါတယ်။

ကင်မ်ဂျူအီလ်ရဲ့ လမ်းညွှန်မှုပါရင် ဘာမဆိုဖြစ်နိုင် တယ်

ဟေ့၊ တို့သူ့ကို ဖုန်းဆက်ပြီး ဇာတ်လမ်း ဟုတ်တာပေါ့ အပိုင်း ခုနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ပြဿနာတွေကို ဘယ်လိုရှင်းရမလဲဆိုတာ မေးရင် မကောင်းဘူးလား။

ရှိသေးတယ်။ “မျိုးဆက်တိုင်းကသစ္စာရှိကြမည်” ဆိုတာက ကျွန်တော်တို့ရဲ့လက်ထောက် အကြိုက်ဆုံးတေးသီချင်းပါ။

ရောက် ဆင်ဆာ

ဆောရီးပဲ၊ ဒီဝါဒဖြန့်ချိရေးအတွက် ကျွန်တော့်အပေါ် မကောင်းတဲ့ လွှမ်းမိုးမှု ရှိလာမှာစိုးရတယ်

ကုန်ကုန်ပြောရရင်တော့အထပ်တိုင်း မှာ ခေါင်းဆောင်ကြီးရဲ့အတွေးအခေါ် တွေကိုဖော်ပြထားတဲ့စာအုပ်ကလေး တစ်အုပ်စီရှိပါတယ်။ လက်ရေးနဲ့ ကူးထားတာဖြစ်ပြီး၊ အတွေးအခေါ် အသစ်တွေကိုလည်းလစဉ်ဖြည့်စွက် ပေးထားတယ်။

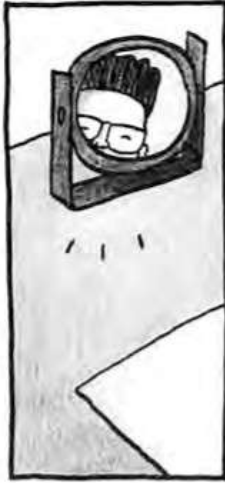
ဟုတ်ပြီ၊ ဒီလောက်ဆို နားလည်ပြီ။

စာရင်းပြုစုမှုအပြီးမှာ တော် တော်ဆိုးဝါးတဲ့ အတွေ့အကြုံကို ကျွန်တော်ရရှိခဲ့ပါတယ်။

လက်ထောက်ရဲစာရေးစားပွဲ
ကိုဖြတ်လျှောက်တော့...

မှန်ထဲမှာ ကျွန်တော့်ရဲ့
မျက်နှာအစား ကင်မ်ဂျုံ
အီလ်ရဲမျက်နှာကို မြင်
လိုက်ရတယ်။ ကျိန်ပြော
ရဲတယ်ဗျာ။

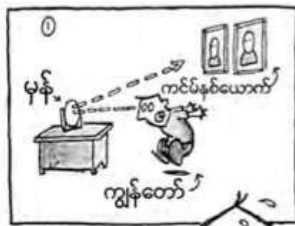
စိတ်ထဲကလိ ကလိဖြစ်သွား
တယ်။ ဒါနဲ့သံသယရှင်းသွား
အောင်ဆိုပြီး ထပ်ကြည့်လိုက်
တယ်။

စိတ်အတော်ကို ပျက်သွားရပါ
တယ်။ ထိတ်လန့်ဖွယ်ရာအမှန်
တရားက ကျွန်တော့်ကို စိုက်
ကြည့်နေတယ်။

စိတ်နည်းနည်းအေးသွားမှပဲ ဒီလိုအထင်အမြင်
မှားရတဲ့အကြောင်းအရင်းကို သိလိုက်ရတယ်။

ဟားဟား
ဟား
တကယ်
ဟာသပဲ

ဒီကနေ
လစ်မှဖြစ်မယ်

SEK ကို ဒီနေ့အသစ်ရောက်လာသူကတော့ အွန်နရီပါ။

သူက Lafabrique စတူဒီယိုရဲ့ ထုတ်လုပ်ရေးမှူးဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီစတူဒီယိုကပြင်သစ်နိုင်ငံရဲ့ ဝေးလံသီခေါင်တဲ့နေရာမှာရှိပြီး ဟိုးအရင်က ကျွန်တော်အလုပ်လုပ်ခဲ့ဖူးတဲ့ စတူဒီယိုလည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီတော့ ခပ်သေးသေး စတူဒီယိုတွေပါမြောက်ကို ရိုးယားကိုလာတယ်ဆိုပါတော့။

သူတည်းတဲ့ကော်ယိုဟိုတယ်မှာပဲ ကျွန်တော်နေလယ်စာ စားခဲ့တယ်။

ကော်ယိုကဘားဆိုင်ဟာနာမည်ကျော်ပါတယ်။ လက်နက်ရောင်းဝယ်ရေးစာချုပ်တွေကိုအဲဒီမှာပဲချုပ်ကြသတဲ့။ လက်နက်ထုတ်လုပ်မှုကတော့ အာဏာရှင်အစိုးရရဲ့ ပမာဏကျတဲ့ ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားမှုပါ။

ကျွန်တော်ရဲ့လမ်းညွှန်ကအဝမှာ
စောင့်နေတယ်။ဒစ်ပလိုမတ်တစ်
စတိုးဆိုင်သွားဖို့ကိစ္စကို ကျွန်
တော်မေ့နေပါတယ်။

များများဝယ်ယူစားသုံးဖို့အတွက်
ရည်ရွယ်တဲ့တစ်ခုတည်းသော
ကွန်းခိုရာဆီကို အပတ်စဉ်သွား
ရောက်လည်ပတ်နေကြပါတယ်။

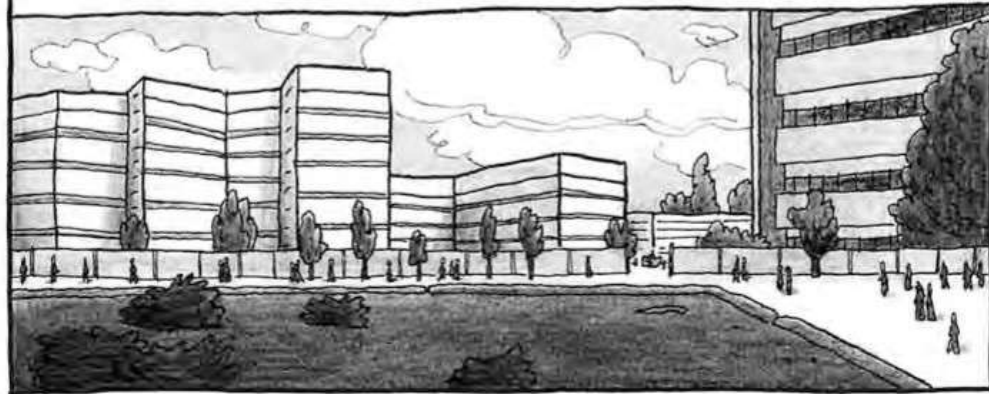
ကျွန်တော်ရဲ့ အိမ်ရှင်တွေအတွက်
လက်ဆောင်ဝယ်ပေးဖို့လည်း
အခွင့်အလမ်းရ
ပါတယ်။

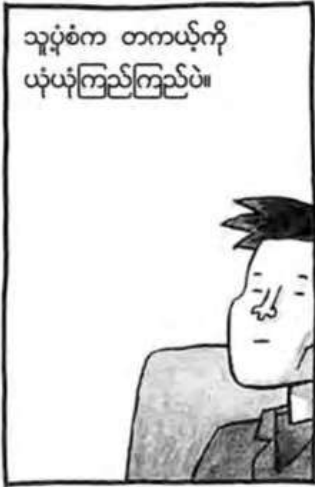
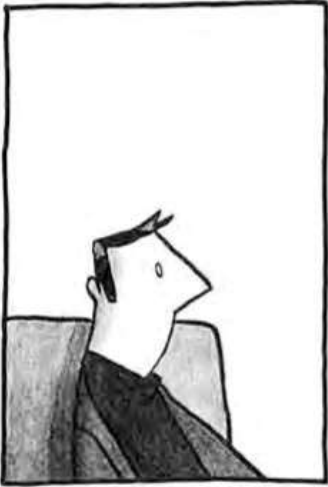

သံဝန်ထမ်းတွေရဲ့ငနိုးသည်တွေမှာ ဒီလိုစိတ်လှုပ်ရှားစရာ
ကောင်းတဲ့ ဘဝရှိတယ်။

ပက်ပက်စက်စက်သန့်ရှင်းတဲ့ ပြုယန်းရဲ့လမ်းတွေကို ရက်သတ္တပတ်တော်တော်ကြာ မြင်ပြီးတဲ့နောက်
တစ်ခုသတိထားမိတယ်။ ကိုယ်လက်မသန့်စွမ်းတဲ့လူတွေကို ဒီမှာ လုံးဝမတွေ့ရဘူး။

လူတစ်ယောက်ရဲ့စိတ်ကို ဘယ်အတိုင်းအတာအထိ လှည့်ဖျားထိန်းချုပ်နိုင်ပါသလဲ။ ဒီတိုင်းပြည်
တဖြည်းဖြည်းတံခါးဖွင့်လာရင်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဒါမှမဟုတ် ပြိုလဲသွားရင်ပဲဖြစ်ဖြစ် အဖြေကို ကျွန်တော်တို့
သိရနိုင်ပါတယ်။

စရောက်ကတည်းက စက်ဘီးလျှောက်စီးချင်လို့ စက်ဘီးတစ်စီးကို ကျွန်တော်တောင်းခဲ့ပါတယ်။

စက်ဘီးကော

ဘာမဆိုရနိုင်တယ်လို့ သူတို့ပဲပြောတာလေ။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်ကလည်း ယုံပြီးတောင်းခဲ့တာပေါ့။

ဘယ်တော့လဲ။ မနက်ဖြန်လား။

ဘယ်တော့မှ ရမှာမဟုတ်ဘူးဆိုတာ။ ကျွန်တော်သိတာပေါ့။ ဒါပေမယ့် ရိုးသားတဲ့အဖြေကို ကျွန်တော်ကြားချင်တယ်။ သို့သော်လည်း သူတို့အတွက် ဟာသသာဖြစ်နေပါတော့တယ်။

ကျွန်တော် စက်ဘီးကိစ္စ ဘာထူးသေးလဲ။

ဟားဟား ဟားဟား

ကျွန်တော် ဘယ်တော့မှ သွားခွင့်ရမှာမဟုတ်တဲ့ခရီး စဉ်တွေလည်း ဒီအတိုင်း ပါပဲ...

ဥပမာဖိနပ်တိုက်ပေးတဲ့ စက်တပ်ထားတဲ့ ကင်မ်အီလ်ဆွန်း အထိမ်းအမှတ်ရုပ်ထု။

ပြီးတော့ကင်မ်နစ်ယောက်ရဲ့ ပုံတူပန်းချီကားတွေက(၈၀) ရာခိုင်နှုန်းလောက်ပါဝင်တဲ့ အနုပညာပြတိုက်။

စစ်တပ်မရှိတဲ့ ငုံ့ဆိုတာရှိသေး...

စစ်တပ်မရှိတဲ့ ငုံ့ဆိုတာဘာလဲ

ကျွန်တော်တို့ခဏစောင့်ကြည့်ရဦးမယ်။ အပလူ့တွတ်ရုံ ရွေးကောက်ပွဲ အနိုင်ရကတည်းကအခြေအနေတွေကတင်းမာနေတာ။ ကျွန်တော်တို့ဘက်က နိုင်ငံခြားသားဧည့်သည်ကိုတောင်ပိုင်းက စစ်သားတွေမြင်သွားရင် သူတို့ကို စိတ်ဆွဲသလိုဖြစ်ပြီး ပစ်ကြဲခတ်ကြရင်အခက်။ ဒါဆိုရင် ပဋိပက္ခဖြစ်လာနိုင်တယ်။

ပဋိပက္ခဖြစ်လာနိုင်တယ်

ပြီးတော့ ဘာရှိသေးလဲ

သကြားထည့်ဦးမလား

နေ့လယ်ခင်းတွေမှာ ရစ်ချက်က ကျွန်တော်တို့အထပ်ကိုလာပြီး နက်စ်ကော်ဖီအတူလာသောက်တတ်တယ်။ သူတည်းတဲ့ဟိုတယ်မှာပဲ CABLE TV ရှိတာမို့ သူလာရင်နောက်ဆုံးသတင်းတွေကို ကြားခွင့်ရပါတယ်။

ဆွစ်ဇာလန်မှာနေတဲ့ ကင်မ်ဂျူအီလ်ရဲသား အဖမ်းခံရတယ်။ ဂျပန်နိုင်ငံထဲကို ပတ်စ်ပို့အတုနဲ့ဝင်လို့လေ။ စပိုင်အနေနဲ့ဝင်တာမဟုတ်ပါဘူး။ တိုကျိုက Disneyland ကိုသွားလည်ချင်လို့ပါတဲ့လေ။ ဟားဟား.....

ချစ်လှစွာသောခေါင်းဆောင်ကြီးက သူ့ရဲ့ကျည်ကာရထားကိုစီးပြီး ပူတင်ဆီကိုအလည်သွားမလို့ စီစဉ်နေသတဲ့။

ဒီတိုင်းပြည်အကြောင်းကို တိုင်းပြည်အတွင်းမှာထက် အပြင်ဘက်မှာ ပိုကြားရပါတယ်။ ဒီတိုင်းပြည်ကလူတွေဆိုရင် သူတို့ရဲ့ခေါင်းဆောင်ကြီးမှာ ကလေးရိုတယ်ဆိုတာတောင် သိကြတာမဟုတ်ဘူး။

အားကစားရုံငယ် ၁၀ခုနဲ့ အားကစားကွင်းတစ်ခုပါဝင်တဲ့ ရောမ အားကစားရုံကြီး တစ်ခုကို ကျွန်တော်တို့ရောက်သွားပါတယ်။

အတွင်းဘက်ရောက်တော့ လမ်းညွှန်ကကျွန်တော်တို့ကို ဟောခန်းအကြီးကြီးတွေဆီ တစ်ခုပြီးတစ်ခုခေါ်သွားရင်း ဗိသုကာလက်ရာနဲ့ပတ်သက်တဲ့ ကိန်းဂဏန်းအချက်အလက်တွေကို အသားကုန်လွှတ်ပါတော့တယ်။

တိုက်ကွမ်ဒီသရုပ်ပြပွဲ တကယ်မရှိလောက်ဘူးလို့ ကျွန်တော်ခံစားမိတယ်။ အားကစားသမားရယ်လို့ တစ်ယောက်မှမတွေ့ရဘဲကို။

ကံမကောင်းဘူးဗျာ။ အားကစားသမားတွေက မြောက်ဘက်ကိုအခုပဲရထားနဲ့ ခရီးထွက်သွားတယ်။ ဒီမှာက သိပ်ပူတာကိုး... အေးတဲ့နေရာ မှာသူတို့အတွက် ပိုအဆင်ပြေတယ်။

သိပါပြီ..

ဒါပေမယ့် လာရကျိုးလုံးလုံးမနပ်တာမျိုးတော့မဟုတ်ဘူး။ စောစောကထက်ပိုပြီး ပျော်စရာကောင်းတဲ့ နောက်ထပ်အားကစားရုံတစ်ခုကို ကျွန်တော်တို့ ရောက်သွားပါတယ်။

ကျည်တစ်တောင့်ကို ဝမ်ငွေတစ်ကျပ်နဲ့ဝယ်ပြီး ရုရှားနိုင်ငံလုပ်ပစ္စည်းအစုတံတွေနဲ့ သေနတ်ပစ်လေ့ကျင့်လိုရပါတယ်။

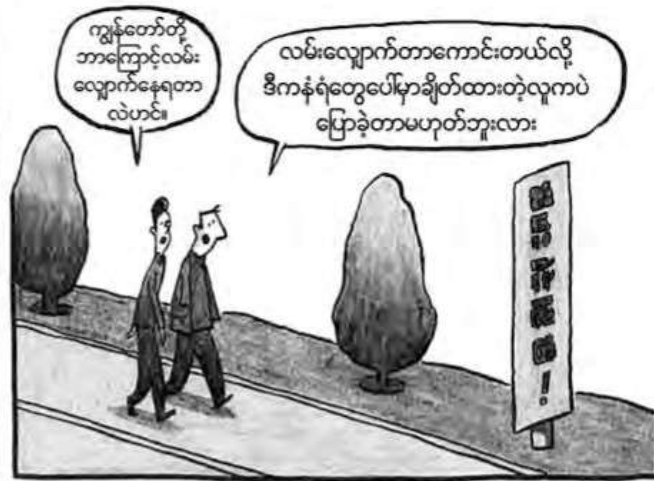

ကျွန်တော်ရဲ့ ရဲဘော်တွေကတော့ စစ်မှုထမ်းဖူး တာမို့ အသာစီးရနေတာပေါ့။

ဒါတောင် အမှတ်အများဆုံး ရတာက ကျွန်တော်။

ကျွန်တော်တို့ ဘာကြောင့်လမ်း လျှောက်နေရတာ လဲဟင်။

လမ်းလျှောက်တာကောင်းတယ်လို့ ဒီကန်ရုံတွေပေါ်မှာချိတ်ထားတဲ့လူကပဲ ပြောခဲ့တာမဟုတ်ဘူးလား။

ရထားဘူတာတွေ ဘက် သွားကြရင် မကောင်းဘူးလား။

ဟင့်ဟင်... မကောင်းဘူး၊ မကောင်းဘူး။

ဘာကြောင့် တုန်း

ဟင့်အင်း

နောက် တစ် ခေါက်မှလုပ်ပါ

ဒီအကြောင်းကို တစ်ပတ်လုံးတဖွဖွပူဆာပေမယ့် လည်း အကျိုးမထူးပါဘူး။ သူတို့ ကျွန်တော့်ကို မမြင်စေချင်တဲ့နေရာတွေရှိပါတယ်။ ကျွန်တော်ဖြင့် မတွေးတတ်အောင်ပဲ။ ရုံးမှာမိတ္တူကူးစက်ထားတဲ့ အခန်းကိုလည်း သွားခွင့်မရှိဘူး။

တနင်္ဂနွေနေ့တစ်နေ့မှာတော့ သိချင်စိတ်ကို အရုံးပေးပြီး လျှို့ဝှက်နက်နဲတဲ့ ဘူတာဘက် ကို ကျွန်တော်တစ်ယောက် တည်းထွက်လာခဲ့ပါတယ်။

အင်

ဘူတာက သာမန်ဘူတာပါပဲ။ ဘာလျှို့ဝှက်ချက်များရှိနေလို့လဲ

တနင်္လာနေ့မနက်ခင်း...

ဘူတာဘက် ကို ခင်ဗျား သွားလိုက်တယ် ဆိုပါတော့

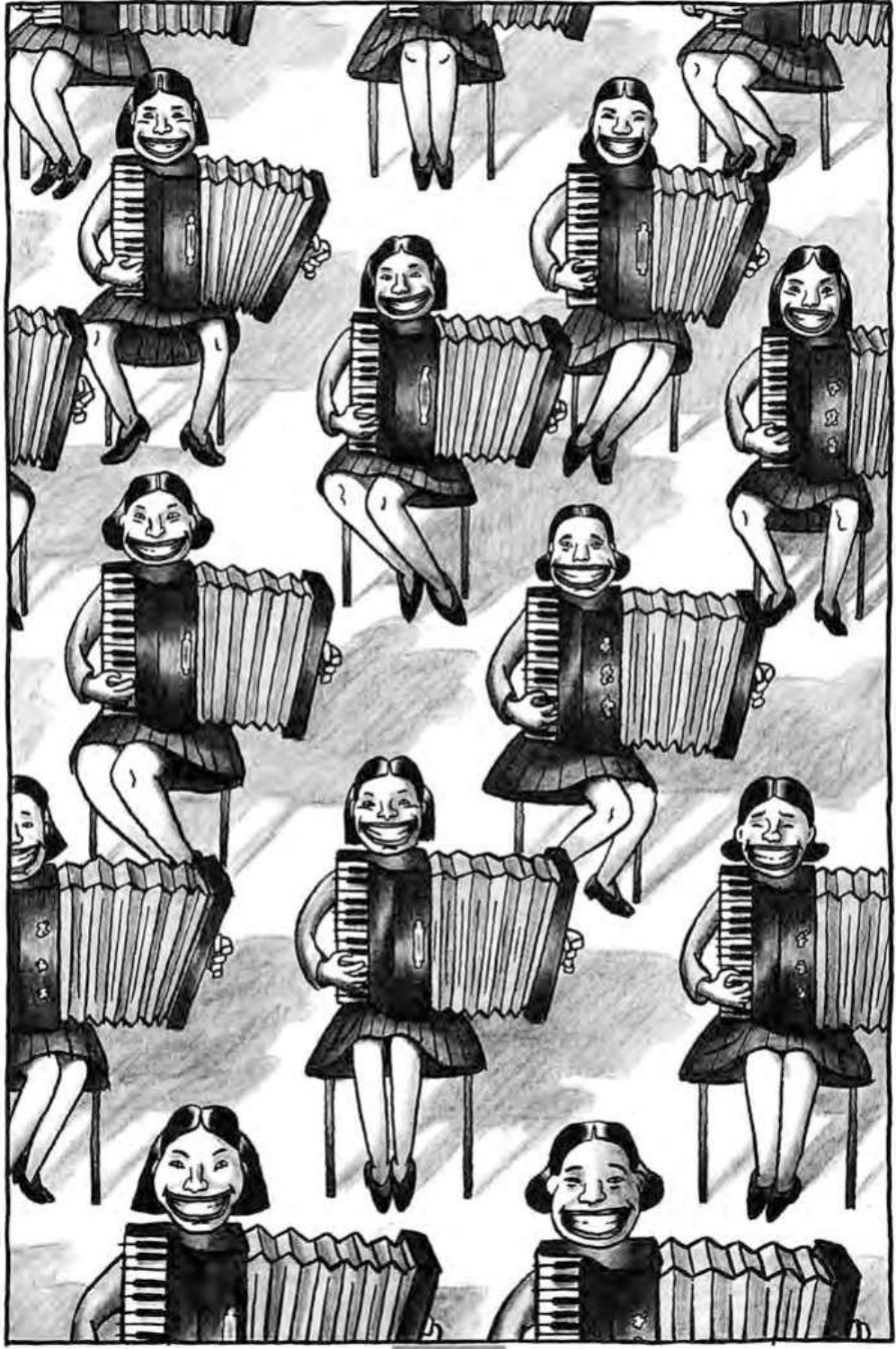
စက်ဘီးဟာ အမျိုးသမီးတွေကို အန္တရာယ်ပေးနိုင်တယ်လို့လည်း ခေါင်းဆောင်ကြီးက ထူးထူးဆန်းဆန်းကြေညာခဲ့ပါသေးတယ်။ အခုဆို အမျိုးသမီးတိုင်း သုံးဘီးတပ်တွေ စီးကြပါတယ်။

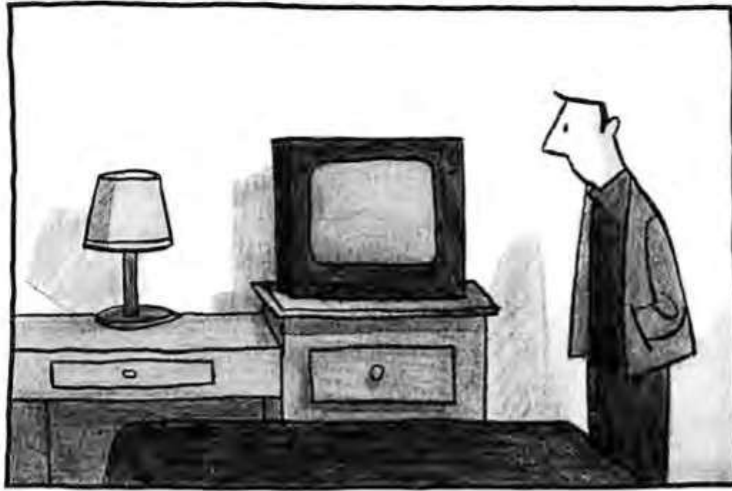

ဒါကြောင့် စက်ဘီးစီးခွင့်ရတဲ့ ကျွန်တော့်ရဲ့စကားပြန်က ကွန်ပျူတာတွေအကြောင်း မေးခွန်းတွေထပ်မေးပါတယ်

HTMLဆိုတာကဘာ

တနင်္ဂနွေနေ့ဆိုရင် ရုပ်သံ နှစ်လိုင်းရှိပြီး ကျွန်နေ့တွေ ဆိုရင်တော့ တစ်လိုင်း တည်းပဲ ရှိပါတယ်။

ဒီနေ့ညရုပ်သံမှာမျက်လုံးခွဲစိတ် မူအကြောင်း မှတ်တမ်းရုပ်ရှင် ကို ပြနေတယ်။

အခြားနိုင်ငံက လွှင့်တဲ့အစီအစဉ်ဆိုတာ အသိအသာကြီး ဒါပေမယ့် မူလရုပ်သံလိုင်းရဲ့ လိုဂိုကို ဖတ်မရအောင် ဝါးထားတယ်။

အဲဒါပြီးတော့ သတင်း။ သတင်း ကြေညာသူမိန်းမရဲ့အသံကအထက် စီးလည်းဆန်၊ တမင်လုပ်ပြောနေပုံ လည်းပေါက်ပါတယ်။ သူ့ရဲ့ကောင်း ကြီးဂူဗိမာန်မှာ စစ်သူရဲကောင်း တစ်ယောက်ကို မြေမြှုပ်သင်္ဂြိုဟ် နေပုံမျိုး

ပထမပြက္ခက်က ပါပါကင်မ် တစ်ယောက် စက်ရုံတစ်ခုကို သွားရောက်လေ့လာတဲ့ခရီးစဉ် မော်ကွန်းဝင်မှတ်တမ်း။ မသိရင် သက်ရှိထင်ရှားရှိနေ သေးသယောင်ယောင်။

နောက်ပြက္ခက်က ဂျပန်ကို တိုက်ခဲ့တဲ့ တော်လှန်ရေး စစ်သားတွေရဲ့ သက်သေ ထွက်ဆိုချက်။

ဂျပန်တပ်တွေက ရက်ရက်စက်စက် ကွပ်မျက်ခဲ့တာတွေ ကိုလည်း အနစ်ချုပ် ပြသပါတယ်။

အဲဒီနောက် ဂျပန်ယာကင်မ်နဲ့ ပါပါကင်မ်တို့ စကားပြောဆို နေတာကိုပြတယ်။ အဲဒီမှာ ပါပါကင်ရဲ့ လည်ပင်းက အ ကျိတ်ကို ပထမဆုံးအကြိမ် မြင်လိုက်ရတာပဲ။ များသော အားဖြင့် တည်းဖြတ်ပြီး အ ကျိတ်ကို ဖျောက်ထားလေ့ ရှိတာ။

ကင်မီဂျီဒီလ်ရေးစပ်ထားတဲ့ အော်ပရာသီချင်းဖြဲပုဒ်
ထဲက တစ်ပုဒ်ကိုသီဆိုပြီးသတင်းအစီအစဉ်ကို အနု
ပညာဆန်ဆန် အဆုံးသတ်လေ့ရှိပါတယ်။

ညပိုင်းရုပ်သံအစီအစဉ်ကိုတော့ ပညာပေးရုပ်ရှင်တတ်ကား
နဲ့အဆုံးသတ်ပါတယ်။ ကာကွယ်ရေးတပ်စုတစ်ခုထဲက တပ်
သားတစ်ယောက်ရဲ့ကြံ့မာ လို့အမည်ရတဲ့ရုပ်ရှင်ပါ။ မနေ့
ကပြခဲ့တာက "ရဲဘော်ညီနောင်တို့ရဲ့ညီချင်း" မနက်ဖြန်ပြမှာ
က "သွေးပင်လယ်" ပါ။

ဒေါက် ဒေါက်
ဒေါက်

ဒီနေ့ညတော့ သံဝန်ထမ်းတွေရဲ့ကလပ်
ဘက်ကိုကျွန်တော်နဲ့ဒေးဗစ်နစ်ယောက်
ထဲလစ်ထွက်ခဲ့တယ်။ ဒါမှလည်း ကျွန်
တော်တို့ရဲ့ သစ္စာတော်ခံ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ
မပါတဲ့ ဘီလီယက် တစ်ပွဲ
လောက်ကစား နိုင်မှာ။

ဒီလောက်ဝေးဝေးအထိ လမ်းလျှောက်ဖြစ်တာ ဒါ
ပထမဆုံးပါပဲ။

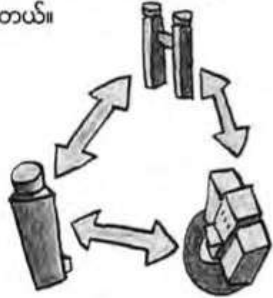

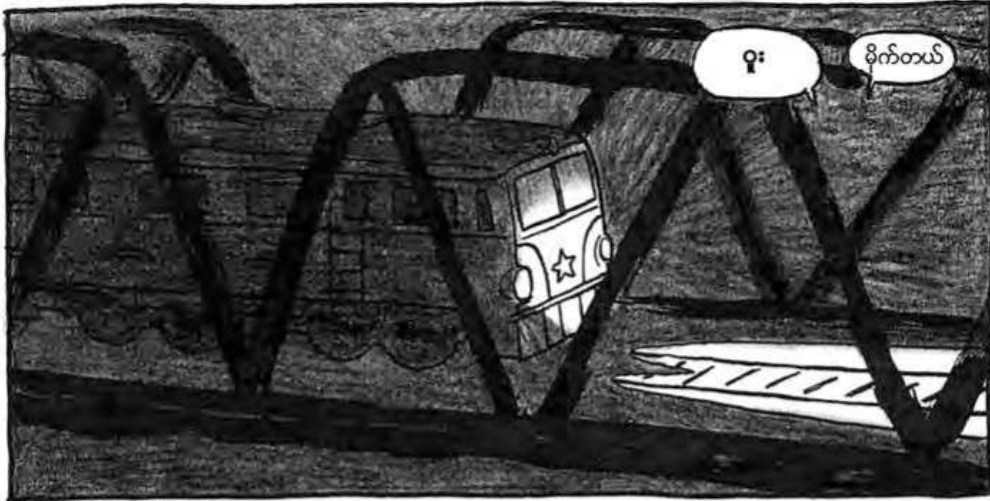
အိုး... ကျွန်ပြီ။
ဒီနေ့ပိတ်တယ်။

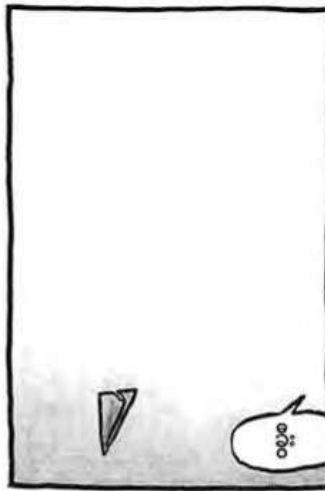
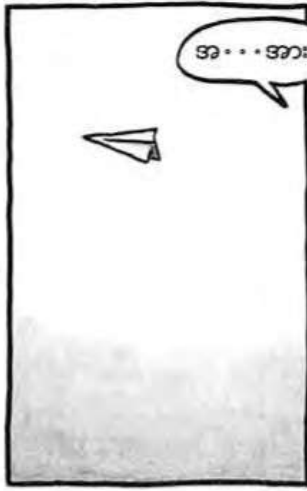
ဟာကွာ

လွန်ခဲ့တဲ့ငါးနှစ်က ဒေးဗစ် ဒီကိုရောက်စဉ်ကဆိုရင် ဟိုတယ်တစ်ခုကနေ နောက်တစ်ခုကို လမ်းညွှန်တို့၊ စကားပြန်တို့မပါဘဲနဲ့ တက္ကစီ စီးပြီး သွားလို့ရပါတယ်။

ဒီနေ့သတင်းကောင်းတစ်ခု ကြားရပါတယ်။ဇာတ်လမ်းအပိုင်း (၃၀)ရဲ့ ဒါရိုက်တာကို အလုပ် ဖြုတ်လိုက်ပြီတဲ့။

သူနေရာမှာ အရပ်ပုပု၊ အသံကျယ်ကျယ်နဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက် အစားထိုးပါတယ်။ တရုတ်ပြည်နယ်စပ်နားက ရွာတစ်ရွာမှာ နေခဲ့ သူမို့ မြောက်ပိုင်းလေသံနဲ့ စကားပြောတတ်သူဖြစ်တယ်

ထူးချွန်သူဖြစ်လို့သာ ပြုယန်းကိုရောက်လာ ခဲ့ တာ သေချာတယ်။ အရပ်လှုပ်ရှားမှုအကြောင်း ကောင်းကောင်းသိပြီး သူ့လက်ရာက ခြောက် ပြစ်ကင်းသဲလဲစင်ပါ။

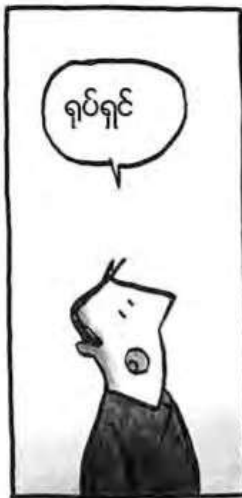
သူနဲ့ သူ့ရဲ့မိသားစုရဲ့ဘဝကို ပံ့ပိုး နိုင်ဖို့အတွက် ဝေးလံသီခေါင်တဲ့ နေရာကနေ အခုလိုမြို့ပေါ်တက် လာနိုင်တာဟာ သူ့ရဲ့ ပုံဆွဲစွမ်း ရည်ကြောင့်ဖြစ်တာမို့ ကျွန်တော် ဝမ်းသာမိပါတယ်။

ဒါကလည်း အာရှနိုင်ငံတွေကို လာပြီး ကန်ထရိုက်ပြန်ပေးတဲ့ စနစ်ရဲ့ တစ်ခုတည်းသော အ ကောင်းမြင်စရာကိစ္စ ဖြစ် ကောင်း ဖြစ်နိုင်ပါတယ်လေ။

ရွာကနေမြို့ကိုတက်လာတဲ့တချို့တွေ ရဲ့ဘဝလမ်းကြောင်းကျတော့လည်း အခုလောက် မကောင်းရာပါဘူး။

ခင်ဗျားကော။မြောက်နဲ့တောင်ပေါင်းစည်းရေးမှာ အမေရိကန်တွေကနဲ့လန့်ကန့်လန့်လုပ်နေတဲ့ကိစ္စကို ဘယ်လို မြင်သလဲ။

မြောက်ကိုရီးယားစကားပြန်မှန်ရင် ဧည့်သည်ကို ဒီအကြောင်းမေးရမယ်လို့ သတ်မှတ်ထားသလားတော့မသိပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်အာရုံ နောက်စပြုလာပါပြီ။

ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေးဖော်ဆောင်မှုမှာ အမေရိကန်တွေပဲကန့်လန့်ကန့်လန့်လုပ်နေတာမဟုတ်ဘူး။ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ အခြားအင်အားကြီးအိမ်နီးချင်းနိုင်ငံတွေကလည်း ခင်ဗျားတို့ကိုမကောင်းစားစေချင်ဘူး။

ဒါပေမယ့်ပြဿနာက ခင်ဗျားတို့မှာ သတင်းအချက် အလက်ရယူစရာ နေရာတစ်ခုပဲရှိနေတာ။ အစိုးရပြောမှပဲခင်ဗျားတို့သိရတယ်။ သူတို့ပြောတာကိုပဲ သိရတယ်။ ဒါကတော့ သိပ်ကို အပြုသဘော မဆောင်လှဘူးဗျ။

အခြားနိုင်ငံတွေက လူတွေဆိုရင် သဘောမတူကို မတူဘူးလို့ရေးလို့ရတယ်။ သရော်ပြီးတော့တောင်ရေးကြသေးတာ...

အွန်နီရီ ပြင်သစ်က ယူလာတဲ့ ဒီသတင်းစာကိုပဲကြည့်

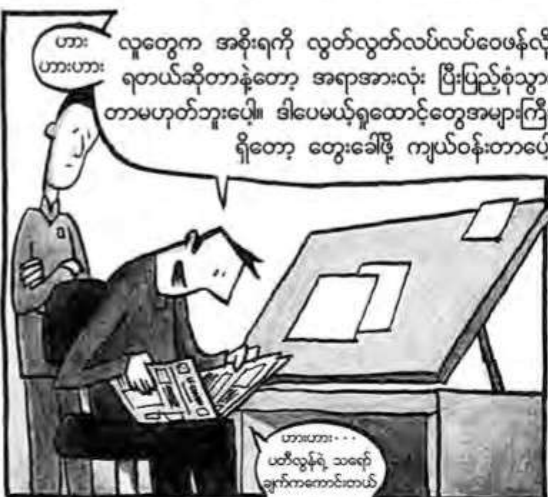

ဒါက နံပတ် ၁ ပုဂ္ဂိုလ် ရှိရက်။ ဟိုဘက်က နံပတ် ၂ ပုဂ္ဂိုလ်ရှိစေပင်။ ပြီးတော့ ဖဲချပ်တွေ ပေါ်မှာက ဝန်ကြီးတွေ။

LA COHABITATION JUSQU'AU BOUT
APRÈS VOUS APRÈS VOUS

- Celui qui dégage le premier ... Premier ministre est mort !

Des gendar... ဟားဟား

ဟား ဟားဟား လူတွေက အစိုးရကို လွတ်လွတ်လပ်လပ်ဝေဖန်လို့ ရတယ်ဆိုတာနဲ့တော့ အရာအားလုံး ပြီးပြည့်စုံသွားတာမဟုတ်ဘူးပေါ့။ ဒါပေမယ့်ရှုထောင့်တွေအများကြီး ရှိတော့ တွေးခေါ်ဖို့ ကျယ်ဝန်းတာပေါ့

ဟားဟား... ပတ်လွန်ရဲ့ သရော်ချက်ကောင်းတယ်

ဒီမိုကရေစီနဲ့ အာဏာရှင် စနစ်တို့အကြောင်းကို တို့တ တွေဘာပြောကြသလဲသိလား

အာဏာရှင်စနစ်ရဲ့ အဓိပ္ပာယ်က "ပါးစပ်ပိတ်" တဲ့။ ဒီမိုကရေစီက "ဆက်ပြော" တဲ့

ဟားဟား
ဟားဟား

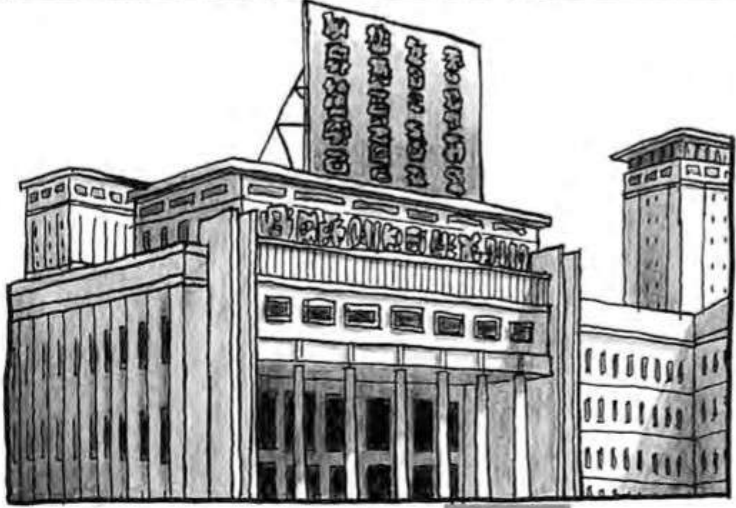

မစ္စတာဂိုင်း

ဟုတ်

ကျွန်တော်တို့တတွေဟာ ပြုယန်းမြို့ရဲ့ မလည်မဖြစ် နေရာတစ်ခုကို သွားနေကြပါတယ်။ အဲဒါက "ကလေး တို့ရဲ့ နန်းတော်" ပါ။ တိုင်းပြည်ထဲက ပါရမီအရှိဆုံး ကလေးတွေကို ပညာသင်ပေးတဲ့ ကျောင်းတစ်မျိုးပါ။

ချစ်လှစွာသောခေါင်းဆောင် ကြီး ဒီကိုရောက်လာခဲ့စဉ်က ပြောခဲ့ပါတယ်။ "ကလေးတွေ ဟာ တိုင်းပြည်ရဲ့ ရတနာ တွေ" တဲ့။

ကွန်ပျူတာ၊ ဂီတ၊ ရိုးရာပန်းလက်ရေး၊ ချည်ထိုးစသဖြင့် အခန်းတစ်ခုပြီးတစ်ခု ကျွန်တော်တို့သွားကြည့်ကြတယ်။ အခန်းတိုင်းဟာ အဆိုပါပညာရပ်တစ်ခုခုကို ကျားကုတ် ကျားခဲသင်ယူနေတဲ့ ကလေးတွေနဲ့ ပြည့်နေပါတယ်။

အို... .3 DS Max ဆော့ဖ်ဝဲပါလား။ လိုင်စင် မဝယ်ဘဲ သုံးတာပဲနေမှာ

“ပြိုင်စံရှားခေါင်း ဆောင်ကြီးကင်မ်ဂျီ အီလ် အသက် ရာ ကျော်ရှိပါစေ”

ဂီတအတန်းက “လက်တန်း” တီးခတ်ပြီး ဖျော်ဖြေပါတယ်။

ဂ နှစ်အရွယ်ကလေး တွေရဲ့ကျွမ်းကျင်မှုက တော့ အသက်ရှုမှား လောက်ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် တောင့်တင်းနေတဲ့ သူတို့ရဲ့မျက်နှာ တွေနှောက်ကွယ်က အထူးသဖြင့်သူတို့ရဲ့ မယ် ကမ္ဘာအပြုံးတွေနှောက်ကွယ်က ပြင်းထန်တဲ့ အာရုံစူးစိုက်မှုကို ခန့်မှန်းခံစားကြည့်လိုရပါ တယ်။

ကလေးတွေရဲ့ ရွှင်ရွှင်မြူးမြူးပျော်ပျော် မူတစ်ခုနဲ့အတူ ကျွန်တော်တို့ရဲ့လည်ပတ်မှုဟာ ကပွဲခန်းမထဲမှာ နိဂုံးချုပ်ခဲ့တယ်။

တို့ရဲ့ဖခင်ဟာ မာရှယ်ကင်မ်အီလ်ဆွန်းပါ။
 တို့ရဲ့အိမ်ဟာ ပါတီရဲ့ ရင်ခွင်ထဲမှာ၊
 တို့တတွေဟာ ညီအစ်ကိုမောင်နှမများစွာ၊
 ဒီကမ္ဘာမှာ တို့များအားကျစရာ ဘာမှမရှိပါ။

ဟေ့...စတူဒီယို
 ထဲကဆန်အိတ်တွေကို
 ရှင်းနေပါလား

ဒီနေ့က လစာ
 ထုတ်ရက်လေ

*တို့ဟာကမ္ဘာပေါ်မှာအပျော်ရွှင်ဆုံးကလေးတွေပါဆိုတဲ့ကလေးကဗျာတစ်ပုဒ်က ကောက်နုတ်ချက်။ ဒီကဗျာကိုကလေးတို့ရဲ့နန်းတော်မှာတွေ့ခဲ့တယ်။

ဝန်ထမ်းတွေဆိုတော့
 လစာတော့ရမှာပဲလေ။
 ဒါပေမယ့် စားနပ်ရိက္ခာ
 မကြာခဏပြတ်လတ်တာ
 ကြောင့်စတူဒီယိုကလည်း
 ဆန်ကိုသိုလှောင်ပြီး ဝန်
 ထမ်းတွေကို ဝေပါတယ်။

ကန်ထရိုက်ပြန်ယူပြီး
 လုပ်တဲ့လုပ်ငန်းဆိုတော့
 မက်လုံးပေးချက် က
 တော့ ကောင်းပါကွာ

ဒီမှာ ငါကလည်း
 ပြင်သစ်နိုင်ငံရဲ့အကြီး
 မားဆုံးရုပ်သံကုမ္ပဏီ
 အတွက်အလုပ်လုပ်
 နေရတယ်။

ဒီည ဟိုတယ်ကိုလမ်းလျှောက်
 ပြန်တော့ ကပ္ပတိန်ဆင်းနဲ
 တစ်ယောက် မလိုက်ချင်
 လိုက်ချင်နဲ့ ပါလာတယ်။

ခါတိုင်းလိုပဲကျွန်တော့်အတွက်
 ကတော့ နားလည်ရခက်တဲ့ ဒီ
 တိုင်းပြည်အကြောင်းကိုစူးစမ်း
 ဖို့ အခွင့်အရေးကောင်းပေါ့။

စစ်မှုထမ်းတဲ့
 အတွေ့အကြုံက
 ဘယ်နှယ်တုန်း

မြောက်ကိုရီးယားရဲ့စစ်တပ်က ကမ္ဘာမှာ လေးခုမြောက်အကြီးဆုံးစစ်တပ်ပါ။ စစ်သားတစ်သန်းကျော် စစ်မှုထမ်းနေပြီး အရံစစ်သားအင်အားက လေးသန်းလောက်ရှိပါတယ်။ ပြီးတော့ ရိုသေးတယ်။

နယ်စပ်မှာ ပို့ထားတဲ့ တင့်ကား ၂၀၀၀

စကတ်ဒုံးကျည်၊ တိုင်းပြည်ရဲ့ဂူထက်ယူ စရာ၊ နိုဒေါင်ဒုံးကျည်၊ ၁၉၉၈ခုနှစ်မှာပုန်နဲ့စစ်ဖြစ်တုန်းက စမ်းသပ်သုံးစွဲခဲ့တဲ့တောပိုဒေါင် ဒုံးကျည်တို့အပါဝင် ဒုံးလက်နက် ၆၀၀

ဓာတုဗေဒ လက်နက်တန်ချိန် ၄၀၀၀

ရိုကောင်းရိုနေ နိုင်တဲ့ အနုမြူ လက်နက်အစီအစဉ်။ ငွေရပေါက်ရလမ်း ဆိုလည်းဟုတ်ပါတယ်။

တစ်နှစ်ကိုတစ်ကြိမ်ပြုလုပ်တဲ့ ရက်သတ္တပတ် တစ်ပတ်ကြာ စစ်ရေးလေ့ကျင့်မှုမှာ လူတိုင်းဥဩဆွဲသံကြားတာနဲ့ စစ်ဝတ်စုံ ဝတ်ပြီး ရင်ပြင်မှာ တန်းစီရပါတယ်။

စစ်တပ်ပြင်ပလုပ်ငန်းထဲက ရာထူးကြီးငယ်ဟာ စစ်တပ်မှာ လည်း အဲဒီအတိုင်းအကျုံးဝင်ပါ တယ်။ ဥပမာ၊ စစ်ဖြစ်ခဲ့မယ်ဆိုရင် ကမ္ဘာတစ်ဆင်းနံ့က Animator တပ်စုရဲ့ ခေါင်းဆောင်လုပ်ရမှာပါ။

ဥုံဖွဲ့ တို့တိုက်စစ်ဆင် ရမယ့်အနေအထားကို ငါဒီမှာပုံဆွဲပြထားပြီ။

အနီးအဝေးအမြင် မမှန်ဘူးဖြစ်နေ တယ်ခင်ဗျ။

သူပြောတာဟုတ် ပါတယ်။ အရာဝတ္ထု တွေဝေသွားရင်ပိုပြီး သေးသွားမှာပါ။

တစ်ပုံလုံး မှားနေတယ်

ဟိုတင့်ကားသွားနေတာ ကြည့်စမ်း။ အလေးချိန် ကော၊ အိနားရှားကော... ကြည့်ကောင်းလိုက်တာ

အဲဒီအကောင်ကြီး တွေက ဘယ်အချိန် မှာဆိုကြိတ်ရမယ်၊ ဘယ်အချိန်မှာကြိတ် ဆွဲရမယ်ဆိုတာ ကောင်းကောင်းသိ တယ်ဟေ့

ဟီး ဟီး

ဘာ တုန်းဗျ

အိုး ဘာမှ မဟုတ်ပါဘူး

NGO သောကြာနေ့။
 ဟိုတယ်စားသောက်ဆိုင်မှာ
 တွေ့တဲ့မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ရဲ့
 ကားနဲ့ NGO ရပ်ကွက်ဘက်ကို
 ထပ်လိုက်ခဲ့ပါတယ်။

ပါတီပြီးတော့
 ကားကြုံပို့မယ့်သူ
 တစ်ယောက်မှမရှိ။

ကျွန်တော်တို့လည်း ဟိုတယ်
 ကိုဘယ်လိုပြန်ရရင် ကောင်း
 မလဲဆိုတာကို ဒန်းပေါ်မှာထိုင်
 ရင်း စဉ်းစားကြပါတယ်။

လူစုံတက်စုံရှိတဲ့ ပါတီပွဲပါ။

ရစ်ချက်နဲ့ကျွန်တော်တို့ ခြုံစောင်နဲ့
 ခေါင်းအုံးဖို့ ကူရှင်တွေရပါတယ်။
 အဲဒီညက တင်မိရဲ့အိမ်မှာအိပ်လိုက်
 ရတယ်။ ကျွန်တော်တို့လိုပဲမှူးနေတဲ့
 ဗြိတိန်လူမျိုးတစ်ယောက်ပါ။

မျက်မှန်းတမ်းမိထားတဲ့
 သံဝန်ထမ်းတစ်ယောက်
 ကားရပ်ပြီးလျှောက်လာတယ်။

ရော်ဘတ်တာက ဘော့ရှင်းမှာ သုံးလေး
 ရက်နေပြီးပြန်ရောက်လာတယ်။ ဒီမှာနေ
 ရသူအဖို့ တရုတ်ပြည်အကြောင်းကြား
 ရတာ လွတ်လပ်မှုအပြည့်နဲ့ ကောင်းကင်
 ဘုံအကြောင်း ကြားရသလိုပါပဲ။

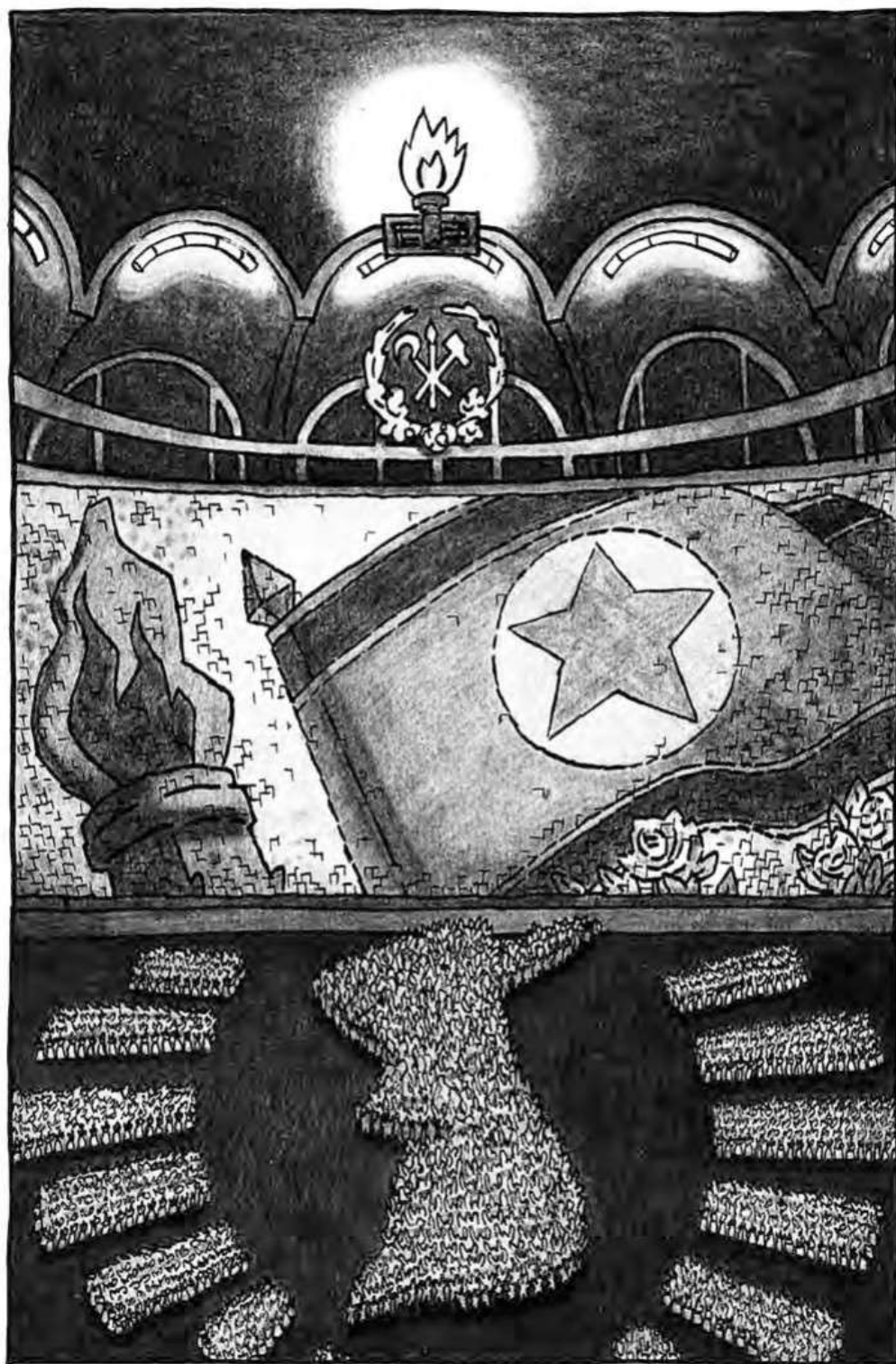

မိုးလင်းတော့ သူကကျွန်တော်တို့
 ကိုပြန်ခိုင်းတယ်။ သူကတော့ မြောက်
 ဘက်က ရွာတစ်ရွာကို စစ်ဆေးဖို့ဆိုပြီး
 စကားပြန်တစ်ယောက်နဲ့ ထွက်သွား
 လေရဲ့။

ကျွန်တော်တို့ကံမကောင်းကြပါ။
 သူက သူ့ရဲ့ရေခဲသေတ္တာနဲ့
 တီဗီကိုရောင်းချင်တာတဲ့။

တတ်လမ်းအပိုင်းတစ်ခုကို အပြီး သတ်ဖို့အတွက် စတူဒီယိုကို ဒီနေ့ စောစောသွားရမတဲ့ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတာကိုတော့ ကျွန်တော်လိုက်မမိ ပါဘူး။

ကျွန်တော့်ရဲ့အလုပ်ကြီးစားမှုကို ဂုဏ်ပြုတဲ့အနေနဲ့ အိမ်ရှင်တွေက ကျွန်တော့်ကို ဒေသစားသောက်ဆိုင်တစ်ခုကိုခေါ်သွားပါတယ်။အေးစက်စက်ခေါက်ဆွဲတစ်ပန်းကန်ကျွေးဖို့ပါ။

ထောင့်တစ်ခုမှာတော့ ဂီတသမားတစ်စုကဘယ်ခေတ်ကမှန်းမသိတဲ့ ခံတွင်းပျက်ချင်စရာတေးသံသာတွေကို တီးခတ်နေပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ ဝက်ခြံထောက် စားခဲ့ကြတယ်။ ကပ္ပတိန်ဆင်းနဲ့ရဲ့အပြောအရဆိုရင်တော့ "ကိုယ်ဝန်ဆောင်တွေအတွက်ကောင်းတယ်" တဲ့။

အဲဒီအဆောက်အဦးကြီးကို သွားကြည့်လို့ရမလား

"နံပတ်(၁)စတိုး" ဆိုင်ကြီးဟာနာမည်နဲ့ လိုက်ဖက်လှစွာ ဒီဗြျုမှာ အကြီးဆုံးစတိုးကြီးဖြစ်ပါတယ်။

အမျိုး မစုံလင်ရင်သာ ရိုမယ် အရေအတွက်ကတော့ များပါ။

တစ်ဆိုင်လုံးကအမှောင်ထုထဲမှာနှစ်ဝင်နေပါတယ်။ စက်လှေကားတွေ မလည်ပတ်တာတော့တော့ကိုကြားပါပြီ။ မီးမမှန်တာကို ကျေးဇူးတင်ရပါမယ်။

ခေတ်ပြိုင်အနုပညာပြတိုက်တစ်ခုထဲမှာ ပြသထားတဲ့ အင်စတော်လေးရှင်းလက်ရာတစ်ခုကို ကြည့်တာနဲ့ တူပါတယ်။

လပေါင်းများစွာပြုပြင်ပြီးနောက် စားသောက်ဆိုင်အမှတ်(၃)ကို ဒီနေ့ညမှာ ပြန်ဖွင့်ပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ရဲ့ စကြဝဠာသေးသေးလေးထဲမှာတော့ ဒါက ကြီးမားတဲ့ကိစ္စပါ။ အစောကြီးကတည်းကမှ ငြီးငွေ့ရာကောင်းလှတဲ့ စားသောက်ဆိုင်အမှတ်(၁)ရဲ့ အစားအသောက်စာရင်း အခုတလောမှာ ပိုလို့တောင် ကျုံ့လာပါတယ်။

စားသောက်ဆိုင်အမှတ် ၃ ဖွင့်တာကို ဝမ်းသာတဲ့အနေနဲ့ဖက်ဘရစ်ကိုဖိတ်ထားပါတယ်။ သူက ရစ်ချက်နဲ့နေရာမှာအစားဝင်မယ့်သူပါ။ ရစ်ချက်နဲ့ အွန်နီတို့က ဒီတစ်ပတ်ထဲမှာပဲ သူတို့ရဲ့နေရပ်ကို ပြန်သွားကြပါပြီ။

စားသောက်ဆိုင်အမှတ်(၁) ဘက်က အမယ်တချို့ကို အမှတ်(၃) ဘက် ပို့ထားတာပဲ

ကလိမ်ကကျစ်တွေ့

အဲဒီညက ကျွန်တော်ရဲ့မြောက်ကိုရီးယားအတွေ့အကြုံတွေကို ပြောပြရင်း ဖက်ဘရစ်နဲ့ စကားလက်ဆုံကြခဲ့ပါတယ်

နောက်သုံးလကြာလို့ သူနဲ့ပဲရစ်မြို့မှာ ပြန်တွေ့တော့ ဖက်ဘရစ်ကသူ့ရဲ့အတွေ့အကြုံတွေကို တစ်လှည့်ပြန်ပြောပြပါတယ်။

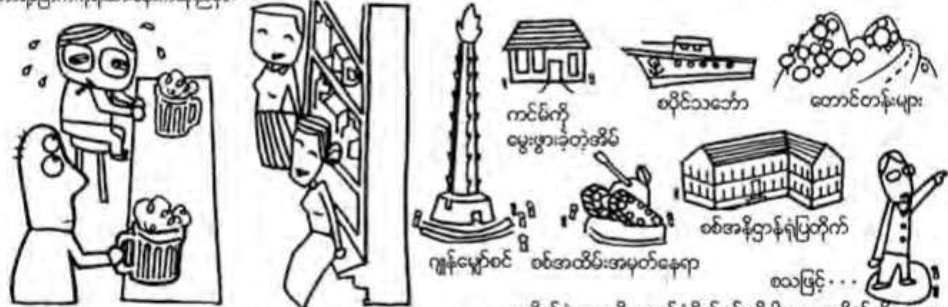
ဟေ့၊ တကယ်လို့ငါ့ရဲ့ မြောက်ကိုရီးယားအတွေ့အကြုံတွေအကြောင်းကို ကာတွန်းရေးဖြစ်ရင် မင်းအခုပြောတဲ့အကြောင်းကို နစ်မြက်မှာလောက်ပဲရေးပေးပါလား

ကင်မ်နဲ့ အပြင်ထွက်တောင်တွေက ကျွန်တော့်အတွက် ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးဖြစ်လာပါတယ်။ မြောက်ကိုရီးယားအကြောင်းကို သူ့ခွဲက အမှန်အတိုင်း မကြားရပါဘူး။ နောက်ဆုံးတော့ ကျွန်တော်အကြံတစ်ခုရတယ်။

တနင်္ဂနွေနေ့တွေမှာ ကျွန်တော်အခန်းအောင်းချင်ယောင်ဆောင်နေလိုက်တယ်။ ကျွန်တော့်ရဲဘော်အဖြစ် နည်းနည်းနောက်ဆုတ်သွားပါတယ်။ ပြီးတော့မှ ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်း အသာလစ်ထွက်တယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်ရဲမြောက်ကိုရီးယားနောက်ဆုံးညည်း...။

အဲဒီနေ့မတိုင်ခင်က တော်လှန်ရေးစံချိန်စံညွှန်းမပီတိုင်ရပ်ကွက်တစ်ခုမှာ အမှိုက်ပုံးတွေကို ကျွန်တော်ဓာတ်ပုံရိုက်ခဲ့တယ်။ အမှိုက်ပုံးတွေကို ဓာတ်ပုံရိုက်ခွင့်မရှိပါဘူး။ အမှိုက်ဆိုင်တာက မြောက်ကိုရီးယားရဲအိမ်အပြန်လက်ဆောင်ကောင်းမဟုတ်ဘူးတဲ့ ဝေ။

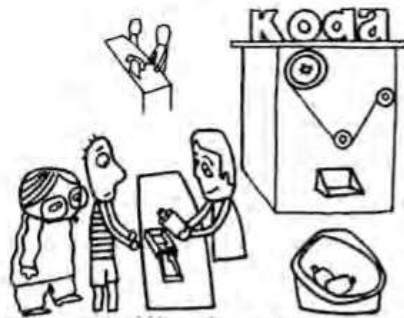
ဓာတ်ပုံရိုက်ဖို့ လှပတဲ့နေရာတွေကို ရိုလျက်နဲ့တဲ။ ကျေးလက်ဘက်က ဆင်းရဲသားရပ်ကွက်တစ်ခုကို မတော်တဆရောက်သွားတုန်းကလည်း ကျွန်တော် ဓာတ်ပုံရိုက်လို့ဆိုပြီး သတိပေးခံခဲ့ရဖူးပါတယ်။

သတိပေးစကားက ရှင်းပါတယ်

အမှိုက်တွေကများတော့ ဘယ်တစ်ခုကို ပြောတာလဲဆိုတာ ကျွန်တော်ခေါင်းခြောက်ခဲပြီး စဉ်းစားနေရတယ်။

ဟိုတယ်က အတ်ပုံကောင်တာမှာ ဖလင်ကိုအပ်ခဲ့ပြီး ည နောက်မှာ ပြန်ရွေးဖို့ သူက အကြံပြုပါတယ်။

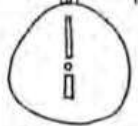

ကျွန်တော်ပိုက်ဆံကို ငြိ ရှင်းပေးလိုက်တယ်

အဲဒီနောက် အလုပ်ကိုသွားပါတယ်

ကင်မ်ကို ကြည့်ရတာ စိတ်တော်တော်ညစ်နေပုံပါ။ အန္တရာယ်မရှိတဲ့ ကျွန်တော်ရဲ့ဓာတ်ပုံတွေက သူ့အဖို့တော့အန္တရာယ်ရှိနေပုံပါပဲ။ သူ့ကို ကျွန် တော်မေးကြည့်ပါသေးတယ်။ ဒါပေမယ့် သူက အကျိုးအကြောင်းလုံးဝမပြောပြပါဘူး။ အဆိုးဆုံးအခြေအနေကို ကျွန်တော်စဉ်းစားပြီး ပုံနှိပ်လာ ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်လုံးရဲ့ စိတ်ထဲမှာတော့ ထိတ်လန့်ဖွယ်ရာအတွေးတွေနဲ့သာ။

Pyongyang
18:00

ည နောက်ထိုးတော့ ဖလင်နက်ဂတစ်ကို ကျွန်တော် တို့ ဝင်ရွေးကြတယ်။ ကင်မ်က နက်ဂတစ်ကိုယူပြီး အပေါ်ထက်ကို တက်သွားတယ်။

သူထွက်သွားတာ တစ်နာရီလောက် ကြာပါတယ်။

ပြန်ရောက်လာတော့ သူ့မျက်နှာက ပြုံးပြီး ရှင်ရှင်ပါ။ ရင်ထဲက အလုံးကြီးကုသွားတဲ့ပုံ၊ နက်ဂတစ်ပေါ်မှာ အမှိုက်ပုံးပုံတွေ မရှိပါဘူး။ ရိုက်ချက်အချို့ကတော့ မည်းနေလေရဲ့။

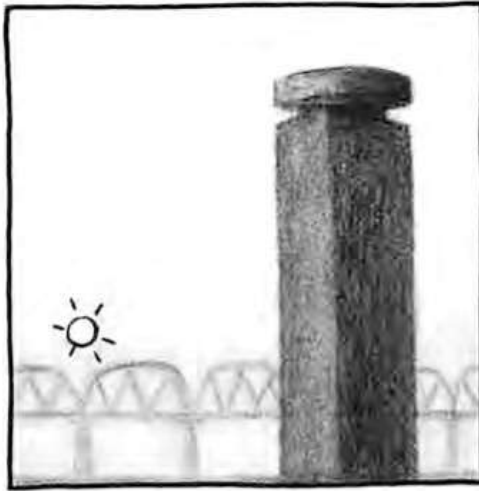
ကျွန်တော် ဒေါသထွက်သွားတယ်။ "ဓါပိုင်ကိုဖမ်းချင်ရင် မျက်မှန်အသစ်ဝယ်ပြီးတပ်ပေး။ ငါ့ကို အခုလိုမစော် ကားနဲ့ လို့ အော်မိပါတယ်။ တကယ်တော့ ကျွန်တော် မှာ အန္တရာယ်မရှိပါဘူး။ တကယ်အန္တရာယ်ကုရောက် နိုင်တာက ကင်မ်အပေါ်ကိုပါ။

အဲဒီညက အဖွဲ့နဲ့အတူ ညစားစား ကြတော့ အားလုံးပိုင်တွေထွေးနဲ့ပါ။

ကျွန်တော်ရိုက်ထားတဲ့ တခြားဖလင်တွေ အကြောင်း ကိုတော့ ဘယ်သူမှမမေးကြပါဘူး။ ထူးထူးဆန်းဆန်း ပါပဲ။

အကြောင်းအရာတစ်ခုခုနဲ့
ပတ်သက်ပြီး အခြားတစ်ယောက်
ရဲ့ထင်မြင်ယူဆချက်ကို စူးစမ်းရ
တာစိတ်ဝင်စားစရာပါ။

အဲဒါကတော့ကျွန်တော့်ကိုနယ်ချဲ့ကာလ
ပြတိုက်ဆီ ခေါ်မသွားခင်မှာ ကပ္ပတိန်
ဆင်းနံ့ပြောခဲ့တဲ့စကားပါပဲ။

မလိုက်ချင်လို့ အမျိုးမျိုးဆင်ခြေ
ပေးပေးမယ့်လည်း မရပါဘူး။
တနင်္ဂနွေနေ့မှာ ကားမောင်းခွင့်ရ
ဖို့က အင်မတန်ခက်သတဲ့လေ။

အမှန်က
ကျွန်ဆပ်
ညှပ်မယ်လို့
တွေးထားတာ

အမေရိ
ကန်တွေ
ဟာကျွန်မ
တို့ရဲ့
အဓိက
ရန်သူပါ

အမေရိကန်တွေ ဘယ်လောက်တောင် လူမဆန်သလဲ
ဆိုတာကို ပြဖို့အတွက် စစ်ကာလအတွင်း ကိုရီးယန်း
တွေအပေါ် အမေရိကန်တွေက လွန်ခဲ့သမျှကိုအမိအရ
မှတ်တမ်းတင်ထားပါတယ်။

ပြထားသမျှက ပြင်းပြင်းထန်
ထန်ပြတ်ပြတ်သားသားတွေ
ချည်းပါး။ စာတိုပုံနဲ့ စာရင်းပြုစု
ထားရာမှာလည်း ရိုက်နှက်စစ်
မေးတာကနေ နာဇီအစိုးရအ
ထံသွင်းပန်းနှိပ်စက်
နည်းမျိုးနဲ့ပဲပါတယ်။

အချစ်စင်

သံခေါင်းယူကာ
အောက်က
ပင်အပ်
မှာ

မီးသဂြိုဟ်စက်

ထိတ်လန့်ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ ပန်းချီကားတွေရဲ့ သတင်းစကား ကလည်း လိုရင်းရောက်လှပါတယ်။

စစ်သားတွေက ကလေးတွေရဲ့ ပါးစပ်ထဲကို ဓာတ်ဆီတွေအတင်း လောင်းထည့်နေတာ

အမေရိကန်ဆန့်ကျင်ရေးတွေ ရေးသားရင်း ရေးသားသူရဲ့ နဖူးပေါ်မှာရေးထားတဲ့ စာရွက်ကိုတင်ပြီးသံနဲ့ရိုက်တာ

တော်လှန်ရေးတပ်သားတွေ ရေငုံ နှုတ်ပိတ်နေရင် စကားပြောအောင် လုပ်တဲ့နည်း

အဲသလိုပုံတွေ၊ စာတွေက ပြတိုက် ()ထပ်စာပြည့်နက်ကျပ်သိပ်နေပါတယ်။

လိုက်ပြပေးတဲ့အမျိုးသမီးက တကယ့်ကိုအပြောအဆိုပြောင်ပြောက်လှတယ်။ ညှင်းပန်းနှိပ်စက်မှုတွေအကြောင်း သူ့ရင်းပြတာ ပေါ်ပေါ်လွင်လွင်ရှိလှတာမို့ ကျွန်တော့်ခေါင်းထဲမှာတောင်ကိုယ်ပိုင် ညှင်းပန်းနှိပ်စက်နည်းတွေထွက်လာပြီး သူ့ကိုစမ်းသပ်ချင်စိတ်ဖြစ်လာတယ်။

ကြည့်လိုလည်းပြီးရော အဲဒီအမျိုးသမီးက အင်မတန် အင်မတန် နံ့ချာတဲ့မေးခွန်းကို မေးပါတယ်။

စစ်ဆိုတာကတော့ ဘယ်တော့မှ "မသန့်ရှင်း" ဘူး။ ဘယ်သူပဲတိုက်တိုက်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်အနေနဲ့ကတော့ ခပ်ဝါးဝါးဓာတ်ပုံသုံးပုံနဲ့ ပန်းချီကားတစ်ချို့ကို အခြေခံပြီး လူမျိုးတစ်မျိုးလုံးကိုအပုပ်ချထားတာမျိုး မလုပ်နိုင်ပါဘူး။

ဘာမေးချင်သေးလဲ

အဲသလိုပြောလိုက်မိလို့ထင်ပါရဲ့။ နောက်တစ်ပတ်မှာ နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေးနှစ်ပတ်လည် အခမ်းအနား လုပ်တော့ကျွန်တော်ကိုမမိတ်ပါဘူး။ လူအုပ်ထဲမှာရှိတဲ့လူတွေဟာတိုင်းပြည်ရဲ့ဂုဏ်ကျက်သရေကိုဖော် ကျူးမို့အတွက် ပုံကားချုပ်အမျိုးမျိုးကိုဖန်တီးရတဲ့အတွက် ကလေးတွေဘဝရောက်ရတာပဲပေါ့။

ကားထဲမှာကျတော့လည်း ကျွန်တော်ရဲ့ရဲဘော်တွေက စိတ်ကောက်နေကြတယ်။

ကျွန်တော်တို့ပန်းခြံတစ်ခုကို ပျော်ပွဲစားထွက် ကြတယ်။ မဆလာနယ်ထားတဲ့ အသားတွေ ပါလာတယ်။ (ပလတ်စတစ်အိတ်နဲ့သယ်လာ ကြတာ။) အဲဒီအသားတွေကို ဂတ်စ်မီးဖိုပေါ် မှာ ကင်ကြမှာဖြစ်ပါတယ်။

ပလတ်စတစ်အိတ်ထဲကို စပ်စပ် စုစုနဲ့ ကျွန်တော်ကြည့်မိပါတယ်။

ကျွန်တော်ပါးစပ်ကလည်း မနေနိုင် မထိုင်နိုင်ပြောလိုက်မိသေးတယ်။

အရက်ရဲ့ကျေးဇူးကြောင့် အဲဒီနေ့ကို သီချင်းဆိုရင်း အဆုံးသတ်နိုင်ခဲ့ကြတယ်

ဖိနပ်ခုံရသူအပေါင်း နီးထကြလော့။ အာဏာရှင်တွေက တို့ရဲ့အင်အားကို ထိတ်လန့်ကြတယ်။

ကွတ်နိုဆင်နိုက The International သီချင်းဆို တာသားတွေကလေးမျိုးနဲ့ဆိုနိုင်တယ်။ သူ မပြောတာတိုတာသားကားနဲ့ပျိုးအပေါင်းပေါ့။

ကံကောင်းတာက ဒါရိုက်တာအသစ် ရောက်လာကတည်းကအရင်ကလောက် အလုပ်မများတော့တာပဲ။

ကင်မ်ဂျီအိလ်က ကျွန်တော်တို့ရဲ့စတူဒီယိုကို အကြိမ် ၃၂၀ လာရောက်လည်ပတ်ပြီးနောက်ပိုင်းဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ရုပ်ရှင်ရိုက်ကူးမှု ၁၀၀၀ ထက်မနည်းကိုလည်း ကိုယ်တိုင်ကြီးကြပ်ခဲ့တယ်။

ဆက်တင်တွေကို ခေတ်အလိုက်ပုံစံအမျိုးမျိုးနဲ့ ဆောက်လုပ်ထားတာမို့ ဒါရိုက်တာတွေအတွက် ရွေးချယ်ရာ များပြားပါတယ်။

ဂျပန်တွေဝင်တဲ့ကာလမတိုင်ခင်၊ ဂျပန်တွေဝင်တဲ့ကာလ၊ ဂျပန်တွေဝင်ပြီးကာလစသဖြင့် ဆက်တင်အမျိုးမျိုးပါ။ ကိုရီးယားပြည်တွင်းစစ်အတွက်လည်း ထိုနည်းလည်းကောင်းပါပဲ။

လျှောက်ကြည့်ပြီးတဲ့နောက် သူတို့စတူဒီယိုကနေ နောက်ဆုံးထုတ်ထားတဲ့ ဇာတ်ကားတွေကို အမြည်းသဘောပြပါတယ်။

အမြည်း(၁)။ ဂျပန်တွေအောက်ကျရောက်နေတဲ့ကာလ၊ ကိုရီးယားနဲ့သူတောင်းစားတစ်ယောက်ကို ဂျပန်စစ်သားတွေက ဝိုင်းရိုက်ကြတယ်။

အမြည်း(၂)။ ဂျပန်အကျဉ်းစခန်းတစ်ခု။ တောင်းပန်ဝန်ခံမှုမလုပ်လိုဆိုပြီးကိုရီးယားနဲ့အကျဉ်းသားတစ်ယောက်ရဲ့လျှောက် ဂျပန်တွေက ဖြတ်ပစ်လိုက်တယ်။

အမြည်း(၃)။ မြောက်ကိုရီးယားစစ်သားတစ်ယောက်ရဲ့အိမ်ကိုဂျပန်တွေကဝိုင်းထား။ အဲဒီစစ်သားဟာ အရင်းရှင်တွေကို အညံ့ခံမယ့်အစား သူ့အိမ်ကို မီးရှို့လိုက်တယ်။

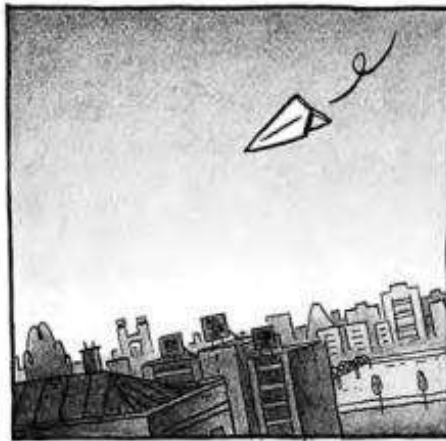
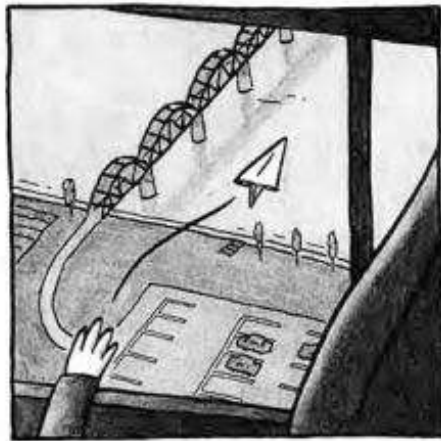

၁၉၇၈ ခုနှစ်တုန်းက မြောက်ကိုရီးယားလျှို့ဝှက်ရဲတွေက သူ့ကိုပြန်ပေးဆွဲခဲ့ကြတယ်။ ဒီလိုနဲ့ သူပြုယန်းကိုရောက်လာပြီး ကင်မ်ဂျူအီလ်က သူ့ကြီးကြပ်ထုတ်လုပ်ထားတဲ့ ရုပ်ရှင်တွေကိုကြည့်ဖို့ သူတို့ ဖိတ်ကြားပါတယ်။ သူက ဖိတ်ကြားမှုကိုငြင်းပြီး ထွက်ပြေးဖို့ ကြိုးစားတော့ အချုပ်ထဲ ရောက်ရပါတယ်။

ထောင်ထဲမှာလေးနှစ်ကြာအကျဉ်းချခံရပြီးနောက် ရှင်ဆန်ခဲ အုတ်ခဲတစ်ယောက်အခြေအနေကို မီးစင်ကြည့်ကပါတယ်။ မြောက်ကိုရီးယားအတွက် ရုပ်ရှင်ခြောက်ကားထုတ်လုပ်ပေးခဲ့တယ်။ ပြည်ပကို သွားရောက်တဲ့ခရီးစဉ်တစ်ခုအတွင်းမှာ သူထွက်ပြေးလွတ်မြောက်ခဲ့တယ်။ မြောက်ကိုရီးယားထောင်ထဲမှာသူနေခဲ့ရတဲ့အချိန်ကာလကစုစုပေါင်းရစ်နှစ်ဖြစ်ပါတယ်။

PYONGYANG

A JOURNEY IN NORTH KOREA

GUY DELISLE

ပြည်ထောင်စု

မောင်အေးပြန်ဆိုသည်